

IZVESTJE GLASBENE MATICE

v Ljubljani

o društvenem in šolskem letu 1897/8.

Izdal odbor, sestavljen društveni tajnik.

Vsebina:

Petindvajsetletnica „Glasbene Matice“!	Muzikalije.
Zahvalno potovanje „Glasbene Matice“ na Dunaj.	Društveni koncerti.
Pojavi dunajskega časopisja o koncertih.	Račun „Glasbene Matice“!
Prolog. Spisal Josip Stritar.	Proračun „Glasbene Matice“!
Glasbena šola v Ljubljani.	Efektna loterija „Glasb. Matice“!
Glasbena šola v Novem mestu.	Društveno vodstvo.
	Poverjeniki „Glasbene Matice“!
	Imenik društvenikov.
	Razpis jubilejskih nagrad.

V Ljubljani, dne 14. julija 1898.

—

Založila „Glasbena Matica“.

Tisek Katoliške Tiskarne v Ljubljani.

Pevski zbor „Glasbene Matice“

na Dunaji, dne 23. in 25. marca 1896.

KAT. LISA TISKARNA, Ljubljana

(Slika je s preprijaznim dovoljenjem slavne družbe sv. Mohora posneta po nje Koledarji za leto 1898.)

IZVESTJE „GLASBENE MATICE“

v Ljubljani

o društvenem in šolskem letu 1897/8.

Izdal odbor, sestavljen društveni tajnik.

Vsebina:

Petindvajsetletnica „Glasb. Matice“	Muzikalije.
Zahvalno potovanje „Glasb. Matice“ na Dunaj.	Društveni koncerti.
Pojavi dunajskega časopisja o kon- certih.	Račun „Glasbene Matice“:
Prolog. Spisal Josip Stritar.	Proračun „Glasbene Matice“:
Glasbena šola v Ljubljani.	Efektna loterija „Glasbene Matice“:
Glasbena šola v Novem mestu.	Društveno vodstvo.
	Poverjeniki „Glasbene Matice“:
	Imenik društvenikov.

Razpis jubilejskih nagrad.

V Ljubljani, dne 14. julija 1898.

—

Založila „Glasbena Matica“.

Tiskar Katol. Tiskarne v Ljubljani.

Petindvajsetletnica „Glasbene Matice“

8. dan decembra 1897 si je izbrala „*Glasbena Matica*“ za praznik svoje petindvajsetletnice. Praznovala jo je skromno in brez hrupa — saj se dobro delo samo hvali — s slavnostno odborovo sejo, s slavnostnim koncertom v „Narodnem domu“ in s pevskim večerom.

K slavnostni seji, opoldne v društveni dvorani, se je zbralo odlično občinstvo. Prisoten je bil imenom vlade gospod c. kr. vladni svetnik Merk, dalje gospodje deželni glavar Detela, državni poslanec Povše, ces. svetnik in deželni poslanec Murnik, mestni župan Hribar, predsednik c. kr. notarske zbornice Gogola, deželni poslanec Klein, več odličnih dam, ravnateljev in profesorjev srednjih šol, več skladateljev, pisateljev i. dr.

Otvorivši sejo, je pozdravil gospod predsednik „*Glasbene Matice*“ Fran Ravnihar udeležence z naslednjim ogovorom:

„*Glasbena Matica*“ je v kulturnem pomenu le atom, a vendar-le ozko spojena z usodo in napredkom slovenskega naroda. Žal, da Slovencu svet ni naklonjen. Zaničevan je, od nikogar spoštovan. Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal — njegovo geslo! V 37letnem poslovanji v narodni službi sem temu živa priča in doživel premnogo epizod žalostnega spomina, ki pač zaslužijo omenjene biti v zgodovini slovenstva sploh, ako ni bolje, da ostanejo tajne. Le jedna zlata izjema je v tem pogledu, le jeden odmev — „*Glasbena Matica*“. Že koj s početka, to je s pričetkom glasbenega šolskega zavoda, uvaževali so jo vsi merodajni faktorji, prihiteli ji na pomoč: državni zbor, velikodušni občinski zastop, kranjska hranilnica, posebno pa visoka vlada. Radostno se spominjam očetovsko prijaznih pogovorov s prejšnjim deželnim predsednikom, ki se je čestokrat živahno zanimal za prosep „*Glasbene Matice*“; če mogoče še prijaznejši pa nam je sedanji gospod deželni predsednik, naš častni član. On nam je o svojem času izposloval večjo subvencijo, on nam je omogočil naš dunajski izlet, njemu se je zahvaliti, da nam je bil celo cesarski dvor z vso najvišjo gospôdo naklonjen. Spominjate se s ponosom, da sta dva člana presvetle cesarske rodbine bila navzoča pri naših koncertih. Gospodu deželnemu predsedniku se zahvalim, da smo smeli stopiti pred obličje našega presvetlega vladarja samega. In kako milostno nas je ta povpraševal

po usodi ljubljanskih hišnih gospodarjev, po razmerah ljubljanskega mesta sploh in kako simpatično je pozdravil naše podjetje, kako živahno je izrazil svojo zadovoljnost v besedi in v obrazu, da smo prišli na Dunaj, da se dostojno zahvalimo za njegovo pripomoč. S tem najsrečnejšim spominom zaključujem svoj nagovor, ter kličem našemu premilostivemu, presvetlemu vladarju navdušeno: Slava, Slava, Slava!“

Zatem je sledilo poročilo tajnikovo in slavnostni govor podpredsednika „*Glasbene Matice*“ gospoda A. Svetka.

Koncem se je stavil odbornik „*Glasbene Matice*“ in načelnik pevskega zbora gospod Ivan Vencajz naslednje predloge, katere je odbor soglasno sprejel :

- „1. Odbor sklene razpisati nagrado, najmanj 200 gld., za najboljši izvirni oratorij ali drugo epiško skladbo.
2. Vsako leto je razpisati nagrade za najboljše skladbe ali prireditve narodnih pesmi, katere bo potem izdajala „*Glasbena Matica*“.
3. Naj dela odbor „*Glasbene Matice*“ na to, da dobi društvena glasbena šola pravico javnosti in se s časom podeželi.“

Slavnostni koncert je imel zgodovinski vzpored in velik uspeh. Udeležili so se ga med drugimi gospodje: c. kr. dvorni svetnik Schemerl kot namestnik gosp. deželnega predsednika, dež. vlad. svetnik gosp. Merk, c. kr. dvorni svetnik Plachky, deželni glavar Detela, deželni odborniki Murnik, Povše in dr. Schaffer, mestni župan Hribar, predsednik mestne hranilnice V. Petričič, polkovnik Nitsche, majorji Kukič, Lavrič in Lukanc pl. Sarenburg in mnogo družega odličnega občinstva.

Ob svoji petindvajsetletnici je dobila „*Glasbena Matica*“ pozdravov od raznih društev in posamnikov, med drugimi najčastnejšo in najpristrčnejšo čestitko od „*Matice Slovenske*“, ki slove :

„Preblagorodni gospod predsednik!

„Slovenska Matica“ se usoja ob priliki, ko praznuje „Glasbena Matica“ svojo društveno petindvajsetletnico, izročati svoji duševni in imenski sestri svoje najiskrenejše pozdravilo in svoje najpristrčnejše čestitanje.

„Glasbena Matica“ si je pridobila v preteklem četrstoletju za glasbeno izobrazbo našega naroda nevenljivih zaslug. Po vseh svojih močeh je skrbela za glasbeno izobrazbo slovenske mladine; Slovencem je podala bogato zakladnico vzornolepih muzikalij; pri svojih dovršenih koncertih nas je razveseljevala z nepričakovanimi duševnimi užitki, in naposled je razširila slavo slovenske pesmi in z njo vred slavo slovenskega imena daleč preko mej naše domovine.

Res ponosno sme zreti „Glasbena Matica“ na Svoje delovanje preteklih petindvajset let, in v Svojih do sedanjih uspehah lahko zajema novih moči za Svoje nadaljnje delovanje v bodočih letih.

Bog živi „Glasbena Matico“! Bog blagoslovi njeno delo! Bog ji tudi v prihodnje dodeli vsestranski napredek!

V Ljubljani, dné 6. grudna 1897.

Predsednik:

Frančišek Levec.

Blagajnik:

dr. Josip Starč.

Tajnik:

E. Lah.

O priliki te petindvajsetletnice se nam obrača pogled na lep kos kulturnega polja, katero je slovenski narod v tem času preoral, in nehoté se zazdi človeku, da je doba petindvajsetih let v političnem narodovem življenji nekakšno Platonovo leto; kajti ponovile so se zelo podobne konstelacije. Takrat, pred 25 leti, je bilo padlo Hohenwartovo ministerstvo, na Češkem je vladalo izjemno stanje, in pri nas doma se je bil krut boj med „Mladoin Staroslovenci“, posebno je šlo za vladu v „Slovenski Matici“. Učiteljstvo se je jelo cepiti v dva tabora, „Slovenski Narod“ se je preselil v Ljubljano, osnovalo se je „Pisateljsko“ in snovalo se je nekako „Planinsko društvo“; narodno socijalno življenje je bilo v tisti dobi v Ljubljani najbolj živahno in neprisiljeno. Ne smemo se torej čuditi, da se je postanek „Glasbene Matice“ v javnosti nekako poizgubil.

Misel na ustanovljenje „Glasbene Matice“ se je spočela v glavi gospoda Vojteha Valente, mestnega blagajniškega pristava, ki je bil v narodnih krogih obče znan kot vesel in odkrit tovariš, izboren bariton-pevec in izurjen in marljiv glasbenik. Povod ti misli je bilo morda visoko stanje tedanje domače dramatične umetnosti, ki je po gg. Nolliju, Grasselliju, Schmidu, Kajzelu, in gospe Valenta-Brusovi, gdč. Podkrajškovi, Jamnikovi i. dr. nagloma vzrastla do častivredne višine.

Z „Glasbeno Matico“ namenil se je V. Valenta stvariti ognjišče, krog katerega bi se zbiralo vse, kar se zanima za razvoj slovenske glasbe. Tja naj bi se znašale pred vsem narodne pesmi, ki so se vsled razširjenja vednosti berila in vsled zljajšanja prometa čim dalje bolj pogubljale; tu naj bi se zalagale skladbe domačih glasbenikov, in od tod naj bi se širila po šolah in koncertih domača pesem ublažena nazaj med narod.

Leta 1871. je — tedaj še v Mariboru — v „Slovenskem Narodu“ izšel prvi poziv Valentov; 4. junija 1872 je bil potem prvi shod, ki si je izvolil v osnovalni odbor gospode: A. Nedvčd, A. Foerster, V. Valenta, Viktor Bučar, Fr. Ravnihar, Peter Grasselli,

Andr. Praprotnik, A. Jentelj, Fr. Drenik, Drag. Žagar, dr. K. Bleiweiss, Andr. Guttman. Ta odbor je potem vladi predložil pravila, katera je menda s svojim zadnjim podpisom, dné 14. i. m. potrdil Hohenwartov deželni predsednik baron Wurzbach.

Po potrditvi pravil je osnovalni odbor takoj začel nabirati poverjenikov in po njih članov novemu društvu. V svojem pozivu iz meseca avgusta naglašá določbe pravil, „da misli društvo objavljati dobre slovenske kompozicije za cerkev, šolo in dom in razpisavati darila za najboljša domača glasbena dela, nabirati po vsi slovenski zemlji národne pesmi in skrbeti za to, da se te pesmi v lepo vrejeni zbirki na svetlo dado; osnovati glasbeno knjižnico, napravljati glasbene produkcije, koncem utemeljiti na Slovenskem po mogočnosti pevske glasbene šole“. Velik del tega delavnega programa je že „*Glasbena Matica*“ zvršila; kar nedostaje, pa z božjo in narodovo pomočjo še zvrši. O skromnih nadejih ustanoviteljev za dosego stavljenih idealov najbolje priča stilizacija odstavka o šolah.

Drugi poziv z dné 10. septembra i. l. dokazuje potrebo „*Glasbene Matice*“, ker je treba razširiti národno petje, da se izpodrinejo tuji „gassenhauerji“; ker je dalje treba klavirske in violinske šole, da ne bo hodil denar na tuje, in ker je treba zboljšati cerkveno petje, da se ne bo več pel „Tantum ergo“ na napev „Po jezeru“ i. t. d.

Od dné 23. do 26. septembra 1872 se je obhajal prvi občeslovenski učiteljski shod, katerega se je poleg tristo slovenskih udeležilo tudi mnogo hrvaških učiteljev. Ker se je osnovalni odbor „*Glasbene Matice*“ nadejal — in ni se motil —, da se bo slovensko učiteljstvo za novoustanovljeno glasbeno društvo zanimalo, sklical je prvi občni zbor na 25. dan septembra 1872, ter je na predvečer s sodelovanjem učiteljstva priredil prvi koncert „*Glasbene Matice*“.

Debata na prvem občnem zboru se je največ sukala okolu vprašanja, je-li naj se petje v ljudski šoli poučuje po glaskah ali ne. Lahko se trdi, da rojenice „*Glasbeni Matiki*“ pri zibelki niso pele, kaj bo še iz nje.

Na tem prvem občnem zboru je bil predsednikom izvoljen gospod Fran Ravnihar, ki je še danes kot jubilanat društvu na čelu. S svojo vztrajno pridnostjo, z mirno in obzirno hladnokrvnostjo je pripeljal Matičino ladijo v teku petindvajsetih let mimo marsikatero nevarne čeri; marsikatero britko je použil, pa tudi marsikateri vesel in ponosen trenutek doživel. On je sukal lemež, ko je Valenta zrnje sejal.

In seme je vzkliklo, in iz malega je vzrastlo veliko.

Za prvo točko si je bila „*Glasbena Matica*“ stavila na program nabiranje narodnih pesmi, izdajo izvirnih slovenskih skladb, založbo pevskih šolskih knjig in ublaženje cerkvene glasbe.

Izdaje šolskih pevskih knjig se je kmalu na svojo roko lotil gospod A. Nedvčd; za zboljšanje cerkvene glasbe se je ustanovilo „Cecilijansko društvo“; preostalo je tedaj iz tega delokroga samo

nabiranje in zalaganje narodnih pesmi in izvirnih slovenskih skladb. Tega dela se je lotila „*Glasbena Matica*“ in je že drugo leto izdala zvezek Nedvčdovih samospevov in zvezek čveteroglasnih pesmi. Ker je bilo tacih kompozicij za razne čitalnice nujno potreba, izvrševala je „*Glasbena Matica*“ ta del svojega poklica redno leto za letom ter je do danes izdala 28 zvezkov partitur za moške ali mešane glasove, dalje štiri zvezke „*Lavorike*“, J. Čerinovo „*Pesmarico*“, tri zvezke „*Narodnih pesmi*“ (dva Žirovnikova, jeden Malenškova), 17 zvezkov za samospev z glasovirjem ali z zborom, 11 skladb za glasovir, 1 za gosli in glasovir, 8 cerkvenih skladb in štiri zvezke Foersterjeve klavirske šole. V svojo zalogo je „*Glasbena Matica*“ prevzela Hajdrihove skladbe, Kocijančičeve zборе in M. Hubadove „*Narodne pesmi*“. Storila je tu, kakor vidimo, „*Glasbena Matica*“ svojo dolžnost ter objavila ali ohranila marsikak pevski biser. Najdalje so se razznatile Foersterjeva „*Ljubica*“ in Hubadove „*Narodne pesmi*“.

Posebne zasluge kot skladatelji za „*Glasbeno Matico*“ so si stekli gospodje: Anton Nedvčd, Anton Foerster, dr. B. in dr. G. Ipavic, Fr. Gerbič, p. Hug. Sattner, p. Ang. Hribar, Aljaž, Pirnat, Volarič, Hubad, Fajgelj, Razinger, Čerin, Hoffmeister in F. S. Vilhar.

Ta način Matičinega delovanja pa društvenikom ni zadoščal, in njih število, ki je prvi čas bujno rastlo, se je jelo krčiti ter je z višine 310 članov l. 1874., med njimi 22 ustanovnikov proti 43 l. 1897., padalo do 174 društvenikov leta 1880. Odbor je jel obupavati in britko tožil, „da se je osnovalni odbor tako zelo zmotil“. A obupal ni, nego polotil se je nove stroke: osnovanja šole.

Dné 15. novembra 1882 se je v skromni sobici odprla glasbena šola „*Glasbene Matice*“. Prvi so na nji poučevali gg. Klein, pl. Januschowsky, Stegnar in gdč. Orlova. Prvih učencev je bilo 28. Drugo leto je število gojencev narastlo na 51, tretje na 94, četrto 118, s pevci vred 216. Leta 1886. je dobila šola g. Fr. Grbiča za stalnega strokovnega vodjo. Poučevali so do sedaj na šoli glasovir: Januschowsky (8 let), gdč. Orlova (1 leto), J. Maier (2 leti), gdč. B. Šumanova (4 leta), gospa Gerbičeva (5 let), gdč. Elsner (1 leto), gdč. Zetinowich (pol leta), gdč. Šuklje (1 leto), od 1890 nadalje gospod Hoffmeister, gdč. Praprotnikova (2 leti), gospodična Razingerjeva (1 leto); petje: Stegnar (1 leto), Razinger (1 leto), Gerbič (in glasovir) od 1886 nadalje, Hubad, Čerin (zadnja dva tudi harmonijo in kontrapunkt); gosli in glasovir: Klein (1 leto), Wiedeman (pol leta), Drobeček (pol leta), Sochor (1½ leto), Kučera (pol leta), E. Eberhart (1 leto), Stiaral, Kos (pol leta), Wagner (1 leto), Moser (3 leta), Baudiš (2 leti), Jeraj (2 leti) in od 1895 nadalje Vedral.

Kot epizodo gre omeniti trobilno šolo, katero je vsled pripravjanja glasbenega šolskega nadzornika vladnega svetnika Zellnerja leta 1887. ustanovila „*Glasbena Matica*“ ter nabavila z vladno pripomočjo (300 gld.) za njo razne rogove, pozavne in druga pihala. Leta 1892. se je ta oddelek opustil, „ker se vanj

stavljenе nade niso obstinile. Učenci so šolo pohajali malomarno in se malo zanimali za pouk. Uspehi so bili neznatni, kar je odbor prisililo, da bo to šolo šele pozneje zopet otvoril“. S tem je bila doba eksperimentov končana, in glasbena šola ima sedaj svojo strokovno obmejeno stalno podlago.

Velike uspehe glasbene šole je sijajno pripoznal kapelnik dvorne opere in direktor dunajskega konservatorija gospod J. N. Fuchs, ki je l. 1896. po naročilu vis. c. kr. učnega ministerstva nadzoroval to šolo.

Zanimiv je pogled na hiše, v katerih je bivala glasbena šola. Svoje prvo pribežališče je našla v skromni izbici Premkove hiše v Gradišči, katero ji je prepustil krčmar „pri vrtnarji“; od tam je šla za nekaj časa v Drenikovo stanovanje v Souvanovi hiši (na Kongresnem trgu) in odtod v „Čitalnico“. Iz te se je preselila na Breg št. 3, z Brega v Permetovo hišo v Špitalski ulici, iz te v Virantovo hišo, pa zopet nazaj v Permetovo hišo. Ko je Filharmonično društvo sezidalo svojo „Tonhalle“, prevzela je „Glasbena Matica“ nje prostore (za pet let) v knežjem dvorcu, katere je pa morala po potresu zopet zapustiti ter se preseliti v Cojzovo hišo, najprej v Križevniški ulici in potem na Bregu. Dne 3. novembra 1896 pa se je nastanila v novi društveni hiši v Vegovi ulici. Od teh poslopij stojita bistveno neizpremenjeni samo še hiša na Bregu in Virantova hiša. Po lastnem domu je „Glasbena Matica“ že davno hrepenela; najprej je (l. 1888.) nameravala kupiti s „Sokolom“ nekdanje „Igrišče“; l. 1893. pa je po inicijativi gospoda I. Vencajza kupila od Baurovih dedičev hišo št. 8 v Gosposki ulici, katero je pa potres razdjel. S pripomočjo velikodušne podpore in znatnega neobrestnega posojila, kateri je „Glasbena Matica“ dobila po naklonjenosti Nj. ekselence deželnega predsednika gospoda barona Heina in po prizadevanji gospoda dr. Iv. Tavčarja, ji je bilo mogoče sezidati dve lični hiši. V gornjem novem poslopiju v Vegovi ulici je sedaj šola „Glasbene Matice“, v Gosposki ulici pa mestna višja dekliška šola.

Tretja točka „Glasbene Matice“ programa je prirejanje koncertov. Skromni početek temu so bile javne skušnje s programom (prva 9. marca 1884). Prvi večji javni nastop v koncertni dvorani je bila dne 8. julija leta 1888. s sodelovanjem gg. Fr. Pogačnika, Blaža Fišerja, za ta slučaj sestavljenega zbora i. dr. prirejena akademija, ki je poleg znatnega gmotnega uspeha imela moralni vpliv, da je pozornost pevcev obrnila na „Glasbeno Matico“. Sosebno rajni dr. Gross je kot odbornik s prav Katonovo vztrajnostjo vedno naglašal potrebo ustanovitve Matičnega pevskega zbora. In res, sreča je nanesla, da se je l. 1891. razšel dotedanji čitalnični pevski zbor ter se z večino svojih članov pridružil „Glasbeni Matici“ kot nje pevski zbor. Prvi koncert, pri katerem je sodeloval novi „pevski zbor Glasbene Matice“, je dne 18. aprila 1891. vodil gospod dr. Fr. Gross, ki se je pa kmalu nato službeno preselil v Idrijo ter je tam vsled nesrečnega slučaja prerano umrl (2. februarja 1892).

Dr. Grossovo mesto je decembra 1891 prevzel z Dunaja došli gospod Matej Hubad, ki je ob enem tudi vstopil kot učitelj „*Glasbene Matice*“. Z brzim pogledom je spoznal situvacijo; s plametečim navdušenjem se je poprijel umetniškega dela in je ta plamen tudi znal zanetiti v svojih pevcih. Z jasno umetniško razsodbo in nezmotljivim ušesom je združeval najskromnejšo priljudnost, ki je budila veselje in samozavest v zborovih članih. Spopolnil je moški z ženskim zborom, znal pevce navdušiti za svoje ideale in za umetniški trud ter se ž njimi z burnim vzletom povzdignil do najvišjih koncertnih nalog. Že prvo leto je izvežbal zbor toliko, da je mogel ž njim prirediti a-capella-koncert z zgolj Gallusovimi skladbami. S tem sta kapelnik in zbor pokazala, da sta vsaki ulogi kos.

Ko se je l. 1872. ustanovila „*Glasbena Matica*“, prinesla je „*Leipziger allg. Musikzeitung*“ iz Ljubljane dopis ob ustanovitvi novega društva ter je tudi o njem poročala, da namerava prireditve vzornih koncertov (Musterconcerte). Tisti čas v Ljubljani izhajajoči nemški listič se je ti obljudi rogal. No, zdaj je prišel čas, ko je Hubad uredničil Valentovo prerokovanje. Vsem je še dobro znano, kakšne uspehe je imel gospod Hubad s svojimi koncerti v Ljubljani in s kakšnim navdušenjem so l. 1896. njega in njegov zbor slavili prvi dunajski glasbeni strokovnjaki ter ju v vzgled stavili Dunajcem. Kljub temu je gospod Hubad čutil potrebo, da se še višje umetniško izobrazi za mnogostranske umetniške smeri, katere si je stavil, in s ponosnim zaupanjem ga z začetkom prihodnjega šolskega leta pričakujeta „*Glasbena Matica*“ in nje zbor.

Na njegovo mesto je 15. septembra 1896 stopil odlični absolvent dunajskega konservatorija gospod Josip Čerin, ki se vestno in uspešno trudi, da vzdrži pevski zbor in njegove koncerte na umetniški višini.

Od l. 1891/2. do jubilejskega koncerta je pevski zbor „*Glasbene Matice*“ pod gospodom M. Hubadom in g. Čerinom priredil 26 koncertov (med njimi dva dobrodelna na Dunaji) ter je sodeloval pri petih dobrodelnih akademijah; učitelji so priredili pet glasbenih večerov in zbor dva velika pevska večera s programom.

Najznamenitejše točke z „*Glasbene Matice*“ vzporedov so: Gallusovi a-capella-zbori, Weissov „*Triumfator*“, Fibichova „*Pomladna romanca*“, Foersterjeva „*Ljubica*“, Dvořákov „*Stabat mater*“, Hubadove „*Narodne pesmi*“, Dvořákov „*149. psalm*“, Haydnovo „*Stvarjenje*“, Dvořáková „*D-dur simfonija*“, Händlov „*Aleluja*“, Dvořákov „*Mrtvaški ženin*“, Brucknerjev „*Ave Marija*“ in „*Tedeum*“, Mendelssohnov „*Sen poletne noči*“, Dvořákov „*Hymnus*“, Schubertova „*C-dur (7.) simfonija*“ in Mozartov „*Requiem*“.

Podpore je „*Glasbena Matica*“ dobivala od raznih strani. Prvi redni prispevek za izdajanje muzikalij ji je prišel l. 1880. od kranjske hranilnice, ki je svojo podporo pozneje (l. 1886.) na 200 gld., leta 1890 (a samo za isto leto) na 400 gld. zvišala. Od ustanovitve šole daje dežela Kranjska najprej 500 gld., potem 600 gld., mesto 500, potem 600, od leta 1894 pa 1200 gld., država

sprva 200 gld., potem vsled truda gosp. dež. nadsodn. svetnika I. Hrena 400, in od leta 1897 vsled posredovanja gosp. dvornega svetnika Šukljeja in vpliva gosp. deželnega predsednika barona Heina 600 gld. Večja darila je „*Glasbena Matica*“ dobila od gosp. I. Pakiča (100 gld.), gosp. župnika Aljaža za nakup hiše (100 gld.), od gosp. župnika F. Knifca (100 gld.), od gospe Amalije Pevec (100 gld.) in od prevzvišenega gosp. nadškofa J. Missie (50 gld.).

Videli smo, da razvoj „*Glasbene Matice*“ razpada v tri dobe, ki so si s čudovito naglostjo sledile: Prva, ki se je obmejevala na izdavo zborov in ustanovljenje šole, druga od časa strokovne organizacije glasbene šole in tretja od ustanovljenja pevskega zbora in začetka prirejanja koncertov nadalje.

Trije rodovi si sledijo pri tem velikem delu: Prvi, ki je oral in sejal, drugi, ki pleve in žanje, in tretji, ki bo užival sadove žetve. Prvi rod so ustanovitelji in sodelovalci prvega časa; drugi rod so vsi, ki se zdaj zbirajo okoli „*Glasbene Matice*“ in po nje šolah; tretji rod pa so naši potomci in ves slovenski narod do poznih dni.

Iz prvega rodu se še enkrat spominjamo njiju, ki že v tihem grobu spita, to sta: duševni oče „*Glasbene Matice*“ Vojteh Valenta in nje najplodovitejši skladatelj Ant. Nedvied, ki je „*Glasbeni Matici*“ do zadnjega zdihljeja ohranil svoje simpatije in je še na smrtni postelji posvetil Matičnemu zboru svojo zadnjo skladbo „*Domovini i ljubavi!*“ — Izmed še živčih sodelavcev prve dobe je prvi naš gospod predsednik Fr. Ravnihar in poleg njega mnogoletna bivša odbornika Stegnar in Drenik. Pred vsemi pa spada tu sem dolga vrsta naših skladateljev.

Drugi rod ima za voditelje prezaslužnega organizatorja gospoda svetnika I. Vencajza, prerano umrlega dr. Fr. Grossa in Mateja Hubada. Njim in g. Fr. Gerbiću gre hvala za ureditev šole; njim in gospema dr. Gregoričevi in dr. Jenkovi za slavo, katero si je „*Glasbena Matica*“ pripela s koncerti. Uzorno sta uredila pisarniški posel in sta pomagala pri uredbi društvenih pravilnikov večletna tajnika g. prof. Štritar in g. dr. Vl. Foerster; za uredbo ženskega zbora pa si je stekla velike zasluge gospodična J. Lozarjeva. Težki posel blagajnika že šest let sem opravlja gospod A. Petrovčič. — Pesniško so „*Glasbeno Matico*“ v ti dobi podpirali posebno gg. J. Štritar, A. Funtek in Eng. Gangl. Od domačih umetnikov so sodelovali ranja Blaž Fišer in Trtnik, dalje Josip Noli, sloveči tenor Pogačnik-Naval in najdičnejša učenka Matične šole gdč. operna pevka Fr. Verhunčeva. Stalna opora društvu je bil na Dunaju g. dvorni svetnik Fr. Šuklje.

Mnogo dela pa še čaka sedanjega rodu. Treba bo organizovati nabiranje zadnjih ostankov narodne pesmi, da se reši, kar se še rešiti da. Drugo podjetje, kateremu na čelu stoji „*Glasbena Matica*“, je vseslovenska pevška zveza. Nadejajmo se, da se vsaj za „*Glasbene Matice*“ tridesetletnico otvori ta umetniška organizacija z veliko narodno pevsko slavnostjo v Ljubljani.¹⁾

¹⁾ Zveza slovenskih pevskih društev je že dobila potrjenje visoke c. kr. vlade.

Tretja naloga, ki čaka „*Glasbeno Matico*“, je osnova svojega orkestra, čemur začetek se je že storil. Četrta in najvažnejša zadača pa je razširjenje glasbene šole v glasbeno višjo šolo, v nekak konservatorij. Domače učne moči za tak zavod se od leta do leta množe, in kadar bo ta idealni „Glasbeni dom“ dozidan, takrat je drugi rod zvršil svoje delo.

In zvršil je bo. Žetev je res velika, pa tudi število ženjcev se od leta do leta množi. V naraščaju Matičnem živi pravo navdušenje in veselje do učenja, in božji blagoslov počiva očitno na Matičnih delih. Samo edinosti je treba, pa dosežemo vse svoje ideale. V to pomози Bog, naša vztrajnost in slovenski narod s svojo dejansko podporo!

T. č. tajnik.

Zahvalno potovanje „Glasbene Matice“ na Dunaj.

„Gospoda moja! Ne bo mi treba predolgega govora, da svojemu predlogu pridobim Vašo pritrditev; kajti pregloboko v svojem srci čuti vse prebivalstvo in čutimo posebno mi, njega poklicani zastopniki, dolžnost do hvaležnosti, da ne bi z radostjo pozdravljali prilike, še enkrat glasno in javno izreči jo.

Gospoda moja! Ako se danes, ko se je podiranje šele dobro pričelo, ogledamo po Ljubljani, povsodi nam zija nasproti razvalina in razdejanje. Mnogo hiš je že podrtih, še veliko več se jih ima v kratkem podreti. Poslopja, ki so z življenjem našega mesta in z duševnim razvojem našega naroda v minulih stoletjih v najtesnejši zvezi, zginjajo s tal. Še celó starodavni znak našega mesta, ljubljanski grad, čegar zidovje je deloma prebilo tisoč let, je v svojem temelji razmajan in čaka negotove usode.

Vidimo pa tudi, da se je zopet povrnil dušni mir, da teče vse življenje po starem, rednem tiru, in da je naše meščanstvo s prirojeno mu žilavostjo zopet povzelo boj zoper potuhneno naravo, ki na tem kraji z večjo zagrizenostjo kakor drugod preganja človeka in od stoletja do stoletja s svojimi stresi razdeva in razsiplje delo njegovih rok. Z navdušenjem gledamo, kako se giblje na tisoče rok, pripravljajočih vstajenje nove, lepše, ponosnejše Ljubljane, ki bo postala krasen spomenik delavnosti njegovih meščanov, pa tudi žareč spomenik človekoljubja, ki jo je pomagalo graditi.

Kajti nepozabljiv in neločljiv od današnje podobe razdejanja in od bodoče lepše podobe je za nas spomin na grozni čas, katerega smo pred skoro enim letom prebili, in na dokaze najplemetejše ljubezni do bližnjega, ki jih je Ljubljana takrat doživela.

Zapuščeno je stalo zijajoče zidovje, in smrtno tišino po ulicah, z grobljami pokritih in s krvjo poškrabljenih, je motila samo mirna hoja čuvajočih straž; na odprtih prostorih pa se je gnetla nebrojna množica v strahu in trepetu pred nepoznanimi in neizprosnimi silami, tolažbe in pomoči išoč v molitvi. In kadar se

je ponovilo grozno bučanje in je nov sunek do dna stresel celo mesto, dvignila se je proti nebu obupna tožba preplašene množice, ki je iz klokanja padajoče opeke, iz škripanja duri in oken, iz stokanja zidov in streh slišala smrtno ječanje svojega umirajočega rodnega mesta — konec in uničenje.

Kakor kri v žilah je zastalo vse meščansko delo; preteče vesti so se širile po mestu, in kljub mirni in premišljeni skrbi javnih oblasti se duhovi niso hoteli pomiriti. Kar je prišel z Dunaja prvi upni žarek. Vsled poročila gospoda deželnega predsednika je Njega Veličanstvo s sočutnimi besedami povprašalo po velikosti nesreče in nakazalo iz svoje zasebne blagajne zdatno pomoč za prvo in najnujnejšo silo. Kmalu potem pa, v času, ko se je srečnega štel, kdor je to mesto zapustiti mogel, prišel je naš presvetli vladar kakor oče med svoje nesrečne otroke, v našo sredo; zaupal je svoje dragoceno življenje, za katero se tresejo milijoni, omahujočemu zidovju našega mesta; s trdnim korakom, zaupajoč na božje varstvo, je stopal v cerkve, katere so se bile morale vernikom zaradi nevarnosti zapreti, molit za rešitev svoje zveste Ljubljane, in kakor s čudesom nadahnenja poživil je na mah pogum pobitega in obupanega prebivavstva.

Vsled tega vzvišenega vzgleda so se odprla vsa srca usmiljenju, in od vseh strani so jeli dohajati darovi, obilno, urno in od srca prihajajoč in zato pomoč in tolažbo deleč. Tako so se s svojimi darovi podvzivali posebno naši bratje na severu in jugu, in mestni zbor je že svoječasnno zahvalo izrekel zlati Pragi in kraljevemu Zagrebu.

Pred vsemi pa je stopalo srce našega cesarstva, veliki močoni Dunaj z zares nepričakovanimi, občudovanja vrednimi dokazi najčiščejega človekoljubja in pravega meščanskega sočutja. Pred drugimi so posnemali člani najvišje cesarske rodovine vzgled svojega vzvišenega glavarja; potem visoka poslanska in gosposka zbornica z izrazi svojega sožalja in nujnimi sklepi za zdatno pomoč; visoko c. in kr. vojno ministerstvo, ki je dalo šotorov in pjonirjev za zgradbo barak na razpolaganje; c. kr. ministerstvo notranjih del, c. kr. ministerstvo financ in vsi drugi deli osrednje vlade, ki so deloma iz lastne inicijative, deloma na prošnjo nakazali pomoč.

Dunajski mestni zbor je dvakrat glasoval za visoki svoti. Dunajski pomožni odbor si je pridobil izvenredne zasluge z izpodbujenjem in organizacijo javnih naborov. Dunajsko časnikarstvo je s sočutnimi in resničnimi poročili, z vednim vzpodbujanjem javnega dobrotelstva in z lastnimi nabori, ki so posebno v enem slučaju dosegli nepričakovano visoko vsoto, razvijalo prehvalno delavnost za naše mesto. Od družb, ki so takoj v prvem času najhujše sile osebno na pomoč prihitele, naj omenim tri: avstrijsko družbo rdečega križa, ki je za nesrečne bolnike, kateri so morali iz deželne bolnice in bi bili morali prezebiti pod milim nebom, brž poslala raznih šotorov, dalje dunajsko prostovoljno rešilno društvo, in društvo za ljudske kuhinje, ki sta si posebno za sanitarno varnost

in za prehranjenje ubožnejšega prebivalstva pridobili prevelike zasluge. C. kr. vodstvo državnih železnic in vodstvo c. kr. priv. južne železnice sta v svojih vozeh dajali pribežišče tisoč in tisoč preplašenim prebivalcem, ki niso mogli ali si niso upali prebivati pod lastno streho, ter sta potem še obilno pomagali z znižanjem voznine za osebe in blago. Umetnostna in humanitarna društva, katerih posamezno naštevanje bi nas predaleč zavedlo, so tekmovala s komiteji dam iz najvišjih krogov v prirejanji dobrodelnih zabav. Zadruga tvorilnih umetnikov je izdala prekrasen album na korist Ljubljancem.

Svoj pravi, neusahljivi vir pa so imeli ti pojavi v zares ganljivi, navdušeni usmiljenosti do uboge Ljubljane, ki se je bliskoma polastila vsega dunajskega prebivalstva in bo vsakomur, kdor jo je doživel, nepozabna ostala. Od najvišjih plemičev in zastopnikov veletrgovine in veleobrtnije do skromnega delavca in malega šolarčka, vse je hitelo, da — brez ozira na narodnost, politično prepričanje in vero — po svoji moči priskoči nesrečnikom na pomoč.

To je dokazov dovolj, zakaj smo ravno Dunaju, čegar sijajni vzgled je vnel celo Avstrijo, najglobljejo zahvalo dolžni. Dunaj je pa tudi glava celega cesarstva, in sedež Njega Veličanstva, našega prvega dobrotnika, in zato velja zahvala, ki jo izrečemo glavnemu in stolnemu mestu, ob enem celi državi.

Prosim Vas torej, gospoda moja, da sprejmete naslednji resoluciji:

„Mestni zbor se izreče, da radostno pozdravlja in odobrava namero „Glasbene Matice“, stolnemu mestu Dunaju za velikodušno, o potresni katastrofi mestu Ljubljani naklonjeno pomoč izraziti iskreno hvaležnost s tem, da priredi na Dunaji dne 23. in 25. marca t. l. zahvalna in dobrodelna koncerta na korist ubožnemu zakladu dunajskemu, avstrijski družbi „Rdečega križa“ in dunajski prostovoljni rešilni družbi. Zatorej mestni zbor tudi, izrekujoč, da tolmači „Glasbena Matica“ v tem slučaju srčna čutila ljubljanskega prebivaštva, gospodu županu naroča, da to izjavo takoj primernim potom naznani zastopu stolnega mesta dunajskega.“

S tem predlogom podpredsednika „Glasbene Matice“ in mestnega odbornika gospoda Ant. Svetka je stopil naš pevski zbor s svojo pogumno in plemenito namero, iti v zahvalo na umetniško razvajeni Dunaj pet, oficijelno na beli dan.

Misel prireditve dobrodelnih koncertov po „Glasb. Matici“ na Dunaji za Dunajčane pa je sprožila slovenska dama, sprožila jo je — in to bodi v kroniki „Glasbene Matice“ trajno zabilježeno, — velecenjena gospa Terezija dr. Jenkova.

„Vzrastla je iz uvaževanja, da je dolžna Ljubljana zahvalo za občudovanja vredno milosrčnost, koja je vzevetela iz blagega dunajskega srca v očigled krute nesreče, koja je doletela mesto

in njega prebivavstvo o osodepolnih dneh velikonočne potresne katastrofe leta 1895. Dasi se je naklonilo od vseh strani, iz vseh krajev in pokrajin Avstro-Ogerske in tudi inozemstva obilo izrazov in činov milosrčnosti nesrečni Ljubljani, ni smeti prezreti, da je uprizorilo v korist isti Ljubljani ravno dunajsko mesto najintenzivneje, splošno in najizdatnejšo dobrodelno akcijo, akcijo, ki je budila s svojo hitrostjo in odločno čilostjo v vseh krogih in v vseh slojevih resnično in dejansko vnemo za bedo ljubljansko.)

Nepozabno ostane, da je skazalo vse dunajsko prebivavstvo neprisiljeno in z ganljivo požrtvovalnostjo, pristrčno in odkrito svojo milosrčnost, ne smemo tudi prezreti, da je prihajala ravno vsled posredovanja dunajskega komiteja tudi od drugod v najizdatnejši meri obila pomoč. Namera, da izrazi Ljubljana blagemu srcu dunajskemu svojo zahvalo na poseben nenavaden način, je pač utemeljena bila, bila je v čast gospe, ki jo je sprožila, in ostane v čast vsem onim, ki so idejo uresničili.

Lepa ta ideja bila je že v glavnih obrisih premišljena in od posameznikov odobrena, ko sta se sešla pevska zbor „*Glasbene Matice*“ k delu v novi koncertni sezoni v prvih dneh oktobra 1895. leta. Kakor hitro se je objavila, prešinila je z elementarno močjo srca vseh pevk in pevcev, uplivala je zbok vzvišenosti svoje navdušujoče. Vzletnost obelodanjene misli rodila je vzlet ne samo mej pevskim zborom, širila se je marveč dalje in privabila je zboru nove moči, da je vzraslo število pevskega zbor „*Glasbene Matice*“ nagloma na visoko število 200 glasov. Pri občnem zboru pevskega zbor z dné 7. oktobra 1895. leta izrekel se je pevski zbor solidarno za prireditev dveh koncertov na Dunaji, obljubil je vztrajnost in zavezal se je k sodelovanju. Hkrati volila sta oba zbor nov odbor, in sicer moški zbor I. načelnikom deželne sodnije svetnika Ivana Vencajza, II. načelnikom računskega svetnika Antona Svetka, za odbornike pa gospode Ivana Beleta dr. Matijo Hudnika (rediteljem), Josipa Juha (arhivarjem), Antona Petrovčiča (blagajnikom), Janko Jermana, Riharda Mallyja, Ivana Pribila, Antona Razingerja (pevovodje namestnikom), Frana Tausesa.

Ženski zbor volil si je kot I. načelnico gospo Terezijo dr. Jenkovo, II. načelnico gospo Julijo dr. Ferjančičevo, ter odbornice gospo Rozo Peršlovo in gospice Jelico Lozar, Zorko Krsnik, Josipino Kajzelj in Jakobino Tomec.

Posel tajništva prevzela sta pri odboru moškega zbor gospod Ivan Belè, pri onem ženskega zbor gospica Jelica Lozarjeva.

Prve te priprave in sklepi našli so pri društvenem odboru „*Glasbene Matice*“ popolno soglasje in je odobril poslednji pri redni seji z dné 13. novembra 1895 projekt prireditve koncertov na Dunaji v imenu „*Glasbene Matice*“ v dobrodelne namene. Načelnik pevskega zbor stopil je pa nemudoma z rodoljubi, živečimi na Dunaji v dopisovanje in naprosil je v prvi vrsti gospoda dvornega svetnika Fr. Šukljeja, naj blagovoli poročati, je-li namera z ozirom

¹⁾ Posneto po poročilu i. č. tajnika gosp. dr. Foersterja.

na tamošnje razmere izvedljiva in priporočljiva. Odgovor je bil nepričakovano ugoden; društveno naznanilo vzbudilo je pri dunajskih rojakih neprisiljeno navdušenje in soglasno odobravanje in občudovanje vzletnosti ideje. Konstituiral se je takoj dunajski komité izmej članov pomožnega dunajskega odbora, ki je storil 1895. leta toli koristnega v pomoč Ljubljani.

Predsedoval je gosp. c. kr. dvorni svetnik Fran Šuklje z namestnikoma gospodoma grofom Erwinom Auerspergom in dr. Andrejem Ferjančičem, državnima poslancema za Kranjsko, denarničarstvo prevzel je cesarski svetnik Florijan Hostnik, tajništvo ministerijalni svetnik dr. Edvard Urbantschitsch, gospodarstvo odvetnik dr. Homan.

Izmej odbornikov imenovati je posebno gospode ministerijalnega svetnika Ludovika Dimitza, bankirja Leona Bouchala, c. kr. amanuenzija dvorne knjižnice dr. Josipa Mantuanija, vladnega svetnika Feliksa Nitscha, hotelirja Leopolda Seilerja, prof. Josipa Šturma. Pričelo se je živahno korespondovanje med dunajskim in ljubljanskim odborom in bila sta oba odbora v trajnem medsebojnem kontaktu vedno jednako vneta za dosego visokega cilja, koji sta si postavila.

Brez odloga jelo se je tu kakor tam delovati in skrbeti neumorno za vsestranski prospěh stvari.

Sedaj šele po dokončanem delu da se presoditi, koliko truda in žilavosti da je trebalo, predno je dospela „*Glasbena Matica*“ pred forum javnosti. Da se ni ohladila navdušenost tekom trudapolnih priprav, da je marveč vedno bolj in bolj rastla in da je vztrajal posebno zbor polnoštevilno in neustrašeno pri delu, svedoči, da je bila ideja, koja je bila vsemu voditeljica, resnična in zdrava, vsakega drameča in povzbujajoča.

Svest si je bil zbor „*Glasbene Matice*“, da prevzema veliko odgovornost napram celemu slovenskemu narodu, če hoče reprezentirati pred strogo tujino slovenski narod, izvajajoč njega pesem; prešinila je vsakega posameznika zavest o visokosti težke naloge, priboriti narodu pred širjim glasbenim svetom, če drugo ne, vsaj priznanje, da stoji tudi mali naš narod na kulturno visoki stopinji in da se goji tudi v Slovencih prava umetnost. Izbirati je bilo mej proizvodi domače glasbene literature, da se sestavi primeren program, ki bi predvedel tujini bisere slovenske produkcije in bi zajedno podal zboru priliko pokazati svojo zmožnost tako v vokalnih kakor tudi v orhestralnih kompozicijah.

Znan je pač vsakemu srečno izbrani vzpored dunajskih koncertov; vsebuje proizvode velikana — rojaka Jakopa Galla, narodne pesmi, bisere vokalne domače kompozicije Ant. Foersterja in Ant. Nedvěda in orkestralne češke literature in pa „Tedeum“ mojstra-skladatelja Dunajčana Ant. Brucknerja.

Visoka umetniška vrednost vseh posameznih točk vzbudila je opravičeno splošno odobravanje tudi najstrožje kritike in pridobila je „*Glasbeni Matici*“ neomejeno spoštovanje vseh glasbenikov. Z veseljem in trdno voljo lotil se je zbor studija hvalež-

nega tega programa. Priznati je, da je dokazal zbor vzorno disciplino in resnost mišljenja, ker je vztrajal do zadnjega neomahljivo, prost vsakega lahkomislja, kot trden steber, kojemu sme društvo s ponosom in brez strahu zaupati. Znano je vsakemu visoko in neomejeno priznanje, katero je naklonila dunajska kritika zboru in njega vzornemu vodji gosp. koncertnemu vodji Mateju Hubadu; priznanje je bilo zasluženih sad trudoljubnega napora in idealne vneme za napredek na glasbenem polji, ki je karakterističen znak zбора „*Glasbene Matice*“ in njegovega vodje.

Sprožila se je tudi misel, da naj nastopi zbor v dunajskih koncertih v narodni kranjski noši. No, dano je bilo s tem zboru vprašanje, s kojim se je dolgo bavil. Končni izsledke je bil sklep, da nastopi zgolj ženski zbor v narodni noši. Jelo se je skrbeti za pridobitev zadostnega materiala, in kmalu bilo je zbrano potrebno število pravih originalnih noš, kojih večina pohaja iz blejskega in kamniškega, deloma tudi škofjeloškega okraja; tudi Krakovo odprlo je radovoljno skrinje rodbinskih svojih znamenitosti. Bodi izrečena tu vsem onim, ki so ljubeznjivo postregli društvu ter mu posodili dragocene starine nekdanje narodne noše, prisrčna zahvala. Izrečena bodi zahvala pred vsem gospema Juliji dr. Ferjančičevi in Tereziji dr. Jenkovi, ki sta žrtvovali največ truda poizvedbi in preskrbitvi narodnih noš.

Priprave niso se seveda omejile na delovanje zboru; skrbeti je bilo pravočasno za osiguranje koncertne dvorane, orkestra in pa solistov. Odbor imel je na izbiro več dunajskih dvoran, zjedini se je konečno na veliko dvorano glasbenega zavoda „Gesellschaft der Musikfreunde“, ki je največja in zahtevam dostojnega in umetnega koncerta najbolj vstrezajoča dunajska dvorana. Odbor sklenil je z vodstvom glasbenega zavoda dunajskega že meseca novembra 1895. leta pravoveljavno pogodbo glede te dvorane, osigurajoč si za koncerta dneve 23. in 25. sušca 1896. leta. Istega meseca sklenil je pogodbo tudi z orhestrom c. in kr. dvorne opere na Dunaji, koje je obljubilo svoje sodelovanje pri koncertih „*Glasbene Matice*“.

Zabilježiti je tu ljubeznjivost bivšega generalnega intendanta gospoda barona Besecznyja in bivšega gospoda ravnatelja dvorne opere Jahnna, ki sta obljubila, da uredita repertoire dvorne opere za koncertne večere „*Glasbene Matice*“ tako, da bode možno opernemu orhestru sodelovanje pri društvenih koncertih.

Težje stališče imel je odbor glede osiguranja sodelovanja solistov.

Odboru je bilo na tem ležeče, da sodelujejo pri koncertih domače moči.

Žal, da se mu ni posrečilo, uresničiti to svojo namero.

Sodelovala je pri koncertih izmejslovenskih solistov zgolj gospodična Franja Verhunčeva, ki je s popolnim uspehom prevzela težavno sopranovo partijo v Dvořakovem „*Mrtvaškem ženinu*“. Odbor se je dogovarjal s tenoristi gg. Pogačnik-Navalom, Bučarjem in Trtnikom ter z basistom gospodom Weigleinom. Prva dva od svojih vodstev nista dobila odpusta,

gosp. Trtnik je stavil neizvedljive pogoje, gosp. Weigleinu je bila pa soproga nevarno zbolela.

Z ozirom na vse te zapreke ni preostalo odboru družega, nego da naprosi člane kraljevske češke opere v Pragi gospode Hanuša Lašeka in Vaclava Klimenta za solistično sodelovanje.

Oba gospoda sprejela sta laskavo ponudbo; prisrčna zahvala gre zato tudi gospodu ravnatelju Fr. A. Šubrtu, ki je v lastni mu vnemi za vsak pojav napredka slovenskega naroda blagovolil dati brez zadržka imenovanima članoma potrebni petdnevni dopust.

Šele sedaj, ko je bilo velikansko delo v glavnem delu pripravljeno, stopilo je društvo s svojim projektom oficijelno v javnost. V prvi vrsti naznanil je odbor v ljubljanskega občinskega sveta seji z dne 20. svečana 1896. leta nameravano prireditvev koncertov na Dunaji po občinskem svetniku gospodu Antonu Sveteku, ki je stavil nujni predlog, ki smo ga z utemeljitvijo postavili na čelo temu članku.

Predlog je slavni občinski svet ljubljanski z dobro-klici soglasno sprejel. Vsled tega sklepa je naznanil gospod župan Grasselli društveno namero dunajskemu mestnemu zastopu. Odbor sporočil je pa isto zavodom, katerim je naklonil čisti znos dunajskih koncertov, in sicer mestnemu magistratu na Dunaji kot oskrbovatelju ubožnega zaklada, dunajski prostovoljni rešilni družbi, avstrijski družbi „Rudečega križa“ in pa vodstvu ljudskih kuhinj dunajskih; uvažuje namreč, da si je tudi slednje društvo pridobilo trajnih zaslug pri rešilni akciji, uvedeni v korist po potresu poškodovanim Ljubljančanom, privzel je odbor tudi to društvo kot četrtega udeleženca pri razdelitvi čistega koncertnega znosu.

Po ljubeznjivosti gospoda generalnega ravnatelja namestnika južnih železnic Henrika Pfeifferja pl. Wellheim in gospoda predstojnika ljubljanske postaje Guttmana dovolilo je vodstvo c. kr. priv. južne železnice pevskega zboru in njega spremstvu za vožnjo na Dunaj in nazaj v izredni munificenci pravico vožnje proti plačilu malenkostne režijske pristojbine 3-64 za III. in 5-46 za II. razred mej tem, ko se je znižala voznina za druge udeležence nepevce za polovico. To je prva velika dobrota, koja je v izredni meri pripomogla društvu k uresničenju dunajskih koncertov.

Drugo dobroto zahvali društvo v prvi vrsti Nj. ekscelenci gosp. deželnemu predsedniku baronu Heinu, ki je sledil z velikim zanimanjem napredek priprav za koncerte in ki je dovoliti blagovolil, da dobijo pevke, kolikor jih je v javnih zavodih in v šolah, kakor tudi gg. profesorji in učitelji-pevci potrebni dopust.

Jednako dobrohotnost izrazila so tudi vsa ostala vodstva državnih in avtonomnih uradov; našlo je društvo povsodi naklonjenost in dovolil se je vsem uradnikom-pevcem potrebni sedemdnevni dopust.

Subskripcija, katero je uvedel odbor pevskega zboru mej odličnimi rodoljubi v svrhu pokritja velikih stroškov podjetja, je

bila dokaj uspešna. Navesti je tu posebno ljubljanske rodoljube, ki so prispeli s skupnim doneskom 568 gld., v Kranju se je nabralo 144 gld., na Vrhniki 27 gld. itd., pevski zbor „*Glasbene Matice*“ prispel je potom mesečnih doneskov s svoto 900 gld. Slavni občinski svet ljubljanski naklonil je pa društvu v rečeno svrhu izredni donesek 500 gld.

V istem času, kratko pred odhodom „*Glasbene Matice*“ na Dunaj, je stopil dunajski koncertni komité v zvezo s slavnim češkim komponistom gosp. dr. Ant. Dvořákom in osigural si je slednjega obljubo, da pride osebno dirigirat svojo veliko balado „*Mrtvaški ženin*“. Počastil je s tem svetovno slavo uživajoči skladatelj društvo, ki je od prvih svojih koncertov semkaj trajno kultiviralo njegovo muzo.

Kratek čas do odhoda pevskega zbora na Dunaj izkazujeta prirediteljev obeh za Dunaj pripravljanih koncertov v Ljubljani dné 9. oziroma 16. aprila.

Omeniti je tudi, da je fotografiral zbor „*Glasbene Matice*“ fotograf gosp. Viljem Helfer. Fotografije bile so v tukajšnjih in v dunajskih prodajalnicah javno razstavljene in budile so povsodi veliko zanimanje mej občinstvom. (Drugo podobo je pozneje zgotovil gosp. Dav. Rovšek.)

Približal se je s hitrim korakom dan odhoda na Dunaj in nastopa le-tam. Tri dni pred odhodom zbora odposlal je odbor imenom društva na Dunaj deputacijo treh članov, obstoječo iz gosp. društvenega predsednika Frana Ravniharja, načelnika pevskega zbora gosp. deželne sodnije svetnika Ivana Vencajza in odbornika gosp. Ignacija Valentinčiča.

Dné 19. marcija je bila sprejeta ta deputacija od Nj. Veličanstva presvetlega cesarja pri javnem sprejemu. Vabilnemu nagovoru svetnika Vencajza odgovoril je presvetli cesar, da ga veseli vabilo in da odobruje lepo podjetje, da sicer ne vé, ali mu bo mogoče koncerta obiskati, da ga pa vsekako veseli, da se zahvala Ljubljanskega mesta na tak način izraža. Nj. Veličanstvo presvetli cesar zanimal se je za število pevskih moči, za položaj ljubljanskega mesta in milostljivo vprašal, ali je bilo še po visokem obisku treba hiše podirati. Konečno voščil je visoki vladar koncertoma najboljši uspeh, in deputacija je zapustila cesarske dvorane in cesarsko palačo ginjena po cesarski blagosti in milosti.

Poklonila se je dalje deputacija cesarskima visokostima, nadvojvodoma Ludovik Viktorju in Evgenu ter vojvodi Cumberlandskemu, ki so se vsi kar najlaskaveje izražali o vzletni ideji društva. Poklonila se je nadalje deputacija vsem ministrom, vodstvu južne železnice, generalni indetanci in ravnateljstvu dvorne opere in predstavila se je vodstvom prostovoljne rešilne družbe, ljudske kuhinje in uredništvom znamenitejših dunajskih časopisov.

Dunajski odbor je pa odposlal deputacijo treh članov, gg. dvornega svetnika Šukljeja, državnega poslanca Kluna in cesarskega svetnika gosp. Hostnika k vodji dunajskega občinskega

sveta gosp. okrajnemu glavarju dr. Friebeisu in k namestniku grofu Kielmannsegg u.

Bodi na tem mestu priznано, da je dunajska žurnalistika, izvzemši nemško-nacijonalne liste, pozdravljala prihod „*Glasbene Matice*“ jako simpatično in da se je potrudila, da vzdrži zanimanje Dunajčanov za „*Glasbene Matice*“ koncerte. Donašala je vsak dan poročila, zadevajoča koncerte, prihod ali bivanje zboru na Dunaji in konečno obširna poročila in kritiko ob izidu koncertov.“

Odhod pevskega zboru „*Glasbene Matice*“ in njegovih spremljevalcev na Dunaj je bil zares sijajen. V petek, 20. marcija, že davno pred polu jednajsto uro, ko se je vlak imel odpeljati, je vrvelo po peronu vse črno odhodnikov in spremljajočega občinstva. Slovesnost odhoda je jako povzdignila vojaška godba, katero je iz posebne prijaznosti radovoljno prepustilo vojno oblastvo, da koncertuje na peronu pred odhodom posebnega vlaka »*Glasbene Matice*«. Navdušenje bralo se je na vseh licih odhajajočih, saj je bila v vseh živa zavest, da ta izlet »*Glasbene Matice*« ni izlet za prazno zabavo, nego da ima globok etičen in tudi za nas še posebno kulturnen pomen. Majhni, a čvrsti narod slovenski bode si po pevkah in pevcih osvetlil lice pred inteligenco dunajsko, pokazal bode, koliko čilosti je v njem, prisilil bode tudi nasprotnike, ki sploh morejo še soditi objektivno, do spoznanja, da tak narod, v katerem se tako goji umetnost, ima pravico do obstanka, in da zasluži spoštovanje. Ta misel je prešinjala na stotine zbranih spremljevalcev, ko se je začel naprej pomikati blizu dvajset vagonov z okolu štiristo izletniki obsezajoči vlak, katerega je vodil društveni blagajnik, gosp. Anton Petrovčič, mej sviranjem godbe in krepkimi Živio-klici! Ljubljansko prebivavstvo je s tako mnogobrojno udeležbo pri odhodu dokazalo, kako ve ceniti veliki pomen tega izleta in teh koncertov, ter je navdušeno klicalo odhodnikom: Srečen pot, sijajen uspeh in zmagovit povratek!

Urno smo drdrali proti svojemu cilju. Med potom so nas pozdravljali, dokler smo se peljali po slovenskih tleh, topiči in deputacije, in tudi v Nemškem Gradeu nas je prišlo na kolodvor pozdravit akademiško društvo „Triglav“ in mnogo tam bivajočih rojakov.

V Müzzuschlagu je pevce pričakovala deputacija dunajskega koncertnega odbora, obstoječa iz gospodov ministerijalnega svetnika in graščaka dr. Edv. Urbantschitscha, dr. Mantuanija, R. Pukla in računskega revidenta Lercherja.

Nestrpno so utripala mlada in stara srca, ko je hrupnejše in živahnejše kretanje ob progi oznanjevalo bližino cesarskega Dunaja. Točno ob polu 11. uri je vlak zapeljal na peron južne železnice. Iz sto in sto grl nas je pozdravil gromovit „Živio!“, kakoršnega na tem kraji pač še nikdar ni bilo slišati, ko smo stopali iz vagonov.

Od koncertnega odbora so bili na kolodvoru prisotni sledeči gospodje: Načelnik dvorni svetnik Šuklje, dvorni svetnik Dimitz, vladni svetnik Nitsch, državni poslanci Ferjančič, Višnikar in Povše, cesarski svetnik Hostnik, župnik nemškega reda

monsinjor Jančar, bankir Bouchal, odvetnik dr. Homan, odv. kandidat dr. Hočevar, minist. tajnik dr. pl. Globočnik, računski svetnik Stejskal, železn. inspektor Habit, železniški računski revident Luzar, ritmojster cesarske garde Andrejka, zasebnik Mlakar, profesor dr. Primožič, inženir državnih železnic Schramek, akadem. slikarja prof. Sturm in Vesel, uradnik avstro-ogerske banke Grasselli.

„Wiener freiwillige Rettungsgesellschaft“ odposlala je na kolodvor posebno deputacijo v društveni opravi, z chef-zdravnikom dr. Charras-om kot načelnikom.

Veliki dunajski časniki so bili zastopani pri sprejemu po posebnih dopisnikih.

V sprejemni dvorani nagovoril je načelnik koncertnega odbora, gospod dvorni svetnik Suklje, prišle goste blizu tako-le:

„Imenom koncertnega odbora pozdravljam Vas prisrčno in radostno, mile rojakinje in dragi rojaki! Dvoje dragocenih stvari prinesli ste nam seboj iz oddaljene domovine: sladko blagozvočno domačo pesem in pošteno domače srce! Mnogo hudega ste morali pretrpeti tekom zadnjega leta. Zlasti bela Ljubljana prestala je toliko, da je milovanje vzbudila po vsem omikanem svetu ter uprav mučenica postala mej svojimi sestrami, drugimi mesti. In vendar podzemeljske sile niso omajale vašega poguma, niso vam upognile življenske energije. Najlepši in najsijajnejši dokaz za to trditev mojo je pevski izlet „*Glasbene Maticе*“, kateremu se je pridružilo tako impozantno število drugih odličnih rojakov. Nagib pa, kateri Vas je privedel danes v cesarsko stolno mesto, je tako idealno lep in plemenit, da se mora omiliti slehernemu nepokvarjenemu človeškemu bitju. V naši materijalistični dobi hvaležnost žalibog ni več na dnevnem redu. Čem dalje bolj gine ta krepost med človeškim rodом; tem glasneje pa smemo trditi, da naroda, kateri se skaže tako hvaležnega za prejete dobrote, ni prištevati neolikanim in spridenim plemenom. „*Glasbena Matica*“ se je odpravila na Dunaj, da razodene tukajšnjemu prebivavstvu zahvalo uboge pretresene Ljubljane za pomoč, prejeto v dnevih britke tuge. Blagi ta namen je v čast slavnemu društvu, v čast in ponos je celemu slovenskemu narodu — s posebno radostjo vas torej pozdravljamo zlasti mi, rojaki vaši!

Und so heiße ich Sie, meine verehrten Damen und Herren, im Namen des Concertcomités bestens willkommen. Est ist ja kein fremder Boden, den Sie heute betreten! Jeder Kenner unserer Volkseele wird mir zugeben, daß Wien seit jeher eine ganz besondere Anziehung auf unser Volk ausübte. Seit jener verhängnißvollen Osternacht des Vorjahres aber haben wir einen triftigen Grund mehr, mit inniger Zuneigung unsere Blicke nach der mächtigen Großstadt am Donaustrande zu wenden. Als Laibach in Trümmer sank, meine Verehrten, da bewies Wien, indem es eine großartige Hilfeleistung einleitete, durch die That, daß es wirklich das Herz dieses weiten Reiches ist! Dieses Gefühl ist lebendig in unserem Volke, und Sie, meine Damen und Herren, haben die weite Fahrt

unternommen, haben die Mühseligkeiten derselben und die damit verbundenen materiellen Opfer nicht gescheut, um dieser Empfindung durch die Macht der Töne beredten Ausdruck zu leihen. Sie kommen nach Wien unter dem günstigsten Vorzeichen. Ihre Deputation war übergücklich, gestern aus kaiserlichem Munde zu vernehmen, daß unser geliebter Kaiser selbst in warmer Weise Ihr Unternehmen als ein schönes bezeichnet, daß er sich freut über diese Kundgebung ungeheuchelter Dankbarkeit und Ihnen den besten Erfolg wünscht zu Ihrem Auftreten. Die Anerkennung unseres erhabenen Monarchen hat Sie in Wien bereits eingeführt; ich zweifle keinen Augenblick, daß die gemüthvolle, leicht empfängliche Bevölkerung der Residenz die Anschauungen unseres obersten Herrn theilt und daß Ihnen der Aufenthalt in Wien in dauernder angenehmer Erinnerung bleiben wird. Und so begrüße ich Sie im Namen Ihrer Landsleute und Freunde, die sich in dem Comité zusammengefunden haben, und rufe Ihnen zu:

Willkommen in Wien, meine verehrten Damen und Herren!
Dobro došli na cesarskem Dunaji!

Ko so se polegli navdušeni Živio- in Slava-klici, odgovoril je v imenu pevcev načelnik pevskega zbora, gosp. Iv. Vencajz:

„Ura je že pozna, tedaj hočem govoriti kratko, a povedati resnico. Pevski zbor „*Glasbene Matice*“ ni prišel na mogočni Dunaj, v svetovnoznano zavetišče vzvišene glasbe, da bi tekmoval za lavoriko petja, — privel ga je semkaj čut prave srčne hvaležnosti. Ko je pred jednim letom ugonobil potres Ljubljano in je zbegano prebivavstvo ljubljansko premišljevalo, je li mogoče še obstati, je li mogoče na razvalinah postaviti svojcem streho, podal je prvi mogočni Dunaj po vzvišenem vzgledu prvega Dunajčana, presvetlega cesarja, ljubljanskemu prebivavstvu iz najplemenitejšega, najčistejšega človekoljubja svojo podporno roko, ter s tem činom mogočno zaukazal bedi: stoj! in dal ostalim mestom tu- in inozemstva ter vesoljnemu svetu žareči izgled prave vzvišene državljanske kreposti in zložnosti.

O tem govorila bode zgodovina potomcem; sedanje občinstvo ljubljansko pa žene neukročena moč, pred vsem svetom zahvalo izreči blagodušnemu prebivavstvu mogočnega Dunaja in to z najnežnejšim sredstvom slovenskega naroda, s svojo pesmijo, ki prihaja iz hvaležnega srca.

Prvi naš korak v mogočno prestolico pa naj spremlja navdušeni vzklik: Živi mogočni Dunaj, živilo njegovo blagočutno prebivavstvo!

Vam pa, rodnim bratom Slovincem v tujini, in vam ostalim Slovanom prinašamo tisoče in tisoče srčnih pozdravov od naroda slovenskega, od vaših po vas hrepenečih svojcev, — v vaši oduševalni sredini želimo si preživeti nekoliko dni posvečenih bratroljubju, ter prepričati vas, da narod slovenski dela na povzdigo svoje kulture, ter da si je zapisal pri tem stremljenji na svoj prapor: Naprej! — Prepričali se bodemo pa tudi o vas, da ste nam ostali to, kar ste nam bili nekdanj in kar vam je majka Slava

pri odhodu veljevala: verni njeni sinovi. V imenu pevskega zbora „*Glasbene Matice*“ pozdravljam vas tisočkrat.“

Moški zbor „*Glasbene Matice*“ je po tem govoru zapel „Domovina, mili kraj“. S tem je bil sprejem končan in mirno in v največjem redu so se podali udeleženci v navlašč pripravljenih vozeh vsak v hotel, kateri mu je bil določen ali katerega si je bil izbral. Da se je ta težavna točka tako gladko zvršila, je največ zasluga gosp. dr. Homana.

V soboto, 21. marcija: Ob 8. uri zjutraj skupni zajutrek v kavarnah, in sicer iz hotelov: „Kronprinz“, „Continental“, „Central“, „Schwarzer Adler“ v kavarni „Kronprinz“ (Asperngasse Nr. 4); iz hotelov „National“ in „Bairischer Hof“ v kavarni „National“ (Taborstraße).

Ob 9. uri odhod iz kavarn po „Ringu“ v dvorano „Musikverein“-a. Na potu se vidijo sledeče znamenitosti: Aspernbrücke (čez „Donaukanal“), na desni Franc-Jozefova vojašnica, na levi postaja dunajske „Freiwillige Rettungsgesellschaft“, carinski urad, k. k. österreichisches Museum für Kunst und Industrie (z mozaikom, predstavljajočim „Minervo“); na desni dominikanska cerkev, na levi Stadtpark s spomeniki: Zelinka, Schubert, Schindler, Donauweibchen; Cursalon. Na desni „Deutschmeisterpalais“, „Gartenbaugesellschaft“, „Palais Coburg“. Na levi: Beethovnov spomenik, „Schwarzenbergplatz“ s Schwarzenbergovim spomenikom in „Palais nadvojv. Ludovik Viktorja“ in Schwarzenbergova palača v ozadji; na desni opera, na levi Elizabetin most, za mostom ovočni trg; ob Dunajščici (Wienfluß) „tehnika“ in „Karlova cerkev“; nasproti: „Künstlerhaus“ in „Musikverein.“

Ob 10^{3/4} uri dopoldne sestanek v mali dvorani (kleiner Musikvereinssaal, vhod Giselastraße) k skušnji.

Ob 1. uri popoldne obed, in sicer za one, ki stanujejo v hotelih „Kronprinz“, „Continental“, „Central“ in „Schwarzer Adler“ v restavraciji „Monopol“ (Opernring), za ostale pri „Dreherji“ (Operngasse).

Ob 2^{1/2} uri popoldne sestanek pri operi, potem ogled po „Ring-u“: na levi „Schiller-jev“ spomenik, c. kr. akademija umetnosti; na desni cesarski dvor (k. k. Hofburg), nasproti dvorna muzeja, med njima Marija-Terezijin spomenik, zadej dvorni hlevi („Hofstallungen“ in „Hofwagenburg“). Na levi nadalje justična palača, parlament; na desni: „Volksgarten“ (notri Tezejev tempel in Grillparzerjev spomenik), „Hofburgtheater“; na levi mestna hiša, univerza, votivna cerkev, „Sühnhaus“, nasproti borza. Potem preko Schottengasse, Schottenkirche, Herrengasse (palača Kinsky na desni in palača Harrach na levi) na Mihaelov trg (sv. Mihaela cerkev, cesarski dvorec [novi vodnjak in notranji dvor], Francev spomenik, spomenika nadvojv. Karla in princ Evgena). Od tod nazaj skozi „Schweizerhof“, na Jožefov trg (Jožefov spomenik), Avgustinska cerkev (Kristinin spomenik); potem „Neuer Markt“ (Rafael Donnerjev vodnjak) in kapucinska cerkev z grobi Habsburžanov; od tod na „Graben“, Štefanov trg in na stanovanja.

22. marca (nedelja). Ob 7. uri zajutrek v istih kayarnah kakor v soboto. — Ob 11. uri obiskovanje cerkve sv. Štefana po glavni skušnji za prvi koncert, ki se je vršila od 9.—11. ure v veliki dvorani (Großer Musikvereinssaal). — Ob 1. uri popoldne obed kakor v soboto, a po obedu sestanek pri operi in odhod po Ringu v Prater. Tam pri vhodu Tegetthoffov spomenik. — Južina v praterji v II. kavarni pri Schneiderji.

Ponedeljek (23. marca). Zajutrek ob 8. uri kakor po navadi. Ob 9 $\frac{1}{4}$. uri peš do dvornega muzeja, ondi sestanek; umetnostna zbirka od 10.—1. ure. Ob 1.— $\frac{1}{2}$ 3. obed kakor druge dni. Ob $\frac{1}{2}$ 3. pohod dvornih hlevov. Od todi ob 4. uri peš skozi mesto domov v hotele. Dame morajo biti gotove s toiletto ob 6. uri; ob $\frac{1}{4}$ 7. uri se odpeljejo z omnibusi iz hotelov h koncertu.

Zvečer ob 8. uri: Prvi zahvalni in dobrodelni koncert. Vzpored se doslovno glasi:

„Großer Musikvereinssaal. Programm zu dem Montag, den 23. März 1896, stattfindenden ersten großen Dank- und Wohlthätigkeits-Concerte, veranstaltet vom Laibacher Musikverein „Glasbena Matica“. — Orchester: Das k. k. Hofopern-Orchester. Chor: Der Vereinschor der „Glasbena Matica“ unter Leitung des Concertdirectors der „Glasbena Matica“ Herrn M. Hubad. — Programm: 1. „Laibachs Dank“, Prolog, verfaßt von Jos. Stritar, gesprochen von Herrn Hofschauspieler Victor Kutschera. 2. Jacobus Gallus, „Musica noster amor“, sechsstimmiges Madrigal (a capella), bearbeitet von Dr. Josef Mantuani. 3. Slovenische Volkslieder, für gemischten Chor harmonisiert von M. Hubad: a) „Je pa davi slan'ca pala“ („Der Reif“), b) „Prišla je miška“ („Das Mäuslein lief“), c) „Pod oknom“ („Ständchen“), d) „Bratej, veseli vsi“ („Brüderlein, trinket“), e) „Ljub'ca povej, povej“ („Liebchen, so sage doch“), f) „Škrjanček poje“ („Hoch oben kling't's vom Lerchenschlag“). 4. Zdenko Fibich, Frühlingsromanze für Soli, Chor und Orchester, op. 23. Soli: Fräulein M. Sevčík (Sopran), Herr V. Kliment, Mitglied des böhmischen Nationaltheaters in Prag (Baß). 5. Anton Nedvěd, „Nazaj v planinski raj“ („Zurück ins Alpenglück“), Chor a capella. 6. Anton Foerster, „Ljubica“ („Das Liebchen“), Chor a capella. 7. Anton Bruckner, „Te Deum“, für Soli, Chor, Orchester und Orgel. Soli: Fräulein Sophie Chotek (Sopran), Fräulein Eugenie Hofmann (Alt), Mitglieder des Singvereines der Gesellschaft der Musikfreunde; Herr J. Lašek (Tenor), Herr V. Kliment (Bass), Mitglieder des böhmischen Nationaltheaters in Prag.“

Veliki uspeh tega prvega koncerta nam popisujejo kritike dunajskih listov, izmed katerih najznamenitejše s popisom koncerta in obiskovavcev natisnemo v dodatku. Nj. Veličanstvo presvetli cesar je podaril „Glasbeni Matici“ v znak Svojega priznanja 400 gld.

Torek (24. marca). Ob 8. uri zajutrek. — $\frac{3}{4}$ 9. uri se dvignemo na pot v dvorno zakladnico; potoma se ogleda Avguštinska cerkev, potem skupno v zakladnico. Ob 11. uri v kapucinsko cerkev in v

rakev Habsburžanov (do 12. ure); potem dvorna knjižnica od $\frac{1}{4}$ 1. ure do $\frac{3}{4}$ 1. ure (ali pa: pregledovanje dvornega naravoznanstvenega muzeja). Po kosilu skušnja do 5. ure.

Sreda (25. marca). Ob 8. uri zajutrek; ob 9. uri ogledovanje postaje rešilne družbe; ob $\frac{3}{4}$ 10. uri v Schönbrunn do 12. ure. — Potem kosilo. — Po kosilu počitek do koncerta.

Zvečer ob 8. uri: Drugi koncert z doslovno nastopnim programom: „Großer Musikvereinsaal. Programm zu dem Mittwoch, den 25. März 1896, stattfindenden zweiten großen Dank- und Wohlthätigkeits-Concerte, unter persönlicher Leitung von Anton Dvořák, veranstaltet vom Laibacher Musikverein „*Glasbena Matica*“. — Programm: „Die Geisterbraut“, Ballade nach dem Böhmischen von K. J. Erben, slovenisch von Jos. Stritar, für Soli, gemischten Chor und großes Orchester componiert von Anton Dvořák (op. 69). Soli: Fräulein Fanny Verhunc (Sopran); Herr J. Lašek (Tenor), Herr V. Kliment (Baß), Mitglieder des böhmischen Nationaltheaters in Prag. Orchester: Das k. k. Hofoper-Orchester. Chor: Der Vereinschor der „*Glasbena Matica*“.

Vtis drugega koncerta ni bil tako elementaren, kakor oni prvega, zlasti narodnih pesmi; toda dvorana je bila polna najodličnejšega občinstva, ki je burno priznavalo zasluge pevskega zbora ter sijajne ovacije prirejalo dirigentu-skladatelju, gospodu dr. Ant. Dvořáku, in koncem večera tudi gosp. Hubadu, ki je pod g. Dvořákom vodil zbor in od katerega je zahtevalo ponovitve njegovih narodnih pesmi. Zbor je dodal pesmi „Ljub'ca povej!“ in „Bratci, veseli vsi!“ Dasi je bila snov družega koncertnega programa po svojem besedilu in po glasbenem značaji širšemu občinstvu manj pristopna nego ona prvega večera, je vendar vsa kritika soglasno priznala dovršeno proizvajanje Dvořákovih balad, kakor svedočijo v prilogi dodana poročila.

Po drugem koncertu so se zbrali vsi udeleženci, dalje člani dunajskega odbora, na Dunaji živeči Slovenci in drugi Slovani in mnogo družega občinstva v veliki dvorani hotela „Englischer Hof“ na odhodnico. Prvi je poprijel za besedo prezaslužni načelnik dunajskega odbora, gosp. dvorni svetnik Šuklje, rekoč:

„Spregovoriti hočem, slavna gospoda, par besedi kot načelnik dunajskega koncertnega odbora.

Radostno pozdravili smo vas, častiti gostje, pred petimi dnevi na kolodvoru, ponosno se danes od vas poslavljamo. Nimam na razpolago primernih izrazov, da bi dovolj jasno razodel svoja srčna čutila. Gospoda moja, „*Glasbena Matica*“ prišla je — danes smem to povedati naravnost — na Dunaj pod silno neugodnimi pogoji. Nečuvena preobilica drugih velikih koncertov, prekrasno pomladansko vreme, katero samo po sebi puštoši koncertne in gledališke predstave ter velikomestno prebivalstvo z neko magnetično silo vabi vun iz zaduhlega zidovja v prosto naravo, naposled še podlo zlobno rovanje od strani mnogobrojne uplivne politične stranke — toda navzlic vsem zaprekam je zmagovito prodrla slovenska pesem, zmagala je slovenska

umetnost! Gola istina je, ako trdim, da pred takim občinstvom in s takim uspehom nikoli še ni bil nastopil noben slovenski pevski zbor!

In kako daleč segajo posledice tega vašega uspeha! Gospoda moja! Stara žalostna resnica je, da je Kranjska siromašna, prezirana dežela, da smo Slovenci zanemarjen na pol pozabljen narod. Kar posmehovali so se slovenskim poslancem, ako so v parlamentu poudarjali nadarjenost, življensko energijo in kulturni napredek našega plemena. Za inferijorno pasmo so nas smatrali! In danes? Gospoda moja! Nastopila je „*Glasbena Matica*“, priredila svoj prvi koncert, in glej čuda, že drugo jutro čitali smo v merodajnih protivnih listih dosihmal nečuvveno spoštljive besede o slovenski umetnosti! Gospoda moja! Dovolj, da le tangiram znamenito to misel: To, kar je „*Glasbena Matica*“ dosegla na Dunaji, kar vzame seboj v milo domovino, to ni navaden minljiv efekt, to pomeni trajen napredek v narodnem ugledu, to je uprav velikanski skok v oceni in splošni veljavi slovenskega naroda!

(Nemški:) Gestatten Sie mir nunmehr einige wenige Worte in deutscher Sprache. Es ist geradezu charakteristisch für das Wiener Comité, daß dasselbe eine Vereinigung darstellt von Männern slavischer und deutscher Abstammung, slavischer und deutscher Gesinnung. Nichtsdestoweniger functionierte unser Organismus, — der ja nicht von gestern datiert, der ja aus dem großen Wiener Hilfscomitée hervorgegangen ist, das entstanden ist vor einem Jahre in jenen Tagen bitterer Noth, welche durch das Erdbeben über Krain heraufbeschworen wurde, — er functionierte diese ganze lange Zeit hindurch mit seltener Exactheit. Der Grund unseres einträchtigen Zusammenwirkens ist darin zu suchen, daß wir alle ohne Unterschied der politischen Färbung uns geeint fühlten durch die aufrichtige Liebe zur engeren Heimat, der wir treu geblieben sind und treu bleiben wollen und bleiben werden auch in der Fremde! Meine verehrten Laibacher Gäste! ein Blick auf diese Tischrunde liefert Ihnen den Beweis, daß wir ebenso einmüthig sind auch in der reinen Freude über Ihre in Wien erzielten überaus schönen Erfolge!

Ali, gospoda moja! kako je bilo vendar mogoče, da ste priborili tako sijajne uspehe? Gospoda moja! Vodilna misel, ki vas je napotila na Dunaj, je bila tako idealno-lepa, tako nežna in tako poetična, da se za svojo osebo temu kar nič ne čudim, da je vzkliła in vzrastla iz rahločutnega srca plemenite rodoljubne gospe. Žal mi je danes, da narodi ne odlikujejo posebnih zaslug na isti način kakor vladarji. Da bi narodi mogli ravnati se po istih običajih, gospoda moja! na današnji večer moral bi narod slovenski veliko medaljo pripeti na prsi prečastiti gospe dr. Jenkovi, katera je prva sprožila prekrasno idejo vašega pevskega izleta.

In izvedli ste to idejo pod izbornimi poveljniki! Pred vsemi čast gosp. Hubadu, kateri je na koncertnem odru pred razvajenim velikomestnim občinstvom dokazal, da je pravi umetnik po božji milosti, da je velik talent, kojemu je usojena še znamenita bodočnost!

Vso čast nadalje mojstru Dvořáku, skladatelju svetovnega imena, kateri je preko morja prihitel z Angleškega, da zmagovito vodi pevsko krdelo slovensko.

Čast in hvala tudi vsem solistom, v prvi vrsti slovenskemu slavčku, gospodični Vrhunčevi, katera je pri današnji predstavi tako sijajno sodelovala.

Ali navzlic vsi ti podpori vaša izborna poveljnica vendar ne bi mogla zmagati z vami, da nista razpolagala z uglednim pevskim materijalom. Požrtvovalnost pevk in pevcev „*Glasbene Matice*“, vzorna vaša disciplina, izvrstna šola vaša, — to so odločilni razlogi, kojim je pripisati nepričakovani izid vašega dunajskega izleta!

In tedaj, gospoda moja, dvignem svoj kozarec ter poslavljajoč se od predragih gostov, vzkliknem:

Bog živi našo drago „*Glasbeno Matico*“!

Za njim je slavil gospod dvorni in ministerijalni svetnik Dimitz v prekrasnem nemškem govoru našo milo ožjo domovino.

Njemu v odgovor je načelnik moškega zbora, gosp. J. Vencajz, napil dunajskemu odboru in njega načelniku blizu tako-le:

„Gospod predgovornik, dvorni svetnik dr. Dimitz, spominjal se je laskavo naše mile domovine, in to me navdahne z mislijo, da je edino čisto plemenito domoljubje izvršilo za naš mali narod vsekako velikansko kulturno podjetje, katero je odlikoval naš visoki vladar, preljubljeni cesar s priznanjem, da je pravi izraz zahvale, in katero je odobravalo najljubezniveje dunajsko občinstvo in dunajsko časnikarstvo.

Da ne govorim o članih „*Glasbene Matice*“, priznati mi je, da je zbralo domoljubje lepo število naših na Dunaji živečih rojakov okrog dvornega svetnika Šukljeja, ki so ne glede na vzvišeno stopnjo svojega dostojanstva ali na svoje narodno in politično prepričanje posvetili svoje moči težavnemu delu. Več mesecev trajale so priprave, odstraniti je bilo marsikatero oviro in uglati pot do koncertne dvorane; — a posrečilo se je delo, in uspeh dobredelnih koncertov prepričal nas je, da je bilo delo plodovito, — blagoslovljeno!

Neutrjeni žilavosti dvornega svetnika Šukljeja in dunajskega pripravljavnega odbora, ki je iz vzvišenega domoljubja posvetil svoje moči našemu podjetju, zahvaliti se ima pevski zbor „*Glasbene Matice*“ ne malo za blagodejni uspeh, to hočem na ime pevskega zbora javno priznati ter gosp. dvornemu svetniku Šukljeju in pripravljavnemu odboru najiskrenejšo hvalo izreči, — ter kličem: Bog živi dvornega svetnika Šukljeja in njegov odbor! — Živilo domoljubje!“

Govorila sta še načelnik „Slovenije“ in gosp. M. Hubad, in konečno je gospa dr. Jenkova, prava slavljenska tega večera, z navdušenimi besedami napila mestu Dunaju in njega ljubeznivemu prebivavstvu.

S težkim srcem so se vračali pevci na svoja stanovanja v zavesti, da so potekli krasni dunajski dnevi. Drugo jutro, 26. sušca,

nas je zopet zbralo na kolodvoru, da se povrnemo v domovino. Pred odhodno nam je še zapel pevski zbor „Slovenije“ domačo pesem v slovo, potem pa ob polu enajstih: „Z Bogom, Dunaj!“ zažvižgal je vlak, ki nas je iz devete dežele odvel proti domačemu jugu, k vsakdanjemu poslu, nazaj k domačim križem in težavam. Hitro nas je peljala pot mimo tujih pokrajin; potihnilo so slabi in dobri dovtipi, s katerimi smo si pred ne še tednom dni pogum delali, in ponosno smo zrli na ljudi, ki so ob vlaku postajali, misleč: „Le glejte nas! Mi smo mi!“ saj je bil jutranji vlak že nesel poročilo o naši drugi zmagi proti domovini. Zopet so nas pozdravljale na slovenskih tleh še številnejše deputacije kakor pri vožnji navzgor, in zopet so pokali topiči v pozdrav. Čem dalje veselejši je postajal smeh, čem dalje glasnejše so do nele pesmi iz vagonov in čemdalje glasneje so bila naša srca. Zdaj so se odprla skalnata vrata pri Zalogu, in pred nami se je razprostrl v mesečnem svitu prekrasni ljubljanski panorama. Roke so segale po prtljagi, vse je rinilo k vratom; kakor v svečani razsvetljavi se nam je bližala bela Ljubljana s staroslavnim gradom. Že od daleč se čuti in čuje vrvenje neštivilne množice. Zdaj zapelje hlaпон na kolodvor, vojaška godba zaigra vzneseno domorodno koračnico, in „Io, triumphe!“ „Živio Matica!“ zaori iz tisoč in tisoč grl.

Kot zmagovavce nas je sprejela nešteta množica, ki se je zbrala na kolodvoru in pred njim, kot zmagovavce, ki so ovenčani z laborom umetniške zmage, katero so priborili „*Glasbeni Matici*“, beli Ljubljanici in slovenski domovini, je pozdravil Maticarje gospod župan Grasselli, ki je prišel z odposlanstvom mestnega sveta na kolodvor svečano sprejet društvo, kateremu je bila Ljubljana z upravičenim zaupanjem poverila izraz svoje zahvale cesarskemu Dunaju.

V imenu pevskega zbora se mu je zahvalil njega načelnik, gosp. Iv. Venca jz nekako tako-le:

„Velemožni gospod župan stolnega mesta ljubljanskega!

Slavni občinski zastop!

Dovršeno, končano je delo, s kojega izvršitvijo je poveril ljubljanski mestni zastop pevski zbor „*Glasbene Matice*“.

Odlikovavni sprejem, katerega blagovolite pevskega zboru prirediti, časti in navdušuje nas, — ginjenim srcem izrekam srčno zahvalo.

Casopisje obvestilo Vas je že o našem bivanju v avstrijski prestolnici, o odlikovanju podjetja po ljubljenem presvetlem cesarji in o priznanju po dunajskem občinstvu, a Vaše priznanje nam je po izvršitvi trudapolnega posla zadoščenje; velja nam tudi za priznanje naroda slovenskega ter nas navdušuje za napredek pri našem kulturnem delu v prosveto domovine.

Slavo je žel pevski zbor „*Glasbene Matice*“ in ž njo služil ugledu naroda slovenskega.

Slavni zastop ljubljanskega mesta odlikoval je vedno „*Glasbeno Matico*“ s svojim zaupanjem na njenem kulturnem delo-

vanji, — zatorej izročam Vam v ime „*Glasbene Matice*“ pridobljeno slavo v varstvo s prošnjo, naj čuva slavni zastop „*Glasbeno Matico*“ in nje slavo za narod slovenski.

Vas pa, člane pevskega zbora, pozivljam, yzkliknimo navdušeno: Živio župan in zastop ljubljanski! — Živila Ljubljana in njeno občinstvo!“ —

In razkropili smo se, vsak s svojim listom iz zmagoslavnega venca na svoj dom zopet enkrat mirno spat na domačih tleh in sanjat o nepozabnih bajnih dneh, katere smo preživeli.

Še trikrat, dne 14., 16., in 17. aprila je nastopil zbor s programom prvega dunajskega večera, da ustreže želji svojih obćudovavcev, ki so iz mesta in v posebnih vlakih (iz Sodrašice) hiteli poslušat krasne narodne pesmi in divit se zborovim krasoticam v njih narodni noši.

O vtisu, katerega je napravil izlet na slovanski svet, pričajo mnoge čestitke, katere je dobila „*Glasbena Matica*“ iz Prage, iz Lvova, iz Zagreba in iz družih krajev z željo, da se jim pošljejo skladbe, s katerimi si je „*Glasbena Matica*“ pripela na Dunaji toliko slavo.

S toplimi besedami so se zahvalili načelnik uprave dunajskega mesta v ime ubožnega fonda in načelniki ostalih treh zavodov, katerim na korist je pela „*Glasbena Matica*“ na Dunaju (vsak zavod je dobil 250 gld.).

Odbor „*Glasbene Matice*“ je v znak svoje hvaležnosti in svojega priznanja votiral pevskeemu zboru 400 gld. Najtoplejšo hvalo je dalje izrekel odbor preblag. gospe Terezini dr. Jenkovi in načelniku moškega zbora, gospodu dež. sodnije svetniku Ivanu Vencajzu ter pevovodji M. Hubadu za idealni vznos in neupogno energijo, s katero je pripravljaj in vodil te koncerte.

Po deputaciji se je zahvalil odbor „*Glasbene Matice*“ visokorodnemu gospodu deželnemu predsedniku Viktorju baronu Heiniu, županu stolnega mesta Ljubljane gosp. Grasselliju, vodjem javnih uradov gospodu dvornemu svetniku Plachkyju, predsedniku deželnega sodišča gosp. Kočevarju pl. Condenheim, višjemu poštnemu oskrbniku gosp. V. Šorliju, gosp. c. kr. ravnateljju učiteljišča Fr. Hubadu, ravnateljem c. kr. srednjih šol gg. Senekoviču, dru. Junoviczu in šolskima nadzornikoma gg. profesorjema Fr. Levcu in Knappitschu, voditeljici gospe Juliji Moosovi in gospe predstojnici uršulinskega konventa za blagohotno dovolitev dopusta pevcem - uradnikom, učiteljem in učiteljicam in gojencem srednjih in učiteljiških šol, nadalje gospodu načelniku postaje južne železnice v Ljubljani gosp. Guttmanu za naklonjenost pri preskrbitvi posebnega vlaka, prof. Antonu Funteku za oskrbo nemških prevodov k besedam zbora, in gosp. uredniku „*Laibacher Zeitung*“ pl. Ohm-Januschowskemu za intenzivno žurnalistiško sodelovanje ter gosp. poveljniku slavnega c. kr. pešpolka št. 27. za prijazno dovoljenje, da svira slavna vojaška godba pri odhodu pevskega zbora iz Ljubljane, oziroma pri prihodu v Ljubljano.

Pismeno zahvalo izrekel je odbor zaslužnim članom dunajskega odbora gg.: grofu Ervinu Auerspergu, ministerskemu svetniku Ludoviku Dimitzu, bankirju Leonu Bouchalu, cesarskemu svetniku Florijanu Hostniku, odvetniku dru. Homanu, gospodu Lercherju, amanuenziju dru. Josipu Mantuaniju, vladnemu svetniku Feliksu Nitschu, prof. Josipu Sturmju, hotelirju Leop. Seilerju in minist. svetniku dru. Urbantschitschu. Nadalje g. prof. Josipu Stritarju za vzorni prolog „Laibachs Dank“, sodelujočim gosp. dvor. igralcu Viktorju Kutscheri, opernima pevcema gg. Hanušu Lašekju in Václavu Klimentu ter gospodični M. Sevčikovi, gospicam Sofiji Chotek, Evgeniji Hoffmann in Franji Verhunc ter c. kr. dvornemu opernemu orkestru na Dunaji. Posebno zahvalo izrekel je odbor tudi gosp. generalnemu ravnatelju južnih železnic Henrikju Pfeifferju pl. Wellheim za izredno olajšanje vozne cene, in ces. svetniku Wilhelmju kot vodji „Corresp.-Bureau“ ter gospodu ravnatelju kralj. češke opere v Pragi gosp. Fr. A. Šubrtju za naklonjenost pri dodelitvi dopusta zgoraj navedenima članoma češke opere in g. Aleks. Roséju na Dunaju za brezplačno oskrbo aranžiranja koncertov. Posebno zahvalo je odbor še izrekel gospodu Fr. Svetičju, odgojitelju na Dunaji, za prekrasni album, obsegajoč vse kritike dunajskih listov.

Slavnostni občni zbor dne 15. aprila 1896 je častnimi člani za njih zasluge za „*Glasbene Matice*“ dunajske koncerte imenoval preblagorodnega gospoda deželnega predsednika Njega eksclenco barona Viktorja Heina, slavnega skladatelja gospoda dr. Antonina Dvořáka in dvornega svetnika gospoda Frana Šukljeja.

Redni občni zbor dne 16. julija 1897. pa je za njegove velike zasluge za pevske zbor, posebno pa za dunajske koncerte izvolil za častnega člana gospoda Ivana Vencajza.

Končan je s tem opis zahvalnega potovanja, čegar trajni vpliv je najlepše prerokoval g. dvorni svetnik Šuklje v svojem govoru pri odhodnici v „Englischen Hof“ in najlepše opel gospod Ant. Funtek v svoji lepi pesmi:

„Slavnemu pevskemu zboru

„GLASBENE MATICE“

ob povratku z dunajskih koncertov.

Za sabo ste pustili zlato mesto,
Kamòr smo zrlí vsi v minulih dneh,
Spremljaje brate vas in sestre zvesto — —
Zdravstvijte zopet na slovenskih tleh!

Ob sinjem Dunavu pojó se pesni,
Umetnosti ljubeč tam biva rod . . .
„Kakó vas vzprejme?“ déli smo v slovesni,
Pomembni uri, ko ste šli odtod.

Srcé nam je drhtelo in vriskalo:
Drhtelo, ker ste šli od nas med svet,
Vriskalo, ker čutilo je in znalo,
Kaj vzmore zbor slovenskih móž, deklet!

K vam sili duša, plove misel, želja —
„Bog sprimi vas!“ to naš pozdrav in klic!
Nikogar, da ne čutil bi veselja,
Ko vračate domov se svetlih lic . . .

Pred nami dična dviga se dvorana,
Očém razgrinja bajen se prizor:
V dvorani družba je odlična zbrana,
Pred družbo vaš stojí pojoči zbor.

Nikdár pred družbo to še ni zvenelo,
Kar živo v srcih naših se glasí,
Kar se pri nas je v davni dóbi pelo,
Kar pelo bode se še pozne dní!

Oh, bila to je naša pesem sveta,
Bil naših pevskih sanj je to izraz!
Od njih krasú topí se duša vneta —
Zamaknjeno so poslušali vas!

Zvestoba carju, dika naše zemlje,
Veselja spev in pesem bolečin —
Kakó to srca mami in objemlje . . .
Hvaležnost vmes trepečče, zél spomin!

Tam, kjer je vzknila pesem ta, pod nami
Močf pogubne so lomile tlà;
Kjer zdaj odmeva pesem v jasnem hrami,
Za nas so v bedi srca bila vsà!

„Ob sinji Dunav nas je vleklo, gnalo,
„Mi nosimo rodú pozdrav s seboj,
„Mi nosimo njegovo vam zahvalo —
„Bog vselej z vami, z mestom vašim stoj!“ — — —

Izzvenel spev, minili dnevi zlati . . .
Srcé nam dviga pónos, širi slast!
Bog sprimi vas med sestrami in brati,
Vas, ki ste našo razglasili čast!

Prekrasne nosite s seboj spomine,
Med nje še jeden glas naj zazvení:
„Naprej za čast rodú in domovine,
„Naprej, navzgor — umetnost naj žíví!““

Pri dunajskih koncertih so v zboru peli :

Sopran :

Gospica	<i>Amruš Ana.</i>	Gospica	<i>Kunc Pavla.</i>
"	<i>Baltič Marija.</i>	Gospa	<i>Mardetschläger Al.</i>
"	<i>Bevk Julija.</i>	Gospica	<i>Meden Ana.</i>
"	<i>Bostič Josipina.</i>	"	<i>Mihelič Minka.</i>
"	<i>Čadež Ana.</i>	"	<i>Mikuž Antonija.</i>
"	<i>Černe Ivana.</i>	"	<i>Nolli Avgusta.</i>
"	<i>Debevec Helena.</i>	"	<i>Oblak Ljudmila.</i>
"	<i>Debevec Terezija.</i>	"	<i>Ogrinc Mary.</i>
"	<i>Dev Mira.</i>	"	<i>Pehani Helena.</i>
"	<i>Dolenec Jerica.</i>	"	<i>Peršl Jeanetta.</i>
Gospa	<i>Ferjančič Julija.</i>	Gospa	<i>Peršl Rosa.</i>
Gospica	<i>Fischer Dragotina.</i>	Gospica	<i>Povše Ema.</i>
"	<i>Franke Darinka.</i>	"	<i>Račič Marija.</i>
"	<i>Franke Helena.</i>	"	<i>Rosman Bojana.</i>
"	<i>Fux Antonija.</i>	"	<i>Rosman Milka.</i>
"	<i>Gerbič Jaromila.</i>	"	<i>Rupnik Marija.</i>
"	<i>Golob Albina.</i>	"	<i>Sever Marija.</i>
"	<i>Grum Slavica.</i>	"	<i>Schinzl Hilda.</i>
"	<i>Jak Matilda.</i>	"	<i>Tekavčič Helena.</i>
"	<i>Janša Marija.</i>	"	<i>Trtnik Lea.</i>
Gospa	<i>Juwančič Ana.</i>	"	<i>Umberger Marija.</i>
Gospica	<i>Kališ Lea.</i>	"	<i>Ušeničnik Franja.</i>
"	<i>Kersnik Zorka.</i>	"	<i>Vencajz Mária.</i>
"	<i>Kokalj Adela.</i>	"	<i>Vider Marija.</i>
"	<i>Koprivec Adela.</i>	"	<i>Vovk Fanica.</i>
"	<i>Kotlovšek Amalija.</i>	"	<i>Zarli Ida.</i>
"	<i>Kratner Marija.</i>		

Alt :

Gospica	<i>Alešovec Marija.</i>	Gospica	<i>Lapaine Ana.</i>
"	<i>Bayer Franja.</i>	"	<i>Lozar Jelica.</i>
"	<i>Bernard Matilda.</i>	"	<i>Mally Ida.</i>
"	<i>Binter Ida.</i>	"	<i>Martinčič Eleonora.</i>
"	<i>Dolenec Slavica.</i>	"	<i>Martinčič Friderika.</i>
"	<i>Drenik Jelka.</i>	"	<i>Mathian Pepina.</i>
"	<i>Garbeis Fani.</i>	"	<i>Medic Alojzija.</i>
"	<i>Garbeis Leopoldina.</i>	"	<i>Moos Minka.</i>
"	<i>Globočnik Bogomila.</i>	"	<i>Nolli Ema.</i>
"	<i>Gomilšek Dragotina.</i>	"	<i>Nolli Marijana.</i>
"	<i>Gomilšek Ljudmila.</i>	"	<i>Petrin Filipina.</i>
"	<i>Jaklič Julija.</i>	"	<i>Pleško Ana.</i>
"	<i>Jamšek Antonija.</i>	"	<i>Pleško Ema.</i>
"	<i>Jamšek Ernestina.</i>	"	<i>Rajer Minka.</i>
"	<i>Jamšek Ivana.</i>	"	<i>Razinger Pavla.</i>
"	<i>Jamšek Serafina.</i>	"	<i>Rosman Roza.</i>
Gospa	<i>Jenko Terezina.</i>	Gospa	<i>Rus Alojzija.</i>

Gospica	<i>Rus Pavlina.</i>	Gospica	<i>Umberger Ljudmila.</i>
"	<i>Simončič Ivanka.</i>	"	<i>Valentinčič Zofija.</i>
"	<i>Švetek Albina.</i>	"	<i>Vencajz Vera.</i>
"	<i>Škabrnè Minka.</i>	"	<i>Vidmar Ivanka.</i>
"	<i>Škrabec Matilda.</i>	"	<i>Vodušek Pavla.</i>
"	<i>Šveigler Mária.</i>	"	<i>Zamejc Marija.</i>
"	<i>Tomc Ana.</i>	"	<i>Zemljan Franja.</i>
"	<i>Tomc Jakobina.</i>	"	<i>Zemljan Jerica.</i>

Tenor:

Gospodje:

<i>Bežek Bogdan</i>	<i>Krsnik Uroš</i>
<i>Bradaška Makso</i>	<i>Lajošic Anton</i>
<i>Cerar Fran</i>	<i>Meden Ivan</i>
<i>Dacar Josip</i>	<i>Orel Viktor</i>
<i>Debevec Fran</i>	<i>Pehani Rudolf</i>
<i>Dolenec Valentin</i>	<i>Přibil Jan</i>
<i>Fattur Aleksander</i>	<i>Razinger Anton</i>
<i>Flack Avguštin</i>	<i>Rus Fran</i>
<i>Garbas Fran</i>	<i>Sbrizaj Ivan</i>
<i>Gombač Fran</i>	<i>Stegnar Rajko</i>
<i>Gorjanc Jakob</i>	<i>Stegnar Vinko</i>
<i>Hafner Josip</i>	<i>Štamcar Avgust</i>
<i>Hudnik Matija dr.</i>	<i>Štritof Anton</i>
<i>Žuh Josip</i>	<i>Urbančič Karel</i>
<i>Koch Ciril</i>	<i>Velkavrh Ivan</i>
<i>Kosem Josip</i>	<i>Verčon Ivan</i>
<i>Kozina Juri</i>	<i>Vidmar Ivan</i>
<i>Kozina Pavel</i>	<i>Zotmann Karel.</i>
<i>Koželj Alojzij</i>	

Bas:

Gospodje:

<i>Belè Ivan</i>	<i>Kostanjevec Makso</i>
<i>Bohinec Zmagoslav</i>	<i>Kronabethvogel Gust.</i>
<i>Brezic Fran</i>	<i>Krulec Ivan</i>
<i>Diets Anton</i>	<i>Lebar Avgust</i>
<i>Fink Veličan</i>	<i>Losar Pavel</i>
<i>Franko Alojzij dr.</i>	<i>Lukman Rajko</i>
<i>Foerster Vladimir dr.</i>	<i>Mally Rihard</i>
<i>Gangl Engelbert</i>	<i>Mencinger Anton</i>
<i>Globočnik Ciril</i>	<i>Mušič Alojzij</i>
<i>Hrast Ivan</i>	<i>Nolli Srečko</i>
<i>Žerman Ivan</i>	<i>Petrovčič Anton</i>
<i>Žerovec Pavel</i>	<i>Premrov Ivan dr.</i>
<i>Žurca Vinko</i>	<i>Račihar Avgust</i>
<i>Karba Rihard</i>	<i>Račihar Vladimir</i>
<i>Kleč Anton</i>	<i>Rozman Konrad</i>

Sancin Josip
 Schiffrer Ivan
 Skaberne Viktor
 Slatner Anton
 Sušnik Evgen
 Svetek Anton sen.
 Svetek Anton jun.
 Štrukelj Josip
 Tauses Fran
 Trtnik Fran

Toporiš Ivan
 Umberger Alojzij
 Umberger Anton
 Valenta Božidar
 Vašiček Cecil
 Vencajs Ivan
 Volčič Edvard dr.
 Wolf Anton
 Žirovnik Janko.

Pojavi dunajskega časopisja o koncertih.

Prvi koncert ljubljanskih pevcev. Prvi zahvalni in dobrodelni koncert ljubljanskega društva „*Glasbena Matica*“, kateri se je izvajal nocoj v veliki dvorani „Musikvereinovi“, uspel je v umetniškem in materijelnem oziru popolnoma. Osobito nemško dunajsko občinstvo, ki je bilo odposlalo mnogobrojne zastopnike iz najboljših krogov, vsprejelo je goste, kateri so nastopili dolgo pot v državno stolico v tako lepem številu, da zadostijo vzvišeni nalogi hvaležnosti, povsem simpatično in brez najmanjšega političnega pojava ter se odzivalo umetniško dovršenemu proizvajanju z glasnim aplavzom, ki je rasel od točke do točke. Velika dvorana bila je skoro razprodana, in je bil osobito krasni spol jako mnogobrojno zastopan. V dvorni loži sta bila nadvojvodi Ludovik Viktor in Evgen, ki sta gostom opetovano izražala gorko odobravanje, ostala do konca koncerta ter slednjič odboru izrazila svoje posebno priznanje na izbornem proizvajanju ljubljanskih gostov. V ložah in v dvorani videli smo predsednika najvišjega računskega dvora, grofa Hohena warta, podpredsednika poslaniške zbornice, dr. pl. Kathreina in Abrahamovicza, poslanca Neuberja, vse slovenske ta čas na Dunaji bivajoče poslance, člana gosposke zbornice Nikolaja Dumbo, dvornega svetnika Liharzika, deželnosodnega predsednika grofa Lamazana, okrajnega glavarja dr. pl. Friebeisa, občinskega svetnika Seilerja, magistr. svetnika Pohla, zborovodjo Kremserja, dalje cesarskega svetnika Hostnika, zdravniškega šefa rešilnega društva dr. Charassa in mnogo drugih.

Pozdravljene z živim odobravanjem nastopile so najprej dame „*Glasbene Matice*“, okolu 100 na številu, v dični kranjski narodni noši na oder. Znamenita obleka, pisana krila in predpasniki, srebrni pasovi, z zlatom tkane prsne rute, na glavi originalna „avba“ — široka, z zlatom pretkana kapa — pri mlajših damah „peča“ — bela ali pisana tanka ruta z nabranimi čipkami, zavezana nad temenom v podobi petelinjega grebena — vzbujala je živo zanimanje dunajskih dam. Tej raznobarnosti podala je črna obleka moških pevcev srečno izbran temelj. Ko se je polegel vsprejemni

aplavz, govoril je dvorni igralec Kutschera z gorkim čutstvom izborni prolog: „*Ljubljana v sahvalo*“, katerega je zložil pisatelj Josip Stritar in kateri v svojem završetku napové cesarsko himno. Vse občinstvo se je dvignilo in glasovi ljubljanski in dunajski združili so se složno v krasni Haydnovi melodiji. Zatem je nastopil zborovodja Hubad, kateremu se je tekom večera izročil velikansk lavorov venec, in pričele so se pevske točke, o katerih bodemo še natančneje poročali in pri katerih so orkester dvorne opere, gospoda Lašek in Kliment s češkega narodnega gledišča v Pragi in dami Zofija Chotekova in Evgenija Hofmannova na najuspešnejši način sodelovali.

(*Neue freie Presse.*)

Ljubljančanke na Dunaji. Dasi so bile lepe Ljubljančanke v svoji narodni noši jako odločne videti, imele so vendar precej strahu pred dunajskim občinstvom. Saj končno za pevski zbor primeroma majhnega mesta, kakeršno je Ljubljana, tudi ni malenkost stopiti kar naenkrat pred razvajeno občinstvo cesarske stolice. Ko je zbor, dame naprej, stopal na oder, opažali so nekateri izmed občinstva nenavaden prizor. Kranjice so namreč kljub svojemu živahnemu temperamentu zelo religiozne. Zato so se vse ljubljanske pevke, preden ali ko so v dvorano stopale, pobožno prekrižale. Pele so potem krasno, in strah je bil premagan, ko je zadonel prvi aplavz.

(*Neue freie Presse.*)

Koncerti. Do zadnjega časa smo kaj malo čuli o glasbi na Kranjskem. Posamezna poročila o gledaliških zadregah, o koncertih kakega glasbenega društva i. dr. tako so nas včasih spomnila, da se tam sploh tudi umetnost goji. Kakor se to godi, o tem si nismo glav belili. Tu v stolici misli vse vedno na srce, ne pa na žile in žilice, po katerih ji dotaka najboljša kri. Odkar nas je pa posetila „*Glasbena Matica*“ s svojim številnim in postavnim, izvrstno izurjenim mešanim zborom in je izvenredno dobro uspela, ne bomo smeli Ljubljanke pozabiti, kadar bomo omenjali umetnost ljubeča avstrijska mesta. Nekateri, ki so se dali preveč navdušiti po lični noši in po mnogih lepih obrazkih mladih Ljubljančank, stavili so ta zbor še celo nad naš „*Singverein*“. To je krivica. Ljubljanski zbor nima niti toliko, niti tako izurjenih pevcev kakor naše po pravici slavno društvo. In to je z ozirom na razmerje mest popolnem naravno. Z materijalom, ki mu je na razpolago, pa je gospod Hubad, vrli voditelj zborov, storil, kar se je doseči dalo. Navadil je svoje pevce na strogo disciplino, da ubogajo vsak miglje, naučil jih je ločevati zborovo petje od solo-petja. Tu ne nahajamo nikakoršnega usiljivega uhajanja naprej, ki je na kvar splošnemu učinku, kar se pri manjših zborih prerado dogaja. Vzpored koncertu je sestavil gospod Hubad z očitnim namenom, da pokaže svoj zbor v najraznovrstnejših nalogah. Od Brucknerjevega „*Tedeuma*“ in Fibichove „*Pomladne romance*“ prek milih narodnih pesmi do Gallusovega presenetnega, veleznimivega madrigala „*Musica noster amor*“ so bili zastopani najmnogovrstnejši časi in slogi. Pravi užitek za poznavalce, in k sreči

ne samo za te, je bil omenjeni madrigal. Pisan je v najčiščejem vokalnem stavku nizozemsko-laških šol. Veličastna resnost menjava s kipečo radostjo, umerjena častitljivost z drzno prešernostjo. Izvrstna priredba tukajšnjega znanega glasbenega učenjaka gospoda dr. Mantuanija in vzorna izvršitev pod gosp. Hubadom, ki je pri tem starem delu dal veljavo glasbi ne pa glaskam, je pokazala vse prednosti tega mojsterskega umotvora v najlepšem svitu, in vtis na občinstvo, ki se, hvala Bogu, ni dalo prestrašiti po starih letnicah, je bil neposreden in znamenit. Morda bo to povod našim zborom, da to ali kako drugo delo velikega avstrijskega sodobnika Palestrine in Orlanda Lassa iz pokopališča zgodovinske znamenitosti zopet pokličejo v življenje. Gallus se je prav za prav pisal Handl (Händl, Hähnel) in je bil okoli 1550. l. na Kranjskem rojen. V nekdanj za kulturni razvoj Kranjske dežele zelo važnem stiškem samostanu je dobil svojo prvo humanistiško izobrazbo ter se je podal od tod najprej v samostan Zwettl na Nižjeavstrijskem. Kljub prijateljstvu, ki ga je vezalo s zwettlskim opatom, zapustil je štiriindvajsetletni Gallus kmalu ta gostoljubni dom ter se je podal v premonstratenski samostan Bruck na Moravsko. Od tod je čestokrat obiskoval bližnje Brno, kjer se je seznanil z učenim proštom Stanisl. Pawlowskim, in samostan Zabrdovice, s čegar opatom Gašp. Schönauerjem se je tudi sprijaznil. Ko je bil prošta Pawlowsky leta 1579. imenovan za olomuškega škofa, imenoval je Gallusa stolnim kapelnikom. Tu in v Kromerizu so nastale njegove prve skladbe, večinoma cerkvene vsebine. Iz Olomuca je šel najprej v Vratislavo in potem v Prago, kjer je izdal štiri zvezke svojega „Opus musicum“. Cesar Rudolf II. mu je dal mesto kantorja pri cerkvi sv. Jana na brdu. V češkem glavnem mestu je pisal veliko posvetnih pesmi, ki so izšle v dveh zbirkah, druga še-le po smrti skladateljevi (ki je umrl 12. julija 1891). Iz te zadnje zbirke je vzeta madrigal „Musica noster amor“. Predgovor te izdaje je datiran od 20. marca 1596, in skoro ravno 300 let pozneje so prišli Gallusovi rojaki njegovo pesem na Dunaj pet in so ji pripomogli do nove časti.

Od drugih točk, katere so peli Ljubljanci, so nas najbolj zanimale slovenske narodne pesmi, harmonizirane po g. Hubadu, in osobito čisto slovanska, na rusko „Skrila bodem prstan svoj“ spominjajoča balada o miški. Ta je prav iz studenca zajeta. Marsikaj originalnega, tako posnemanje tičjega žvrgolenja, ima pesem „Skrjanček poje“. Tudi v „Je pa davi slan'ca padla“ je veliko pristnega. V družih pesmih se nam je marsikaj zdelo moderno, česar pa nočemo pisati na rovaš gosp. Hubadu. Za njegovo vestnost govore predločno jasno stavljenje in preprosto, pravilno razumevanje melodij. Od dveh družih pesmi, ene Nedvêdove in ene Foersterjeve, je posebno spretno postavljena „Ljubica“.

(*Neue freie Presse.*)

Ljubljana v zahvalo. (Koncert glasbenega društva „Glasbena Matica“.) Uprav slavnostno navdušenje se je postalilo odličnega avditorija, kateri je polnil sinoči veliko dvorano „Musikvereinovo“, ko je dvorni igravec Kutschera končal

slavnostni prolog Josipa Stritarja. Vse se je dvignilo s sedežev, in mogočni ženski in moški zbor v spremstvu orhestra dvorne opere zapel je večno lepo cesarsko himno. Iz krasnega himna, katerega je izvajalo toliko mladostnočilih dekliških grl, donela je v resnici neka čarobna sila, ki je šla k srcu ter vtopila vsaki malenkostni dnevni razpor.

Že živobojna slika, katero je uprizorila četa dražestnih deklic v slikovitih kranjskih nošah, naredila je najlepši vtis. Ljubke mladostne pevke nosile so večinoma lepo gorenjsko nošo, visoko belo avbo s širokim zlatim nakitom, zlati pas, okolu prsi pisano svilen ruto in snežnobeke rokave, vendar so bile tudi dolenjske noše z belimi pečami močno zastopane. Videl se je marsikak dražesten obrazek, marsikaka „lepa Ljubljanačanka“, kakor jih nazivlje prislovica.

Ko se je pričelo potem a capella-predavanje šestero-glasnega madrigala „Musica noster amor“, katerega je po Jakobu Gallus-u priredil dr. Josip Mantuani, nastala je globoka tišina, kajti zvonki, srebrnočisti glasovi napravili so nekak poseben, čaroben vtis. Toliko prave naravnosti, toliko svežosti v divnih glasovih, toliko nežnosti in finosti v izrazu ter takó izborno predavanje moralo je v hipu pridobiti zmago za goste. Uspeh je bil tudi po ti točki že gotov. Nato je sledila vrsta slovenskih narodnih pesni, katere je za mešani zbor priredil in harmoniziral „Glasbene Matice“ koncertni vodja, izborni glasbenik in dirigent gospod M. Hubad. V teh karakterističnih pesmih, v katerih se markantno izraža vsa posebnost kranjskih narodnih napevov z vsemi intimnimi in subtilnimi prednostmi, spoznali smo šele vso umetnost ljubljanskih pevcev in pevk in vzvišeno krasoto teh narodnih, deloma mikavno-veselih, deloma elegično-melanholičnih napevov. V narodni pesmi „Prišla je miška 'z mišnice“, ki je pravi bijou kranjske narodne pesmi, zrealile so se vse prednosti društva na naravnost nedosežen način. V „Podoknici“ opažamo neopisno krasoto, sladko mehko, nekak bojni čar, kateri se izliva iz čistih in čilih grl v našo dušo, v naše srce. Polna veselosti in nagajivega humorja pa je bila pesem „Bratci, veseli vsi“, z ljubkim piano in lahkim ritmom, ki sta si hipno pridobila slušalca. „Ljub'ca, povej, povej“, s svojim srebrnočistim, fino ubranim dekliškim spevom izzvala je istotako burno odobravanje. Po lepi narodni pesmi „Skrjanček poje, žvrgoli“ se je izročil zaslužnemu dirigentu, kateri je žel po vsaki točki vzporedovi najgorkejše priznanje, lavorov venec.

Z dovršenim proizvajanjem v velikem slogu slikane „Pomladne romance“ za soli, zbor in orhester skladatelja Zdenka Fibicha, v kateri je prevzela gospica M. Ševčíkova sopranovo in gospod Kliment s češkega narodnega gledališča v Pragi basovo partijo, spoznali smo društvo od romantične strani njegove. Tu je prišla vsaka najmanjša nuansa v umetniški dovršenosti do popolne veljave. V Fibichu kaže se nekak češki Robert Schumann, kateri ume zmago pomladi na krepak in lep način predočevati. Nedvédova „Nazaj v planinski raj“, polna nežnega, gorkega čustva in z lahno melanholijo nadahnela, ter Foersterjeva „Ljubica“ završili sta

izborno vrsto narodnih pesmi, ki so nam kazale krasoto in čar kranjskega narodnega petja. Z Anton Brucknerjevim „Tedeum-om“, pri katerem so poleg zbora in orchestra gospica Zofija Chotekova (sopran) in Evgenija Hofmannova (alt) ter gospodje Lašek (tenor) in Kliment (bas) dokazali svojo umetniško moč, zaključil se je na najsijajnejši način prvi koncertni večer ljubljanskih gostov. Dunaj v društvu „*Glasbena Matica*“ ni spoznal le izbornega umetniškega glasbenega društva, temveč tudi posebno umetniško združitev, katera zvesto neguje narodnostni značaj domače pesmi, pravega, domačega narodnega petja. Dunajčanje so se brzo ogreli za lepe kranjske narodne pesmi ter se oklenili pevcev z iskrenimi simpatijami. Za uprizoritev sijajnega koncertnega večera, kateremu bude sledil jutri drugi, si je pridobil predsednik slavnostnega odbora, dvorni svetnik Suklje, posebno velike zasluge.

(*Fremdenblatt.*)

Ljubljanski zahvalni koncert. Svečan trenutek je bil, ko je včeraj po veliki dvorani „Musikvereina“ završala cesarska pesem; „s staro in vedno novo narodno pesmijo“, kakor pravi gospod Stritar v svojem navdušenem prologu, so začeli Ljubljanci pojav svoje hvaležnosti, ko je bil gosp. Kutschera v izvrstno govornem prologu razodel njih čutila. Pevci so imeli izvenreden uspeh. Že iz prve točke vzporeda, iz Jak. Gallusa šesteroglasnega madrigala „Musica noster amor“ smo lahko spoznali vse odlične lastnosti Matičnega zbora: polnozvočnost in izurjenost glasov, nezmotljivo disciplino celokupnosti. Mično so proizvajali posebno narodne pesmi v harmonizaciji g. M. Hubada, odličnega društvenega dirigenta. Da se zbor tudi na moderno petje ume, je pokazal z dovršenim prizvajanjem Fibichove „Pomladne romance“, v kateri sta bila gđc. Ševčíkova in g. Kliment, član narodnega gledališča v Pragi, prevzela solo-partiji. Z Brucknerjevim mogočnim Tedeumom je končal koncert tako svečano, kakor je bil pričel. Ljubljanci so prišli k nam, da se Dunajčanom zahvalijo, in zdaj smo jim mi Dunajčani hvalo dolžni. Kajti: „Musica noster amor!“

(*Wiener Abendpost.*)

Prvi koncert ljubljanskega glasbenega društva „*Glasbena Matica*“. Kaj mnogobrojno občinstvo zbralo se je bilo včeraj v veliki dvorani „Musikvereinovi“, da sprejme Ljubljancinov donečo zahvalo. Oder je kazal živobojno sliko, kajti pevke so vse nastopile v svoji narodni noši, v gubasto nakičeni avbi s širokim zlatim robom ali pa z ono posebno, na petelinji greben spominjajočo čipkasto ruto na glavi, s pisano svilnato prsno ruto in večinoma črnim predpasnikom, čez katerega visi široka srebrna verižica. Prava krasota kazala se je v mladostno svežih obrazih, kateri so ljubko gledali izpod velike avbe. Ta osebna ljubkost glasbenega društva preliva se v umetniško vrednost. Kar je z radostjo spoznalo oko, to je potrdilo že po prvih taktih uho: čila mladost v večini, pa zdravi, polni, lepoto in čut izražajoči glasovi. Jednako krasen materijal tvorijo gospodje. Čuli smo polno doneč forte, lahkotno dihajoč piano. Ker je tudi disciplina dvesto glasov

broječega zbora vzorna, bil je to srečen umetniški užitek in z iskrenim veseljem si opazil, da se v težko izkušenem mestu daleč doli od sredine monarhije nežno goji najplemenitejša vrsta umetnosti, a capella-petje... Gospod Kutschera je govoril v imenu ljubljanskih gostov ter otvoril slavnostni koncert z zahvalo v verzih, katero je zložil Jos. Stritar.

Vsi navzoči dvignili so se s sedežev, ko je mogočno zadonela po dvorani cesarska himna. Pod vodstvom gospoda Hubada, ki se je izkazal jako spretnega dirigenta, proizvajal se je najprvo madrigal svetovno slavnega starega kranjskega mojstra Jakoba Gallusa (Handla) iz XVI. stoletja; pesem proslavlja godbo. Kdo pri veselem „tarantantara“ ni mislil na sorodni „tandaradaj“! Sledile so slovenske narodne pesmi, katere je priredil Hubad za zbor; ne tolika vlastitost kakor čistota v melodiki — skoro izključno v čistem duru. Na vzporedu je bila slikovita „Pomladna romanca“ Zdenka Fibicha in krasni a capella-točki „Nazaj v planinski raj“ in „Ljubica“ Antona Nedvéda in Antona Foersterja. Vse te proizvode narodovega duha slovenskega in slovanskih mojstrov ocenimo še obširneje. Popolnemu priznavanju na izbornem proizvajanju zborovem pridružujemo zahvalo na energični in navdušeni izvršitvi Brucknerjevega Tedeuma. Udje češkega narodnega gledališča v Pragi in društvo „Singverein der Gesellschaft der Musikfreunde“ so tu uspešno pomagali. Slušalci so sledili proizvajanju z velikim zanimanjem ter je živo odobraval. V dvorni loži prisostvovala sta gospoda nadvojvodi Ludovik Viktor in Evgen predavanju z vidnim zanimanjem. Grof Auersperg, dvorni svetnik Šuklje, dvorni svetnik Dimic, vladni svetnik Nitsch in cesarski svetnik Hostnik sprejeli so gospoda nadvojvodi ter ju spremili v dvorno ložo. (*Presse.*)

Glasbena matica. Je-li Dunaj res mesto pesmi? Skoro nas je bilo sram, ko smo sinoči videli nastopiti v dvorani „Musikvereinovi“ ljubljansko pevsko društvo, kojega udje so prišli, da nam ponudijo svojo umetnost v zahvalo za pomoč v težkih dnevih. Naš „Singverein“ životari v milijonskem mestu s silo in težavo, mala Ljubljana pa ima impozanten mešan zbor. Koliko večje mora biti tam veselje za glasbo, koliko večja navdušenost, ki doseže tako dovršene uspehe. Nad sto dam nastopilo je v polukrogu in prav toliko gospodov razpostavilo se je za njimi. Bila je divna slika. Kolika presenetljiva lepota deklških obrazov, kolik kras pisanih narodnih kostumov, kakó vlastit, krasen milieu! In kako so peli — sveže, naravno, jasno kot solnce in čisto kot zvonovi. Dasi so vpadali tu pa tam z malo negotovostjo, dasi bi se mogel ta in oni crescendo ali decrescendo izvajati tudi z nežnejšim nuansovanjem, celotni vtis petja bil je vendar srce povzdigujoč. Mladost je stala pred nami, krepka, lepa mladina v vsi oživljajoči neprisiljenosti. Pred vsem pristajale so živemu temperamentu pevcev najboljše ter vsled tega vzbujale tudi najživahnejše zanimanje slovenske narodne pesmi, katere je harmonizoval zborovodja Hubad. Nekatere od njih so pravi biseri, na primer pesem „Prišla je miška“, ki po svojem tekstu nekako spominja na našo nemško

otroško: „Der Herr, der schickt den Jockel aus“, ali prešerna „Pivska pesem“, v kateri so se doneči sopranski glasovi kakor fanfare razgretih bakantinj širili nad bobnečo silo basov.

Z Wagnersko nadahnelo „Pomladno romanco“ Zdenka Fibicha stavili so si Ljubljancanje težko nalogo, toda umetnost njihova premagala je vseskozi težkoče kontrapunktično zanimivega dela. Zbor „Nazaj v planinski raj“ spominjal je nekako na „Liedertafelstil“, zato je tembolj očarovala Foersterjeva „Ljubica“ s čutom in nežnostjo svojo. Koncertni večer venčal je kot zadnja točka veličastni Brucknerjev „Tedeum“. Velikansko delo vplivalo je kot svečano vbrano oprostilno razodetje. Društvo, ki poje Brucknerja takó, kakor ga poje „*Glasbena Matica*“, zasluži lavorov venec, kateri se jej je tudi vročil. Vrsta solistov, katere so si dobili Ljubljancanje od drugodi, žalibog ni stala na višini situacije. Koncert, kateremu sta prisostvovala med drugimi nadvojvodi Ludovik Viktor in Evgen, je bil z ozirom na čas dobro obiskan. (*Wiener Allgemeine Zeitung.*)

Veliki zahvalni in dobrodelni koncert „Glasbene Matice“. Hvaležnost je lepa stvar; še lepša, ako se pojavi v tako umetniški obliki, kakor je prihod ljubljanskega glasbenega društva „*Glasbena Matica*“ na Dunaj v zahvalo Dunajčanom za velikodušno pomoč v strašnih dnevih. Slovenski Kranjci so odposlali v zahvalo v nemško metropolo najboljše, kar so mogli ponuditi: slovensko umetnost. Prišla je, da se stavi na razpolago dunajskim dobrodelnim zavodom, in dunajsko občinstvo jo je srčno sprejelo.

Včerajšnji prvi nastop „*Glasbene Matice*“ v veliki dvorani „Musikvereinovi“ je imel jako lep uspeh. Že prolog „Ljubljana v zahvalo“ je bil takov, da je zamogel pridobiti občinstvo za zanimive goste. Prolog izraža v krepkih verzih tendenco pevskega pohodu, apeluje na združitev narodov v državi lepote ter se zaključuje s pozivom, zapeti cesarsko himno.

Vse občinstvo se je dvignilo, ko je s spremljevanjem orhestra nesmrtna Haydnova himna v slovenskem tekstu raz polni oder zaorila skozi krasno Hansenovo dvorano. Sedaj si mogel ljubljanske pevce in pevke opazovati natančneje. Bilo jih je okolu dvesto. Dame v narodnih oblekah, deloma v zlatih avbah, deloma z nekimi posebnimi rutami na glavi, stale so spredaj; za njimi gospodje v moderni salonski opravi. Med pevkami vzbujale so mnogobrojne lepote s finimi glavicami vso pozornost. Ko so nastopale, spominjale so na slavni Slavjanskijev zbor, ki je pel tudi v narodnih nošah. A tudi pri proizvajanju, tudi pri zborih „*Glasbene Matice*“ vzbujali so dobro izšolani visoki, lahki soprani in mogočni, nizki basovi ter točnost in eksaktnost v skupnem delovanju vseh glasov občno pozornost, za kar gre gotovo hvala izbornemu dirigentu gospodu M. Hubadu.

Najzanimivejši del produkcije tvorilo je šest za mešan zbor harmonizovanih slovenskih narodnih pesmi: „Je pa davi slanica pala“, „Prišla je miška“, „Pod oknom“, „Bratci, veseli vsi“, „Ljubca, povej, povej“, „Škrjanček poje“, katerih nemški prevod

se je gosp. A. Funteku izbornu posrečil. Pesmi so deloma vesele, deloma otožnega značaja. „Prišla je miška“ in „Bratci, veseli vsi“ sta prava bisera pevajoče narodne muze. Sprejeli sta se z največjim odobravanjem. Po narodnih pesmih, ki so se izvajale z nedosežno finostjo, dobil je dirigent lavorov venec v znak zasluženega priznanja.

Toda tudi z izvajanjem težjih skladb, tako m. dr. šesterglasnega a capella-madrigala Jakoba Gallusa, zanimive „Pomladne romance“ za soli, zbor in orhester ženijalnega češkega Wagnerijanca Zdenka Fibicha in Brucknerjevega „Tedeum-a“ pokazali so ljubljanski gostje nenavadno dovršenost ter si zaslužili gorko pohvalo. Ves koncert je imel nenavadno priljubljiv značaj ter bode gotovo pripomogel k zmagi nad gotovimi narodnostnimi predsodki. Najmanj, kar se je doseglo, je dokaz, da se more i slovenski jako lepo peti.

k. st. (Wiener Extrablatt.)

Prvi koncert Ljubljančanov. Obžalovati se sme, da je bilo treba še-le ljubljanske katastrofe, da smo se seznanili s tako izvrstno umetniško združitvijo, kakoršna je nastopila sinoči v veliki dvorani „Musikvereinovi“, z umetniškim društvom, ki je prišlo, da se zahvali Dunajčanom za tolažbo v nesreči, kateremu smo pa sedaj mi dolžni veliko hvalo. V resnici izvrstno je, kar zamore ljubljansko glasbeno društvo „*Glasbena Matica*“. Človek bi ne verjel, da se tako daleč doli od središč umetnosti pojavlja tako veliko navdušenje za ideale umetnosti, da se snidejo priprosti diletantje, da dosežejo z velikim trudom umetniško stopnjo, ki daleč presega cilj lastne zabave. Osemdeset mladih dam s svežimi, dobro discipliniranimi glasovi, katere so nastopile včeraj, in blizu isto število krepkih basov in tenorjev, ki tvorijo zdravo in jedino glasbeno skupino, smelo bi se brez bojzani podati iz tihega zavetja svojega delovanja, kajti niso nam donesli seboj le svoje dične narodne noše, temveč tudi najlepših cvetk iz vrta svojih domačih spevov, kateri so vzbudili naše največje zanimanje. Neka blažodejna otožnost in zajedno dražestna veselost, katera se sanjarski razprostira nad solnčnimi livadami slovanske godbe, izraža se divno v slovenskih narodnih pesmih, katere smo čuli včeraj. Pristna narodnost, nagajivost in sanjavost vseh teh v jasnih durovih načinih smehljajočih se spevov gane človeka tako, da jih rad posluša tudi večkrat. In kako Ljubljančanje vse to pojo! Z ostrim ritmom, finimi nuansami in pred vsem v najčistejši intonaciji, da se človeku smeje srce. Z ne malim ponosom postavili so svojega rojaka Jakoba Gallusa na čelo svojemu programu. Gallus, pravilno Jakob Händl ali tudi Handl, celo Hähnel, istočasnik Palestrinov in Orlando Lassov, je bil gotovo jeden najboljših mojstrov svoje dobe. Akoprem ni dosegel globokega čuta prvega in harmonične jasnosti drugega, bil je vendar jednako tema dvema jeden največjih zastopnikov polifonskega sloga, mojster, ki ne zasluži samo, da je uvekovečen v analih umetnosti, temveč tudi, da se seznanj ž njim današnje občinstvo. Ljubljančanje so peli a capella-zbor „*Musica noster amor*“. I v idejah i v mojsterski razvrstitvi glasov se spozna velikanski kontrapunktik, in ako

obžalujemo kaj, je to, da smo čuli jedini ta, mimogrede omenjeno, izvrstno interpretirani, od dr. Josipa Mantuanija prirejeni šesteroglasni madrigal. „Pomladna romanca“ za soli, zbor in orhester (solisti gospica M. Ševčikova in gosp. Kliment iz Prage) praškega skladatelja Zdenka Fibicha nam ni kot kompozicija posebno ugajala. Z Brucknerjevim „Tedeumom“, katerega smo čuli tudi v drugem društvenem koncertu (namreč društva „Gesellschaft der Musikfreunde“), zaključil se je večer. Solopartije izvajali sta dami Z. Chotekova in Evgenija Hofmannova in gospoda Lašek in Kliment, vsi izborno. Nad vsem koncertom čul je umetniški duh izvrstnega glasbenika, koncertnega vodje „Glasbene Maticе“, gospoda M. Hubada, ki je bil zajedno z vrlimi svojimi četami predmet najčastnejšim ovacijam. Radi celotnosti omenjamo še Josip Stritarjev lepi prolog, s katerim je gospod Viktor Kutschera na slavnosten način otvoril produkcijo.

—Ik—. (*Neues Wiener Tagblatt.*)

Ljubljana v zahvalo. Veliko ljubljansko glasbeno društvo „Glasbena Matica“ je došlo na Dunaj, da zadosti nalogi hvaležnosti. Za dobroto, katero je izkazalo dunajsko mesto Ljubljančanom v njihovi stiski, hoteli so se izkazati udje največjega kranjskega slovenskega glasbenega društva hvaležne ter so došli, na številu okolu dvesto oseb, moških in ženskih, da se zahvalijo v pesmi, da povrnejo dobro z lepim. Včeraj bil je prvi zahvalni koncert v veliki dvorani „Musikvereinovi“. Ne more se reči, da so se odličnejši nemški krogi dunajski odzvali baš v velikem številu. Prve vrste v dvorani niso bile goste zasedene. To je obžalovanja vredno, toda ne baš nerazumljivo. Čuli so se iz Ljubljane tako čisto najbolj disharmonični glasovi, da se more oprostiti, ako se Dunajčanje vdado še-le drugi večer „Matici“. Najbrž bode stvar taka, kajti umetniški uspeh včerajšnjega večera ni bil mal.

Nastop pevk na estrado se je vršil med dolgotrajnim aplavzom. O zlatih avbah dam se je že mnogo govorilo. Primerjati se te zlate avbe ne dajo z gorenjeavstrijskimi, kajti v istini sestoje le iz širokega robu, za katerim se vzdiguje podolgovat bel balon. — Nekatero izmed pevk imele so mesto zlatih avb svetlo-višnjevkaste, goste rute iz tančice s prav takimi grebeni, vsem skupen pa je bil telovnik s svileni prsno ruto in široka, čez krilo viseča verižica. Celotno jako slikovit prizor! Za damami stali so gospodje, vsi v frakih.

Prolog, katerega je zložil Josip Stritar in odlično govoril gospod Kutschera, slika v lepih staneah bedo Ljubljančanov in milosrčnost Dunajčanov ter postane še-le v predzadnji kitici nekako kočljiv, kjer se pripoveduje, da so strašili Ljubljančane, da Dunajčanje ne marajo za tuji jezik ter da se ne bodo sprijaznili z njegovimi glasi. — Na jezik in na glas se tu ne gleda; tu gre za druge stvari. „Naj v ponosni tej dvorani zadoni zahvalni spev“ konča se ta kitica; potem pa sledi cesarska himna, katero je izvajal orkester in zbor in katero je občinstvo stoje slušalo.

Na vzporedu je bil stari madrigal „Musica noster amor“, dalje šest slovenskih narodnih pesmi za mešan zbor, katere je

harmonizoval društveni vodja gospod Hubad, ki se je izkazal včeraj odličnega in spretnega dirigenta, Fibichova „Pomladna romanca“ za soli, zbor in orhester, dva a capella-zbora skladateljev Nedvčda in Foersterja, slednjič Brucknerjev „Tedeum“. Uspehi zborovi so jako hvalevredni. Glasovni volum ni velik, kar je pripisovati mladosti izvrševalcev, a preciznost je izborna, vokalizacija naravnost izvenredna. Med basi se nahajajo posebno lepi in krepki glasovi. Tako je napravil prvi nastop „*Glasbene Matice*“ prav dober vtis, in aplavz je prekoračil opetovano domačinom navadne meje. Gospod Hubad je dobil lep lavorov venec. Med solisti se je odlikoval s sonornim svojim glasom in temperament izrazujočim predavanjem basist češkega narodnega gledišča gospod Kliment. Tenorista gospoda Lašeka z njegovim mehkim in senzitivnim glasom čuli smo tu že preje v nemških in čeških produkcijah. Gospica Ševčikova, ud „Matičin“, svojega solo ni pela slabo, in našemu „Singvereinu“ pripadajoči dami Zofija Chotekova in Evgenija Hofmannova sta našim čitateljem že znani.

B. B—t. (*Neues Wiener Journal.*)

Ljubljanski pevci na Dunaji. Jedno je gotovo in brez dvojbe — vodstvo ljubljanskega glasbenega društva „*Glasbene Matice*“ razume umetno inscenovanje. Veliki zahvalni in dobrodelni koncert, katerega je priredila pevska četa glavnega mesta kranjskega s sodelovanjem orhestra dvorne opere v dvorani „Musikvereinovi“, se je otvoril s prijetnim presenečenjem. Predno je še prišlo uho na vrsto, moglo je občudovati oko divno sliko, polno dražesti. Na odru je stalo okolo sto dam v raznobojni narodni noši slovenski, v pisanih krilih, rožastih prsnihih rutah, belih širokih rokavih, in izpod visokih zlatih avb je gledala množina ljubeznjivih obrazov radostnih oči v dvorano. Toliko lepote že dolgo ni bilo zbrane na jednom mestu, in danes se bode mnogo pelo in govorilo o ljubkih deklicah, katere je poslala Ljubljana na Dunaj. Najboljša družba se je zbrala v parketu, toda morala se je tehtati in se ni smela šteti. Škoda! Galerija pa, kjer so se bili zbrali večinoma rojaki, je bila natlačeno polna. V dvorni loži prisotstvovala sta nadvojvodi Ludovik Viktor in Evgen koncertu do konca.

Krepak prolog, katerega je zložil profesor Stritar in jako uspešno govoril dvorni igralec Kutschera, je otvoril produkcije. Nato je sledila cesarska himna. Z Jakob Gallus-ovim madrigalom „*Musica noster amor*“ iz šestnajstega stoletja so se pričele prave glasbene točke, katerih za nas najzanimivejše so bile slovenske narodne pesmi.

Ako živi specifično slovanska godba, težko ji bo pač prištevati pesmi, katere je priredil M. Hubad za mešan zbor, kajti mnoge od njih donele so tako znano, kakor bi jih bili čuli že mnogo, mnogokrat v naših nemških planinah. Toda lepe so vse, preprosta „Je pa davi slan'ca pala“, nagajiva, v gostobesednem tonu gibajoča se „Prišla je miška“, čuta polna „Podoknica“, koje tekst pripada Prešernu, največjemu pesniku umetne književnosti slovenske, kakor tudi izborna pivska pesem „Bratci,

veseli vsi“, ljubavna „Ljubca, povej“ ali živa „Škrjanček poje“, v kateri so se čuli soprani, kakor gostoleče ptiče petje. Zdenko Fibichova „Pomladna romanca“, na Dunaji še neznana, dalje dva a capella-zbora, Nedvėdov „Nazaj v planinski raj“ in Foersterjeva „Ljubica“ tvorile so drugi oddelek. V Fibichovi velezanimivi skladbi izkazala se je gospica Ševčikova sopranistinjo, ki ume svoje moči razumno uporabljati.

Vrednejšega zaključka bi ne moglo biti, nego je bil Brucknerjev krasni „Tedeum“, predavan z mogočnim uspehom. Da niso Ljubljancje peli nič drugega nego to delo, ki šteje med največje proizvode starega našega mojstra, morali bi jim biti hvaležni. In bodimo jim dvakrat, trikrat bolj, ker je umetnost njihova zadoščala veliki nalogi.

Glasovni material mešanega zbora je izvrsten, akopram nedostaje izjednačbe in preciznosti in dasi se često vidi, kakor da bi ženski element prevladoval.

Uspeh je bil velik in zaslužen. Občinstvo ni hotelo oditi, in da bi bil zborovodja Hubad, ki se je izkazal izvrstnega dirigenta, izkoristil situacijo, nastal bi bil morda po koncertu še dodatni koncert.

(*Wiener Tagblatt.*)

Drugi koncert ljubljanske „Glasbene Matice“ privabil je sinoči jako mnogobrojno občinstvo v veliko dvorano „Musikvereinovo“, kjer smo imeli užitek spoznavati svetovno znanega skladatelja kot dirigenta. Anton Dvořák je sam vodil veliko svojo balado „Mrtvaški ženin“ za soli, zbor in orhester, ki se je to pot prvič proizvajala na Dunaji. Tekst balade naslanja se s frapantno sličnostjo na Bürgerjevo „Lenoro“. Nevesta čaka oddaljenega svojega ljubčka, kateri se ji slednjič o polnočni uri prikaže, hoteč jo odvesti v svoj „grad“, ki ni nič drugega nego pokopališče.

V divjem diru pridrvita do kapelice na pokopališči, vendar se reši nevesta v odločilnem trenutju z gorečo molitvijo k nebeški kraljici; ko petelin prvič zapoje, izgubi prikazen svojo moč. Dvořák je ustvaril iz te balade temno sliko, ki se odlikuje po mnogih zanimivih posamičnostih, ki pa postane vendar vsled temnega svojega temelja in vsled mnogokratnega ponavljanja nekam jednolična. Melodično bogastvo in efektna instrumentacija odlikujeta tudi to delo Dvořákovu, ki vendar očitno pripada dobi prvih njegovih proizvodov. Ljubljanski pevci so težavno delo izbornu izvajali. Tudi solisti, gospica Verhunčeva (sopran), gospod Lašek (tenor) in gospod Kliment (bas), pogodili so kar najbolje utrudljive partije. Vendar se je videlo, da sta bila gospica Verhunčeva, katere sladki sopran je jako simpatičen, in gospod Lašek preveč odvisna od dirigenta, katerega je še vodja Ljubljancjanov, gospod Hubad v celotnem vodstvu podpiral. Balada sprejela se je z demonstrativnim odobravanjem. Gospod Dvořák, kateremu je izročila „Glasbena Matica“ velikansk venec, je moral vedno in vedno zopet na oder. Tudi zborovodja Hubad je žel burno odobravanje ter dodal slednjič še dva narodna zbora, ki sta bila že v prvem

koncertu jako ugajala. Po koncertu so se zbrali udje „*Glasbene Matice*“ in slovanske kolonije dunajske ter mnogi prijatelji ljubljanskih gostov v veliki dvorani hotela „Englischer Hof“, kjer so ostali pozno v noč. (III. Weltblatt.)

Grieg in Dvořák kot dirigenta-gosta. Velika dvorana „Musikvereinova“ je dajala dva večera zaporedoma prostor lepima umetniškima prireditvama. Dve svetli imeni sta dajali vsakemu teh koncertov posebno zanimanje. V torek slavni severni mojster Edvard Grieg, včeraj skoro še slavnejši češki glasbenik Anton Dvořák, oba kot dirigenta-gosta. O Griegovem koncertu smo v kratkih potezah že poročali. — Včeraj smo videli povsem drugačno sliko. Na odru so stali v impozantni skupini gospodje in dame ljubljanske „*Glasbene Matice*“ v narodnih kostumih, med njimi zaslužni zborovodja gospod Hubad, ki je bil pa to pot nekakov poddirigent, tolmač pravega dirigenta Antona Dvořáka, ki je vodil svojo obširno balado „Mrtvaški ženin“ za soli, zbor in orhester.

Slavnemu mojstru priredile so se seveda, takoj ko je stopil na svoj z lavorom okrašeni prostor, ovacije, v katerih se je poleg priznanja, katero mu dolguje vsak pravi prijatelj umetnosti, čula tudi šumna narodna navdušenost. Delo, ki se je pelo včeraj prvič na Dunaji, je bilo leta 1885 komponirano in se je izvajalo še istega leta pri neki angleški glasbeni slavnosti. K. J. Erbenov češki tekst je skoro popolnoma sličen z Bürgerjevo „Lenoro“, le da je balada še razširjena z motivi slovanske bajke. Godba čestokrat izvaja dekorativno ulogo, in vidi se, da ume Dvořák izborno izražati se v orhestru, dasi se umetnost njegova v instrumentaciji v tem delu ni popela še do one sublimne višine, kakor v zadnjih njegovih koncertnih ouverturah. Solopartije izvajale so umetniške moči praškega narodnega gledišča. Gospoda Laška pomnimo še dobro izza časa, ko je bil angaževan na dvorni operi; njegov tenor je donel čilo in krepko, njegovo predavanje je šlo k srcu. Basist Kliment je bil izboren, osobito je ugajal njegov polki slični solo „A čuj! stopinj pred pragom zvok!“ Z mehkim in gibčnim organom pela je gospica Verhunčeva obširno soprano-partijo; „Molitev k Mariji“ proti koncu je imela radi rahločutnega predavanja poseben uspeh. Zbori peli so se dovršeno. Mnogo pridnosti in marljivosti tiči gotovo v naših ljubljanskih gostih, in na Dunaji bi se mogel marsikdo marsikaj od njih učiti. a. k. (*Neues Wiener Journal.*)

Drugi koncert „Glasbene Matice“. Ljubljansko glasbeno društvo „*Glasbena Matica*“ je priredilo sinoči v veliki dvorani „Musikvereinovi“ svoj drugi zahvalni in dobrodelni koncert pod vodstvom Antona Dvořáka, čegar balada za soli, mešan zbor in orhester „Mrtvaški ženin“ se je pri ti priliki prvič izvajala na Dunaji.

„Mrtvaški ženin“ je po vsebini svoji češka bajka, ki ima frapantno sličnost z G. A. Bürgerjevo Lenoro. Kakor v nemški baladi, tudi v češki pravljici nevesta v boji padlega vojaka gorko

moli za povratek njegov. Uro pred polnočjo čuje se trkanje na okno zapuščene deklice. Mrtvec pride po svojo ljubico, toda peš, ne na konji. Začetkom devica ne sluti, da je to duh. Toda na strašni poti skozi svetlo noč, kjer se ji spremljevalec, ki ji odvzame molitvenik, rožni vence in materini križ, vedno groznejši vidi, pride ji na misel, da utegne biti to peklensček. Slednjič dospeta do cilja. Pred njima širi se pokopališče. Duh prigovarja nevesti, da skoči za njim čez zid ob pokopališču. Toda ta se reši v mrtvašnico, katero zaklene od znotraj. Tu leži mrtvec na odru, a zunaj buče duhovi; peklenski ženin trka na vrata, zahtevajoč od mrtveca, da mu odpre ter izroči nevesto. Toda molitve prestrašene deklice temu vedno zopet vračajo večno spanje. Strahovita scena trpi do prvega petelinovega klica, tu izgine peklensko strašilo, in deklica je rešena.

Češki pesnik K. Jaroslav Erben pripoveduje grozno narodno bajko v obliki balade, in Ant. Dvořák komponiral je isto l. 1885. v največjem stilu za orhester, zbor in tri soli, od katerih ima bas, v spremstvu zbora pripovedni del, med tem ko tenor mrtvaškega ženina in sopran nevesto interpretira. Prvikrat izvajalo se je obširno to delo pod vodstvom komponistovim v Birminghamu, od tod prepotovalo je Angleško in Ameriko ter postalo tam celo popularno.

Čuvši včeraj „Mrtvaškega ženina“, ne zdi se nam ta popularnost neumestna. Dvořákova godba odgovarja tekstu jako dobro. Tek pripovesti se z godbo nikjer ne moti. Nasprotno povzdigne karakteristična ritmika opetovano zanimanje situacije do skrajnosti. Za muzikalično opisovanje groznih scen baladinih je našel skladatelj jako efektne harmonične in instrumentalne kombinacije, ne da bi hotel pretiravati peklenski vik, za kar mu z umetniškega stališča moramo čestitati. Ako bi Dvořák hotel danes komponirati „Mrtvaškega ženina“, priredil bi pač marsikaj temeljiteje ter celoti dal več narodne boje; toda vpraša se, bi li postalo delo potem izven Češke tudi tako popularno in pripravno, delovati s takim vtisom na najivno občinstvo.

Včeraj je imel „Mrtvaški ženin“ velikanski uspeh. Mojstru, katerega je pozdravilo mnogobrojno občinstvo že pri nastopu z živim priznanjem, so se prirejale na konci minute trajajoče, burne ovacije. Za izvrstno reprodukcijo pridobil si je velike zasluge v prvi vrsti izborni disciplinirani zbor „*Glasbene Matice*“ in orhester dvorne opere, v drugi vrsti pa solisti, izvrstni basist Kliment, tenor gospod Lašek, katera sta pela češki, in slovenski pojoči sopran, gospica Vrhunčeva.

K. st. (Ill. Wien. Extrablatt.)

Ljubljana v zahvalo. (Drugi slovenski koncert.) Ljubljansko glasbeno društvo „*Glasbena Matica*“, katero je v ponedeljek s svojim prvim zahvalnim in dobrodelnim koncertom doseglo tako velik in zaslužen uspeh, je priredilo včeraj svoj drugi koncert, tudi v veliki dvorani „Musikvereinovi“. Zbralo se je zopet mnogobrojno in odlično občinstvo, in Dunajčanje so dali močan kontingent. Ob sebi se ume, da je bil slovanski element stolice jako

dobro zastopan. Ko so nastopile pevke v ljubkih narodnih nošah, ter se razvrstili pevci in orhester dvorne opere, stala je v dvorani zopet redko lepa slika. Mnoge ljubke deklice s svojimi obrazki napravile so na poslušalce posebno dražesten vtis.

Največja privlačna sila za večer je bil skladatelj Anton Dvořák, ki je včeraj vprvo nastopil na Dunaji kot dirigent. Ko je stopil mojster na estrado, na svoj z lavorovim vencem z narodnimi trakovi okrašen prostor, zaorilo je burno, skoro južno entuzijastično odobravanje, ki se dolgo ni poglelo. Dvořák je precēj korpulenten gospod, velike postave, brada in lasje mu počenjajo siveti. Vodil je svojo balado „Mrtvaški ženin“, v kateri so peli solopartije gospica Franja Verhunčeva (sopran) in gospoda J. Lašek (tenor) ter V. Kliment (bas). Že prvi takti introdukcije uverili so nas, da imamo pred seboj veliko glasbeno delo. Kompozicija ima vse prednosti, katere občudujemo pri velikih delih Dvořákovih in katere so pridobile češkemu skladatelju tako brzo naklonjenost vseh prijateljev glasbe. O „Mrtvaškem ženinu“, ki je jako bogat na efektnih motivih in točkah, bomo vsekako še poročali.

Odobravanje, ki je sledilo izvrstno izvajani baladi, je bilo demonstrativno. Dvořák, kateremu je poklonila „*Glasbena Matica*“ velikansk venec, je moral vedno in vedno zopet na oder, da se zahvali. Tudi zborovodjo Hubada klicalo je navdušeno občinstvo; zbor je vsled brezkončnega odobravanja dodal dve ljubki narodni pesmi, ki sta nas očarali že pri prvem koncertu. Med navzočimi opazili smo predsednika poslanske zbornice in mnogobrojne češke in druge državne poslance.

(*Fremdenblatt.*)

Drugi koncert ljubljanskega glasbenega društva „*Glasbena Matica*“. Najslavnejši glasbeniki pohajajo nas te dni kakor vsakdanji ljudje. Predvčerajšnjim je tu dirigiral Grieg, včeraj je stal na istem mestu Anton Dvořák, katerega je ljubljansko glasbeno društvo navlašč povabilo iz Londona, da osobno dirigira svojo veliko balado „Mrtvaški ženin“. Mojster je prihitel na klic svojih jugoslovanskih bratov ter vodil sam, na čelu izvrstnemu ljubljanskemu zboru in našemu filharmoničnemu orhestru, svoje deset let staro, a v nas nepoznano delo. Značilna glava Dvořáкова, ki spominja nekam na znanega starega Sokrata, je na Dunaji dobro znana. Že pri različnih prilikah se je pokazal čislajočemu ga dunajskemu občinstvu. Kot dirigent pa je tu včeraj prvi pot nastopil. Sprejem mu je bil navdušen, in tekom večera je žel vedno in vedno gromovit aplavz. Interesantno delo ocenimo še natančnejšje, za danes omenjamo le, da so se solisti gospica Verhunčeva, gospod Lašek in gospod Kliment, jako odlikovali. Dvorana je bila razprodana. Zaključku koncertovemu je sledila prava demonstracija. Ko se je Dvořák poklical morda deset- do petnajstkrat na oder, priklical se je še vodja ljubljanskega pevskega društva, gospod Hubad, ki je moral dirigirati plesno pesem, katera si je že pri prvem koncertu pridobila obče priznanje. Potem šele je zapustilo občinstvo med novimi aplavznimi salvami dvorano.

(*Wiener Tagblatt.*)

Koncert. V rokah mojstra, kakeršen je Dvořák, se vse v zlato spremeni. Tudi „Mrtvaškega ženina“ je genijalni skladatelj krasno opremil. Že prvi sopran-solo „Oh, ljubega imela sem“ (As-dur) je velike lepote, žalobna koračnica v C-moll — kakor ona v Brahms-ovem „Requiem“ v tričetrtinskem taktu — je temotno-svečan kos prve vrste; nenavadno ljubek je duet „Noč lepa, jasna“; prikupljivo naslajen s spomini na slovansko narodno pesem je zbor „Široka tu leži ravan“ in bas-solo „Stoji stanica zidana“ in „A čuj!“ Čudovito polno zvení zbor v fugeti „On skočil, pa pomislil ni“. Poleg teh celotnih, zelo uspešnih točk in neštevilnih duhovitih posameznosti ima „Mrtvaški ženin“ tudi dokaj konvencijonelne gledališke glasbe; poleg premilih glasov tudi mnogo hrupa, ki včasih kakor vihar zabuči nad glavami pevcev, ki se zastonj bore proti njemu. Novost je bila izvrstno pripravljena. Ljubljanski zbor, katerega je vodil Hubad kot pod-dirigent, je odlično deloval; orhester je spravil svoj komplicirani del popolnem do lepe veljave; solista gdč. Vrhunčeva in g. Lašek sta junaško izvedla svoji nalogi. Gospoda Klimenta, zelo zmožnega in glasbeno-temeljitega basista, si bomo še posebej zapomnili.

(*Wiener Abendblatt.*)

Odhodni koncert ljubljanskih pevcev. V popolnoma razprodani veliki dvorani „Musikvereinovi“ se je danes zvečer vršil drugi in zadnji koncert ljubljanske „*Glasbene Matice*“. Pela se je pred dunajskim občinstvom Anton Dvořákova balada „Mrtvaški ženin“ pod osebnim vodstvom skladateljevim, ki je bil došel nalašč iz Londona ter je danes v prvo dirigiral na Dunaji. Razumi se samo ob sebi, da so se na Dunaji bivajoči Čehi mnogobrojno odzvali, priredili slavnemu rojaku navdušen sprejem ter ga častili z glasnim odobravanjem; dunajsko občinstvo jim je rado sledilo. Ker ocenimo muzikalni del tudi drugega večera še pozneje natančneje, konstatujemo za danes le vnanji uspeh, mnogobrojna priznavanja skladatelju, dalje solistom gospici Franji Vrhunčevi, gospodu Laškemu in gospodu Klimentu, zborovodji Hubadu, pevkam in pevcem in ne v zadnji vrsti orhestru dvorne opere. Občinstvo kar ni hotelo zapustiti dvorane, in ljubljanski pevci so morali dodati mični narodni pesmi: „Ljubca, povej, povej“ in „Pivsko pesem“, ki sta se pozdravili z novim aplavzom. Med odličnimi gosti opazili smo predsednika poslanski zbornici, tajnega svetnika barona Chlumčeka, kateri je izrazil predsedniku slavnostnemu odboru, dvornemu svetniku Šukljeju, svoje priznanje na odličnih uspehih ljubljanskih pevcev. — Po koncertu so se zbrali ljubljanski gostje v hotelu „Englischer Hof“ ter ostali tam v družbi mnogih dunajskih prijateljev pesmi pozno v noč. O tem večeru poročali bomo še obširneje.

(*Neue Freie Presse.*)

Ljubljansko glasbeno društvo „*Glasbena Matica*“ je seznanilo Dunajčane z Dvořákovo balado „Mrtvaški ženin“. Kot „the spectre's bride“ se je proizvajala najprej pri glasbeni slavnosti v Birminghamu (1885) in potem češko v Pragi (kot „Svatebna košulja“), zdaj pa smo jo na Dunaji slišali v slovenskem jeziku.

„Die Gesellschaft der Musikfreunde“ se zdaj — tako se nadjamo — ne bo dalje obotavljala, da nam spravi na oder v nemškem jeziku to delo, katero nam je deset let pridrževala. Pridržujemo si za takrat obširnejšo oceno „Mrtvaškega ženina“ ter si za sedaj dovoljujemo samo nekatere opazke. Dvořákova balada je polna talenta in naivnega čuta; mila je v zgolj lirskih, značilna in efektna pa v slikajočih partijah. Specifični muzik, ki tiči v Dvořáku in ki hrepeni po vglobljenji in razširjenji, prevladuje tu dramatika. Vso povest, katero si mislimo v enem diru mimo nas drvečo, deli Dvořák na sedem delov. Posebno rad postaja pri sentimentalnih spevih, in še celo pošastnemu ženinu je dodelil nekaj prav človeško-ljubeznjivih kantilen, da se grozni vtisi preveč ne kopičijo. Slušatelji, ki ne ljubijo, da bi jih v eno mer strah in groza tresla, so mu za to hvaležni; zdi se nam celo, da tako obširna oblika za to snov ni glasbeno mogoča brez taih lirskih počitkov, naj so tudi na škodo enotnemu značaju. Proizvajanje, katero je osebno vodil skladatelj sam, je dalo pred vsem pevki gospodični Fanny Verhunčevi v i priliko, da se je odlikovala. Zdej še učenka dunajskega konservatorija, je že, kakor čujemo, na dvorno opero v Berlin angažovana in ima gotovo lepo prihodnost. Tudi krepko-glasni tenorist češkega narodnega gledališča gosp. Lašek in basist g. Kliment sta dobila mnogo pohvale. Koncert je končal z dolgo trajajočo navdušeno ovacijo celega občinstva za Dvořáka.

(*Neue Freie Presse.*)

Ljubljanska „*Glasbena Matica*“ na Dunaji. Drugi zahvalni koncert ljubljanskega glasbenega društva „*Glasbene Matice*“ se je vršil včeraj v veliki dvorani „Musikvereinovi“. Občinstvo se je odzvalo v mnogo večjem številu nego prvi večer. Umevno je, da so došli v večjem številu osobito rojaki Dvořákovci, ki je osebno dirigiral svojo balado „Mrtvaški ženin“. Češki skladatelj sprejel se je navdušeno; vodil je skladbo z mirno, primerno energijo. Za njim stal je vitki gospod Hubad, ki je dajal izvrstni svoji četi kot pravi zborovodja najpotrebnejša znamenja. Zbor se je zopet odlikoval z vzorno disciplino in mladostnimi, polnimi glasovi. V izvajanji solopartij pridobili so si velike zasluge gospica Verhunčeva ter gospoda Lašek in Kliment s češkega narodnega gledališča. Dvořákova balada vzbujala je vsled slikovite svoje sile kljub svoji obširnosti občno zanimanje; oni del slušateljev pa, ki je zasledoval delo še z nacionalnim navdušenjem, je naravnost očarala. Slednjič celo nepristranski slušalec ni mogel razločevati več med umetniškim uspehom in politično demonstracijo. Ljubljanski zbor zasluži srčno zahvalo za umetniški pohod, za človekoljubni smoter, osobito pa za jasni dokaz, da se najplemenitejša umetnost v Ljubljani strogo in skrbno čuva.

r. h. (*Presse.*)

Navedli smo vse daljše recenzije, ki vkupno dajo popolno podobo obeh koncertov. Razven teh prinesli so tudi vsi drugi dunajski listi laskave ocene, tako *Vaterland*, *Reichspost*, *Oesterreichische Volkszeitung*, *Arbeiter-Zeitung*, *Das interessante*

Blatt, Montags-Revue, Sonn- und Montags-Zeitung, Reichswehr, Sonn- und Feiertags-Courier, Deutsche Kunst- und Musik-Zeitung, Oesterreichische Musik- und Theater-Zeitung in *Die Zeit. Illustriertes Extrablatt* je prinesel pred nastopom podobe nekaterih pevk v narodni noši, *Neue musikalische Presse* je prinesla podobo in životopis Dvořáka in Hubada in častne ocene, *Das neue Illustrierte Blatt* je prinesel dobro podobo vsega zboru po Helferjevi fotografiji, (Po ti fotografiji je tudi posneta podoba v „Dom in svetu“.) Se celo listi skrajnih nemških strank, kakor Wolfova *Ostdeutsche Rundschau* in *Deutsche Zeitung*, ki sta prinesli pamflete zoper pevce že pred nastopom, in *Deutsches Volksblatt* so kljub vsemu krotovičenju morali pripoznati, da je zbor dobro pel, sosebno narodne pesmi. Tem so pa oporekali, da so preumetno stavljene. Tudi jim ni bilo prav, da je slovenska (seveda „windische“) „*Glasbena Matica*“ prišla Ljubljano na „nemški“ Dunaj zastopat.

Vse ocene, programe, vabila itd. je zbral in v lepo knjigo vezane „*Glasbeni Matiči*“ v trajni spomin podaril gospod Fran Svetič, odgojitelj na Dunaji.

Tudi češki in hrvaški listi so prinesli obširna poročila.

V Koledarji družbe sv. Mohorja za tekoče leto je „*Matičin*“ izlet točno in lepo popisal soudeležnik gosp. prof. Anton Štritof. Podobo, posneto po Rovšekovi, je slavna družba blagovoljno posodila za naše poročilo.

Najbolj merodajno in najdragocenejšo oceno, pravo plačilo za svoje napore, pa je dobila „*Glasbena Matica*“ od mojstra Ant. Dvořáka, ki je po dunajskem koncertnem odboru telegrafično v zelo laskavih izrazih izrekel društvu svoje iskreno veselje in svojo zahvalo za izvajanje „*Mrtvaškega ženina*“ na Dunaji ter naročil sporočiti p e v s k e m u z b o r u „*Glasbene Matice*“ svojo najpopolnejšo zadovoljnost, dirigentu „*Glasbene Matice*“ gospodu M. Hubadu pa svoje visoko priznanje.

PROLOG.

Spisal gospod Josip Stritar.

L a i b a c h s D a n k .

Aus fernem Lande her, nicht ohne Bangen,
Erscheint vor Euch die sangesfrohe Schar;
Doch nicht nach Ehr' und Ruhm geht ihr Verlangen,
Nur ihrer Heimat Dank bringt sie Euch dar. —
In Liedern Dank — ein kühnes Unterfangen —
Der Stadt, die stets ein Hort des Sanges war!
Das Herz wies uns den Weg vom Krainerlande
Zur stolzen Kaiserstadt am Donaustrande. —

Wir litten viel! — Noch klafft und schmerzt die Wunde,
 Die tief das Schicksal schlug dem armen Land!
 Die Erde bebt', erregt im tiefsten Grunde;
 Kein Schutz vor ihrem Grimm, kein Widerstand!
 Und Stund' um Stunde neue Schreckenskunde,
 In Trümmern lag das Werk der Menschenhand.
 Wird je, so fragten wir mit Angst und Beben,
 Vom schweren Fall sich unser Krain erheben? — —

Wien hat ein Herz! Wir haben es erfahren,
 Gerührt, an uns in jener schweren Zeit!
 Da strömte Gross und Klein herbei in Scharen
 Mit Liebesgaben, freudig hilfbereit,
 Dem „Ersten Wiener“ nach! — In späten Jahren
 Gedenkt's der Enkel Euch in Dankbarkeit:
 Ihr reichtet uns die Hand, daß wir nicht sanken,
 Wie können wir Euch, Brüder, würdig danken?

Ist es nicht kühn, wenn wir Euch Brüder nennen,
 Die wir von andrem Stamm und anderer Art? —
 Doch nein! Wenn Sprach' und Sitte Menschen trennen,
 Ist es das Mitleid, das zum Bund sie schart;
 Das Mitleid läßt den Bruder uns erkennen
 In ihm, der wankt auf schwerer Erdenfahrt:
 Dies hebt in uns den Muth, daß wir es wagen,
 Nach schlichter Bruderart Euch Dank zu sagen.

In Liedern, die in fremder Zung' ertönen,
 Sei, schlicht und wahr, Euch unser Dank gebracht;
 Wird Euer Ohr sich mit dem Klang versöhnen,
 Dem Ihr nicht hold, wie man uns bange macht?
 Uns ist nicht bang': im hehren Reich des Schönen
 Verstummt der Streit, vom Erdengeist entfacht. —
 So möge denn in diesen stolzen Hallen
 Krains Dankgesang aus voller Brust erschallen.

Zuvor doch sei ein Weihelied gesungen,
 Ein Lied voll Kraft und Schwung, und doch so weich!
 Gesungen wird es in verschiednen Zungen,
 Verstanden und gefühlt von Allen gleich;
 Mit seiner Zaubermacht hält es umschlungen
 Die Völker all im weiten Oesterreich!
 Stimmt an das hehre Völkerlied, das alte
 Und ewig neue, traute „Gott erhalte“!

Glasbena šola v Ljubljani.

I. Učiteljstvo.

Gospod Fran Gerbič, šolski vodja in glasbeni učitelj, je poučeval solopetje in klavir; skupaj je imel 20 ur na teden.

Učitelji:*)

1. Gospod Čerin Josip, koncertni vodja, začasni učitelj (državno izprašan), je poučeval zbor, teorijo, harmonijo, kontrapunkt, splošno petje, solopetje in klavir, skupaj 25 ur.

2. Gospod Hoffmeister Karel, stalni učitelj, klavir 35 ur.

3. Gospod Junek Julij, začasni učitelj (vstopil 1. novembra 1897), cello in klavir, skupaj 19 ur.

4. Gospod Vedral Josip, gosli in klavir, skupaj 25 ur

5. Gospodična Praprotnik Klotilda, pomožna učiteljica, klavir, 9 $\frac{1}{2}$ ure na teden.

6. Gospodična Razinger Pavla, pomožna učiteljica, klavir, 8 $\frac{3}{4}$ ure na teden.

Učni načrt se je spopolnil s tremi urami na teden za cello.

2. Imenik učencev.

A. Glasbena teorija.

Učitelj: J. Čerin.

1. Splošna glasbena teorija.

Število učencev: 27 + 55 = 82.

I. razred (teorija in petje): 18 × 31 = 49.

Balog Pavel

Brunet Jožef

Bolka Janez

Hieng Ivan

Kapus Vladimir

Kavčnik Janko

Klemenc Frančišek

Košak Jakob

Lušin Dominik

Muha Ludvik

Palčič Stanko

Perdan Fran

Pintar Alojsij

Pogorelc Avguštin

Senekovič Miroslav

Slatner Mavericij

Šubic Milan

Tolazzi Tomo

Belič Ivana

Bukovnik Zofija

Gogola Ana

Gogola Vida

Hafner Marija

Heren Marta

Hrast Ivana

Janša Angela

Jean Fani

Žekovec Marija

Kapus Ljudmila

*) Po abecednem redu.

<i>Kavčnik Izabela</i>	<i>Rohrmann Milena</i>
<i>Kališ Danica</i>	<i>Rozman Erna</i>
<i>Kavšek Albina</i>	<i>Schott Ernestina</i>
<i>Kodrič Matilda</i>	<i>Sedlak Emilija</i>
<i>Kosec Pavlina</i>	<i>Sitar Ivana</i>
<i>Orožen Egida</i>	<i>Sinkovič Zora</i>
<i>Peršl Vlastimila</i>	<i>Sinkovič Danica</i>
<i>Pleško Marija</i>	<i>Travnar Milka</i>
<i>Pleško Maksa</i>	<i>Triller Marija</i>
<i>Rohrmann Marija</i>	<i>Vodušek Marija.</i>

II. razred (teorija): $9 + 24 = 33$.

<i>Govčkar Mirko</i>	<i>Govčkar Pavla</i>
<i>Götzl Adolf</i>	<i>Kozamernik Justina</i>
<i>Jebačin Ivan</i>	<i>Kos Julija</i>
<i>Lenarčič Milan</i>	<i>Krašovic Julijana</i>
<i>Mevc Alfons</i>	<i>Kutnar Marija</i>
<i>Počkar Viktor</i>	<i>Meden Vera</i>
<i>Podrekar Ivan</i>	<i>Perdan Julija</i>
<i>Šturm Rudolf</i>	<i>Peršl Ivana</i>
<i>Vrančič Mirko</i>	<i>Podkrajšek Matilda</i>
<i>Ažman Emilija</i>	<i>Premelič Ivana</i>
<i>Baloh Klara</i>	<i>Schott Hedviga</i>
<i>Belič Ana</i>	<i>Sirnik Hermina</i>
<i>Belič Marija</i>	<i>Sušnik Irma</i>
<i>Bögel Ema</i>	<i>Tavčar Marija</i>
<i>Burnik Alojzija</i>	<i>Tomšič Olga</i>
<i>Bradaška Marija</i>	<i>Tuma Ana</i>
	<i>Logar Marija.</i>

2. Harmonija.

Število učencev: $2 + 3 = 5$.

<i>Dev Mira</i>	<i>Lapajne Josip</i>
<i>Nolli Avgusta</i>	<i>Ponikvar Fran</i>
	<i>Schinzl Hilda.</i>

B. Petje.

1. Zborovo petje.

Učitelj: *J. Čerin.*

Število učencev: $30 + 70 = 100$.

a) *Za deške in dekliške glasove:*

I. razred: $18 + 31 = 49$.

Glej pri teoriji 1.

II. razred 12 + 39 = 51.

<i>Govekar Mirko</i>	<i>Grebenc Gabrijela</i>
<i>Götzl Adolf</i>	<i>Kapus Ljudmila</i>
<i>Hieng Ernest</i>	<i>Kilar Ana</i>
<i>Žebačin Ivan</i>	<i>Knific Ivana</i>
<i>Kapus Vladimir</i>	<i>Kozamernik Justina</i>
<i>Lenarčič Milan</i>	<i>Krašovic Julijana</i>
<i>Mevc Alfons</i>	<i>Kutnar Marija</i>
<i>Počkar Viktor</i>	<i>Logar Marija</i>
<i>Podrekar Fran</i>	<i>Meden Vera</i>
<i>Šturm Rudolf</i>	<i>Močnik Marija</i>
<i>Vrančič Mirko</i>	<i>Papler Ida</i>
<i>Orožen Milan</i>	<i>Perdan Julija</i>
	<i>Peršl Vlastimila</i>
<i>Ažman Emilija</i>	<i>Pleško Cirila</i>
<i>Baloh Klara</i>	<i>Pleško Marija</i>
<i>Belič Ana</i>	<i>Podkrajšek Matilda</i>
<i>Belič Marija</i>	<i>Premelič Ivana</i>
<i>Bögel Ema</i>	<i>Schott Hedviga</i>
<i>Bradaška Marija</i>	<i>Sinkovič Zora</i>
<i>Burnik Alojzija</i>	<i>Sirnik Hermina</i>
<i>Govekar Pavla</i>	<i>Sušnik Irma</i>
<i>Hafner Marija</i>	<i>Tavčar Marija</i>
<i>Hieng Adelina</i>	<i>Trtnik Franja</i>
<i>Jakolin Angela</i>	<i>Trtnik Ivana</i>
<i>Žekovec Marija</i>	<i>Tuma Ana</i>
<i>Kalmus Frida</i>	<i>Tomšič Olga</i>

b) Za moške glasove:

I. in II. razred: 80 učencev.

<i>Balog Pavel</i>	<i>Hromec France</i>
<i>Baznik Anton</i>	<i>Intihar Anton</i>
<i>Bebler Baltazar</i>	<i>Žovan Žanko</i>
<i>Bernard Miroslav</i>	<i>Kalan Rudolf</i>
<i>Bernard Karel</i>	<i>Kamenšek Fran</i>
<i>Božič Janez</i>	<i>Kmet Žanko</i>
<i>Brunet Josip</i>	<i>Knaflič Josip</i>
<i>Bučar Alojzij</i>	<i>Knific Emil</i>
<i>Caleari Pavel</i>	<i>Köchler Vekoslav</i>
<i>Drolc Martin</i>	<i>Končar Avgust</i>
<i>Engelhard Vinko</i>	<i>Kračman Fran</i>
<i>Fatur Miroslav</i>	<i>Kreč Anton</i>
<i>Gabrijelčič Anton</i>	<i>Krek Ciril</i>
<i>Gabrošek Ivan</i>	<i>Krisper France</i>
<i>Grčar Viktor</i>	<i>Križman Emil</i>
<i>Grudnik Frančišek</i>	<i>Labernik Ignacij</i>
<i>Hacin Josip</i>	<i>Lenarčič Anton</i>
<i>Hribar Ivan</i>	<i>Mahkota Anton</i>

Marenčič Janko
Matjan France
Maurer Janko
Mikuž Valentin
Novak Alojzij
Orehek Albin
Peče Alojzij
Pečnik Fran
Petrovčič Ivan
Pirnat Ivan
Pleskovič Rudolf
Podbregar Jožef
Podkrajšek Rudolf
Pogačnik Štefan
Praprotnik Mirko
Praprotnik Slavoj
Repozž Friderik
Ribnikar Adolf
Rigler Ivan
Rovšek Jakob
Skaberne Pavel
Stojec Josip

Strniša Ivan
Strsaj Fran
Svetlič Rihard
Svetlin Ivan
Šavnik Janko
Šeme Anton
Šivic Anton
Šter Fran
Švigelj Matija
Tež Henrik
Tomelj Anton
Tratnik Martin
Triller Mirko
Troha Ivan
Trtnik Vilko
Učakar Anton
Voglar Fran
Zadnik Avgust
Zupan Matej
Zupančič Adrijan
Žebre Miroslav
Žušek Fran

2. Solopetje.

Število učencev: $4 + 12 = 16$.

Učitelj: *Fr. Gerbič*.

I. razred: $1 + 5 = 6$.

Gačnik Erna
Kratner Marija
Kromar Franica

Peršl Ivana
Polašek Avgust
Verovšek Marija.

III. razred: $0 + 1 = 1$.

Gerbič Jaromila.

Učitelj: *J. Čerin*.

Število učencev: $3 + 6 = 9$.

I. razred:

Bilina Fani
Novak Mihaela
Vrabl Rudolf.

II. razred:

Kozina Pavel
Žirovnik Janko.

III. razred:

Lapajne Ana
Rohrer Marija
Vencajs Márica.

IV. razred:

Dev Mira.

©. Klavir.

Število učencev: $32 + 150 = 182$.Učitelj: *Fr. Gerbić*.Učencev: $7 + 25 = 32$.I. razred: $1 + 5 = 6$.

<i>Žager Ivanka</i>	<i>Šinković Josipina</i>
<i>Sinković Danica</i>	<i>Šinković Karla</i>
<i>Slatner Maericij</i>	<i>Šinković Marija.</i>

II. razred: $4 + 7 = 11$.

<i>Balog Pavel</i>	<i>Kovač Marija</i>
<i>Bolka Janez</i>	<i>Krašović Julijana</i>
<i>Brunet Josip</i>	<i>Lukman Mihael</i>
<i>Žekovec Marija</i>	<i>Lapajne Davorina</i>
<i>Kapus pl. Pichelstein</i>	<i>Lapajne Pavla</i>
<i>Ljudmila</i>	<i>Papler Ida.</i>

III. razred: $2 + 6 = 8$.

<i>Bernard Erlinda</i>	<i>Kokalj Felicita</i>
<i>Bevk Gabrijel</i>	<i>Sinković Zorica</i>
<i>Bunc Marija</i>	<i>Šircelj Štefanija</i>
<i>Kalan Milan</i>	<i>Uderman Marija.</i>

IV. razred: $0 + 2 = 2$.

<i>Kokalj Štefanija</i>	<i>Rudman Marija.</i>
-------------------------	-----------------------

V. razred: $0 + 2 = 2$.

<i>Buković Leopoldina</i>	<i>Puc Marija.</i>
---------------------------	--------------------

VI. razred: $0 + 1 = 1$.*Rajer Marija.*VIII. razred: $0 + 1 = 1$.*Bernard Matilda.*Učitelj: *J. Čerin.*Učencev: $3 + 10 = 13$.I. razred: $1 + 0 = 1$.*Lušin Dominik.*

II. razred: $1 + 1 = 2$.

Sušnik Irma *Vrančič Mirko*.

III. razred: $0 + 4 = 4$.

Filipič Elsa *Gregorin Mirka*
Fux Silvija *Prevc Amalija*.

IV. razred: $0 + 4 = 4$.

Čadeš Ana *Oblak Ljudmila*
Baltič Marija *Tekavčič Helena*.

VII. razred: $1 + 1 = 2$.

Rosman Pavla *Žirovnik Janko*.

Učitelj: *K. Hoffmeister*.

Učencev: $6 + 53 = 59$.

I. razred: $2 + 5 = 7$.

Gogola Ana *Pleško Mici*
Gogola Vida *Senekovič Miroslav*
Kališ Danica *Vodušek Mici*

Zupančič Viktor.

II. razred: $0 + 1 = 1$.

Svetek Elsa.

III. razred: $1 + 2 = 3$.

Tekavčič Karla *Trtnik Ivana* *Zupančič Gilbert*.

IV. razred: $1 + 11 = 12$.

Bleiwais Vida pl. *Prosenc Fanetta* *Sterger Mária*
Kalmus Frida *Plautz Olga pl.* *Trtnik Franja*
Lapajne Marica *Senekovič Iva* *Kušar Jeanetta*
Mali A. *Slokar Hortense* *Zupančič Fran.*

V. razred: $0 + 14 = 14$.

Frankè Darinka *Prelesnik Vida* *Skabernè Rozina*
Grošelj Minka *Senekovič Filom.* *Schlegel Božena*
Hieng Adela *Senekovič Pavla* *Tomec Anica*
Karlin Davorina *Svetek Alb.* *Vencajz Mária*
Pleško Ema *Vončina Julija*.

VI. razred: $2 + 9 = 11$.

<i>Borštner Ljudm.</i>	<i>Papež Emilija</i>	<i>Tomec Bina</i>
<i>Funtek Leo</i>	<i>Papež Mici</i>	<i>Trtnik Lea</i>
<i>Globočnik Bogum.</i>	<i>Pleško Ana</i>	<i>Vodušek Pavla</i>
<i>Hubad Thea</i>		<i>Zupančič Eugen.</i>

VII. razred: $0 + 6 = 6$.

<i>Dev Mira</i>	<i>Nolli Ema</i>	<i>Nolli Marijana</i>
<i>Lapajne Anica</i>	<i>Nolli Avgusta</i>	<i>Prosenč Milica.</i>

VIII. razred: $0 + 5 = 5$.

<i>Alešovec Marija</i>	<i>Praprotnik Klotilda</i>
<i>Gerbič Jaromila</i>	<i>Razinger Pavla</i>
<i>Schinsl Hilda.</i>	

Učitelj: *J. Junek.*Učencev: $7 + 26 = 33$.I. razred: $5 + 18 = 23$.

<i>Breskvar Leopold</i>	<i>Kavčnik Izabela</i>	<i>Mikuš Karel</i>
<i>Bukočnik Zofija</i>	<i>Kavčnik Jano</i>	<i>Perdan Fran</i>
<i>Caleari Pavel</i>	<i>Kavšek Izabela</i>	<i>Rohrmann Marija</i>
<i>Govekar Pavla</i>	<i>Koren Felica</i>	<i>Rohrmann Milena</i>
<i>Grebenc Gabrijela</i>	<i>Kodrič Matilda</i>	<i>Rohrmann Vladimir</i>
<i>Jakolini Angela</i>	<i>Kosec Pavlina</i>	<i>Sedlak Emilija</i>
<i>Janoršek Adela</i>	<i>Logar Ana</i>	<i>Sitar Ivana</i>
<i>Jean Franja</i>		<i>Vidmar Bogumila.</i>

II. razred: $2 + 4 = 6$.

<i>Auerhamer Ivan</i>	<i>Logar Marija</i>
<i>Govekar Bogumil</i>	<i>Perdan Julijana</i>
<i>Kozamernik Justina</i>	<i>Schott Hedviga.</i>

III. razred: $0 + 3 = 3$.

<i>Bradaška Marija</i>	<i>Garbajs Leopoldina</i>	<i>Miklič Julija.</i>
------------------------	---------------------------	-----------------------

V. razred: $0 + 1 = 1$.*Paternoster Ivanka.*Učitelj: *J. Vedral.*Učencev: $6 + 13 = 19$.I. razred: $1 + 4 = 5$.

<i>Kovár Zdenko</i>	<i>Peršl Vlastimila</i>
<i>Kovár Olga</i>	<i>Štamcar Marija</i>
<i>Zamejc Ema.</i>	

II. razred: $1 + 6 = 7$.

<i>Belič Ana</i>	<i>Meden Vera</i>	<i>Peče Oskar</i>
<i>Belič Marija</i>	<i>Peče Hermina</i>	<i>Perc Gizela</i>
	<i>Pleško Cirila.</i>	

III. razred: $4 + 1 = 5$.

<i>Hieng Ernest</i>	<i>Maurer Janko</i>
<i>Kraigher Anton</i>	<i>Umberger Lj.</i>
	<i>Zupanc Ernest.</i>

IV. razred: $0 + 1 = 1$.

Stebi Alojzija.

VI. razred: $0 + 1 = 1$.

Peršl Ivana.

Učiteljica: **Kl. Praprotnik.**

Učencev: $1 + 9 = 10$.

I. razred: $1 + 2 = 3$.

<i>Hieng Ivan</i>	<i>Hrast Ivanka</i>	<i>Travner Milka.</i>
-------------------	---------------------	-----------------------

II. razred: $0 + 2 = 2$.

<i>Orožen Egida</i>	<i>Tomšič Olga.</i>
---------------------	---------------------

III. razred: $0 + 2 = 2$.

<i>Drenik Marija</i>	<i>Podkrajšek Matilda.</i>
----------------------	----------------------------

IV. razred: $0 + 2 = 2$.

<i>Potrato Marija</i>	<i>Vadnal Rosa.</i>
-----------------------	---------------------

V. razred: $0 + 1 = 1$.

Filipič Olga.

Učiteljica: **P. Razinger.**

Učencev: $2 + 14 = 16$.

I. r a z r e d : $1 + 5 = 6$.

<i>Baloh Klara</i>	<i>Gradišek Frančiška</i>	<i>Rozman Erna</i>
<i>Bevc Justina</i>	<i>Pintar Alojzij</i>	<i>Tuma Ana.</i>

II. razred: $1 + 3 = 4$.

Acetto Albina
Ažman Emilija

Triller Marija
Zaler Viktor.

IV. razred: $0 + 4 = 4$.

Baloh Suzana
Laharnar Marijana

Nevole Vilma
Zarli Ema.

V. razred: $0 + 2 = 2$.

Kilar Ana

Šivic Olga.

D. Gosli.

Učitelj: *J. Vedral.*

Učencev: $20 + 5 = 25$.

I. razred: $11 + 3 = 14$.

Boben Antonija
Klemenc Fran
Kessler Elsa
Kleinmayer Marija pl.
Mevc Alfons
Palčič Stanko
Počkar Viktor

Podrekar Fran
Strenar Josip
Šubic Milan
Orožen Milan
Tolassi Tomo
Verbič Gabrijel
Zakrajšek Albin

II. razred: $9 + 2 = 11$.

Favai Ivan
Götszl Adolf
Žereb Gabrijela
Knific Emil
Kos Julijana

Lenarčič Milan
Šturm Rudolf
Pogorelec Avgust
Varto Pažel
Vodušek Žiga

Zupančič Adrijan.

E. Cello.

Učitelj: *J. Junek.*

Učencev: $0 + 4 = 4$.

Balog Pavel
Brunet Josip

Gorjanc Jakob
Lozar Pavel.

3. Štatistika glasbene šole.

a) Učitelji, predmeti in ure.

Poučevalo je sedem učiteljev v sedmih predmetih (brez pevskega zbora „*Glasbene Matice*“) na teden:

splošno teorijo	4	ure,
harmonijo	2	uri,
zborovo petje	5	ur,
solo-petje	10	ur,
klavir	103 1/2	ure,
gosli	14	ure,
celo	3	ure

Skupaj: 141 1/2 ure na teden.

b) Število učencev.

V začetku leta se jih je vpisalo	292
Tekom leta jih je vstopilo	17
Vseh skupaj je bilo torej vpisanih	309
Tekom leta je umrl	1
Tekom leta jih je izstopilo	10
Koncem leta je bilo vseh učencev	298

c) Učenci po predmetih.

Obiskovalo jih je	Učenci	Učenke	Skupaj
1. Splošno teorijo {	I. razred:	18 + 31	= 49
	II. „ :	9 + 24	= 33
	Skupaj:	27 + 55	= 82
2. Harmonijo	2 + 3	= 5	
3. Zborovo petje {	*deško in dekliško { I. razred:	18 + 31	= 49
	II. „ :	12 + 39	= 51
	Skupaj:	30 + 70	= 100
moško { I. in II. razred:	80 + —	= 80	
Šolska zbora skupaj:	110 + 70	= 180	
4. Solo-petje {	I. razred:	3 + 6	= 9
	II. „ :	2 + —	= 2
	III. „ :	— + 4	= 4
	IV. „ :	— + 1	= 1
	V. „ :	— + —	= —
Skupaj:	5 + 11	= 16	

5. Klavir.	}	I. razred: . . .	12	+	39	=	51
		II. " : . . .	9	+	24	=	33
		III. " : . . .	7	+	18	=	25
		IV. " : . . .	1	+	23	=	24
		V. " : . . .	—	+	23	=	23
		VI. " : . . .	2	+	10	=	12
		VII. " : . . .	1	+	8	=	9
		VIII. " : . . .	—	+	5	=	5
		Skupaj:	32	+	150	=	182
6. Gosli	}	I. razred: . . .	11	+	3	=	14
		II. " : . . .	9	+	2	=	11
		Skupaj:	20	+	5	=	25
7. Cello		I. razred: . . .	4	+	—	=	4

d) Učenci po učiteljih.

Gerbić: solo-petje 7, klavir 32, skupaj	39	učencev,
Hoffmeister: klavir 59, skupaj	59	"
Čerin: teorija 82, harmonija 5, zborovo petje 180, solo-petje 9, klavir 13, skupaj	289	"
Vedral: klavir 19, vijolino 25, skupaj	44	"
Junek: klavir 33, cello 4, skupaj	37	"
Praprotnik: klavir 10, skupaj	10	"
Razinger: klavir 16, skupaj	16	"

Učiteljskih moči je trebalo za 494 učencev.

Glasbena šola v Novem Mestu.

Vsled inicijative „*Glasb. Matice*“ odbornika gosp. dr. Edvarda Volčiča in nje poverjenika gosp. O. Skaleta in po prizadevanji novomeških rodoljubov se je s početkom družega šolskega polletja t. l. osnovala „Glasbena šola v Novem mestu“.

Razmerje med „*Glasbeno Matico*“ in novomeško šolo se je določilo po dogovoru pooblaščenca društva gosp. svetnika Vencajza z ondotnim osnovalnim odborom.

Šola je osnovana na ime „*Glasbene Matice*“ in stoji pod nje vrhovnim nadzorstvom; poučuje se na nji po učnih načrtih „*Glasbene Matice*“, katera imenuje tudi učitelje. Starši gojencev morajo biti člani „*Glasbene Matice*“.

Šolo upravlja z veliko odločnostjo in spretnostjo po novomeških članih „*Glasbene Matice*“ voljeno šolsko upravništvo, sestavljeno iz gospodov:

<i>Načelnik:</i>	<i>Volčič Edvard dr.</i>
<i>Nadzornik:</i>	<i>Detela Fr. dr.</i>
<i>Blagajnik:</i>	<i>Sladovič S. pl.</i>
<i>Tajnik:</i>	<i>Kozina J.</i>
<i>Odbornika:</i>	<i>Defranceschi P. dr. in</i> <i>Schegula J. dr.</i>
<i>Poverjenik „G. M.“:</i>	<i>Skale O.</i>

Slavna c. kr. vlada je vzela otvoritev „Glasbene šole v Novem mestu“ po „*Glasbeni Matici*“ z odlokom z dne 4. aprila 1898, štev. 1059/pr., na znanje.

Podpore novomeški glasbeni šoli: 1. Deželni odbor kranjski 300 gld.; 2. Mestni zbor v Novem mestu 25 gld.; 3. Mestni zbor v Črnomlji 10 gld.; 4. Posojilnica v Črnomlji 15 gld.; 5. Posojilnica v Trebnjem 8 gld.; 6. Posojilnica v Št. Jarneji 5 gld.; 7. Rodoljubi v Semiču 3-50 gld.

Šola si je nabavila nov klavir za 600 gld. Učila dobiva po znižani ceni od „*Glasbene Matice*“.

Učni načrt, učila in „Vodilo za šolo“ kakor na „Glasbeni šoli“ v Ljubljani.

Učitelji.

1. Gospod Ignacij Hladnik, poučuje glasbeno teorijo, petje.
2. Gospodična Julija Halter, klavir.
3. Gospod J. Kozina, klavir.
4. Gospod Josip Poula, gosli.

Imenik učencev.

A. Glasbena teorija.

Učitelj: *Ignac Hladnik.*

I. razred učencev.

<i>Barle Alojzij</i>	<i>Krištof Fran-</i>
<i>Durini Emil</i>	<i>Mikolič Jakob</i>
<i>Durini Viktor</i>	<i>Ogoreuc Ivan</i>
<i>Gliha Ivan</i>	<i>Pibernik Fran</i>
<i>Golija Pavèl</i>	<i>Planinšek Anton</i>
<i>Žakše Fran</i>	<i>Poznik Aleksander</i>
<i>Kalan Venceslav</i>	<i>Ropas Lavoslav</i>
<i>Kenda Fran</i>	<i>Skale Otmar</i>
<i>Koritzky Ivan</i>	<i>Stefanovič Emil</i>
<i>Koritzky Ludovik</i>	<i>Suštaršič Fran</i>

I. razred učenk.

<i>Einspieler</i> <i>Žozeфа</i>	<i>Oblak Marija</i>	<i>Ropas Ervina</i>
<i>Einspieler</i> <i>Marija</i>	<i>Oblak Katarina</i>	<i>Schegula Marija</i>
<i>Fajdiga Melanija</i>	<i>Oblak Valentina</i>	<i>Skale Slava</i>
<i>Žakše Albina</i>	<i>Perko Ana</i>	<i>Zorec Angela</i>
<i>Kastelic Ana</i>	<i>Recelj Marija</i>	<i>Zorec Marija</i>

II. razred učenk.

<i>Andrejčič Ida</i>	<i>Mikolič Ivana</i>
<i>Binder Silvina</i>	<i>Mikolič Marija</i>
<i>Bučar Marija</i>	<i>Mogolič Pavla</i>
<i>Einspieler Ema</i>	<i>Mohar Mici</i>
<i>Einspieler Štefan,</i>	<i>Mramor Marija</i>
<i>Fajdiga Anica</i>	<i>Petretič Vilka</i>
<i>Žavornik Žosefina</i>	<i>Štritar Marija</i>
<i>Kastelic Marija</i>	<i>Šepić Marija</i>
<i>Golja Gizela</i>	<i>Tirlik Ema</i>
<i>Kovač Frančiška</i>	<i>Vavpotič Frida</i>

B. Petje.

Zborovo petje.

Učitelj: *Ignac Hladnik.*a) *Za deklinške glasove.*

I. razred. — Število učenk: 13.

<i>Einspieler</i> <i>Žozeфа</i>	<i>Kastelic Ana</i>	<i>Skale Slava</i>
<i>Einspieler</i> <i>Marija</i>	<i>Oblak Marija</i>	<i>Ropas Ervina</i>
<i>Fajdiga Melanija</i>	<i>Oblak Katarina</i>	<i>Schegula Marija</i>
<i>Žakše Albina</i>	<i>Oblak Valentina</i>	<i>Zorec Angela</i>
	<i>Zorec Marija.</i>	

a) *Za deške glasove.*

II. razred. — Število učencev: 15.

<i>Barle Alojzij</i>	<i>Koritsky Ivan</i>	<i>Ogoreutz Ivan</i>
<i>Durini Emil</i>	<i>Koritsky Ivan</i>	<i>Pibernik Fran</i>
<i>Gliha Ivan</i>	<i>Koritsky Ludovik</i>	<i>Ropas Lavoslav</i>
<i>Golja Pavel</i>	<i>Krištof Fran</i>	<i>Skale Otmar</i>
<i>Žakše Fran</i>	<i>Mikolič Jakob</i>	<i>Stefanovič Emil</i>

b) *Za deklinške glasove.*

II. razred. — Število učenk: 20.

Vse pod „Teorija II. razred“ navedene učenke.

C. Klavir.

Učiteljica: *Julija Halter.*Učencev: $12 + 5 = 17.$ I. razred: $4 + 4 = 8.$

<i>Barle Alojzij</i>	<i>Ogoreutz Ivan</i>	<i>Skale Slava</i>
<i>Kalan Vaclav</i>	<i>Skale Otmar</i>	<i>Schegula Marija</i>
<i>Mramor Marija</i>		<i>Vavpotič Frida</i>

V. razred: $0 + 1 = 1.$ *Golija Gizela.*Učitelj: *J. Kozina.*I. razred: $8 + 1 = 9.$

<i>Kenda Fran</i>	<i>Mikolič Jakob</i>	<i>Sebacher Anton</i>
<i>Krištof Fran</i>	<i>Perko Ana</i>	<i>Stefanovič Emil</i>
<i>Levec Tilen</i>	<i>Pibernik Fran</i>	<i>Schifrer Albin</i>

D. Gosli.

Učitelj: *Jos. Poula.*Učencev: $10 + 0 = 10.$ I. razred: $8 + 0 = 8.$

<i>Durini Emil</i>	<i>Golija Pavel</i>	<i>Moravec Josip</i>
<i>Durini Viktor</i>	<i>Jakše Fran</i>	<i>Planinšek Anton</i>
<i>Gliha Ivan</i>		<i>Suštaršič Fran</i>

II. razred: $2 + 0 = 2.$ *Krištof Fran* *Poznik Aleksander*

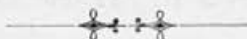
E. Izvenredni gojenei v petji
v smislu § 23. „Vodil za gojence glasbene šole“.

Tenor.

<i>Bergman Rihard</i>	<i>Kozina Pavel</i>	<i>Perne Hinko</i>
<i>Hrovat Fran</i>	<i>Penič Anton</i>	<i>Preglej Viktor</i>
	<i>Testen Lovro</i>	

Bas.

<i>Bevec Albin</i>	<i>Kolenec Fran</i>	<i>Šajn Josip</i>
<i>Bartelj Bertold</i>	<i>Kete Karol</i>	<i>Šali Karel</i>
<i>Ferjančič Herman</i>	<i>Mogolič Josip</i>	<i>Šapla Anton</i>
<i>žarc Baldomir</i>	<i>Rupnik žanko</i>	<i>Šešek Fran</i>
<i>Kynsky Rudolf</i>	<i>Sebacher Anton</i>	<i>Zupančič Josip</i>
	<i>Železnikar Julijan</i>	

Muzikalije.

Za l. 1895/6 je izdala „*Glasbena Matica*“: „*Scherzo, Intermezzo, Valček*“ za klavir od Karla Hoffmeistera, Ant. Foersterjev mešani zbor „*Kitica*“, Stanko Pirnatov osmeroglasni moški zbor „*Žalost*“ in pa Aljažev moški zbor „*Občutki*“ s samospevom za bariton. Za l. 1896/7. je izdala: Ant. Foersterjevih „*Pet samospევov*“, Fr. Gerbičeve „*Tri dvospევე*“ in Stanko Pirnatov mešani zbor „*Vzpomladna pesem*“, — za leto 1897/8. pa kot jubilejski dar J. Cerinovo „*Pesmarico za moške zборе*“. — Za leto 1898/9. se že tiskajo: „*Osem blelih kantilen*“ za klavir od Karla Hoffmeistera; „*Naša zvezda*“, mešani zbor, „*Bog je moj ščit*“, mešani zbor, „*Oblaku*“, šestero-glasni mešani zbor Stanka Pirnata, in „*Vrbica*“, mešani zbor, „*Naša pesem*“, mešani zbor p. Hug. Sattnerja.

Društveni koncerti.

Pevski zbor »Glasbene Matice«.

Iz „Poslovnika pevskega zboroma“ „*Glasbene Matice*“ sklenjenega pri glavnem shodu dne 7. decembra 1896.:

Odbor „*Glasbene Matice*“ je vzel v seji dne 13. julija 1897 „Poslovnik“ na znanje s pristavkom, da se koncem vsake sezije z ozirom na § 6. „Poslovnika“ izroči imenik svojelastnih članov pevskega zbora v smislu § 6. tega „Poslovnika.“

„§ 1.

Pevska zbora (moški in ženski) „*Glasbene Matice*“ sta nje skladni del, a glede svoje notranje uredbe neodvisna.

§ 3.

Pevskega zbora član postane, kogar odobri koncertni vodja pri sprejemnem izpitu, ako ga potem sprejme navzočih članov tričetrtinska večina; — prisotnih pa mora tedaj biti dve tretjini vseh članov.

§ 6.

Svojelastni član pevskega zbora postane po jednoletnem sodelovanju društvenik „*Glasbene Matice*“ in zadobi vse pravice društvenikov po smislu § 6. pravil „*Glasbene Matice*“ za čas sodelovanja.

§ 19.

Odbor sklicuje navadne shode in glavni shod, skrbi za zborovo imovino, določuje tudi predloge za odbor „*Glasbene Matice*“.

§ 22.

Koncertnega vodjo nastavlja odbor „*Glasbene Matice*“.

§ 28.

„*Glasbena Matica*“ je lastnica pevskeemu zboru v porabo izročeni muzikalij, — nji pripade tudi, ako bi zbor prenehala, zborova gotovina, oziroma imovina.

§ 29.

Pričujoči „Poslovník“ velja za moški in ženski zbor „*Glasbene Matice*“ s pristavkom, da hranita blagajnik in arhivar moškega pevskega zboru vso gotovino in vse muzikalije, in da ima le načelnik pevskega zboru pravico izdajati denarja nakazati ter posojilo muzikalij dovoliti.“

Odbor ženskega zboru:

<i>Načelnica:</i>	gospa	<i>Terezina dr. Jenkova.</i>
<i>Načelnice namestn.:</i>	gospa	<i>Julija dr. Ferjančičeva.</i>
<i>Tajnica:</i>	gospica	<i>Zorka Kersnik.</i>
<i>Blagajnica:</i>	gospica	<i>Mici Briski.</i>
<i>Odbornice:</i>	gospa	<i>Marija dr. Gregoričeva,</i>
	gospice	<i>Mihelič Marija, Dev Mira,</i>
		<i>Javornik Mihaela, Nolli</i>
		<i>Avgusta, Trtnik Leopolda.</i>

Odbor moškega zboru:

<i>Načelnik:</i>	<i>Vencajz Ivan.</i>
<i>Načel. namestnik:</i>	<i>Svetek Anton sen.</i>
<i>Koncertni vodja:</i>	<i>Čerin Josip.</i>
<i>Koncert. v. namest.:</i>	<i>Razinger Anton.</i>
<i>Tajnik:</i>	<i>Belè Ivan.</i>
<i>Blagajnik:</i>	<i>Tauses Fran.</i>
<i>Arhivar:</i>	<i>Juh Josip.</i>
<i>Reditelji:</i>	<i>Přibil Ivan, Hafner Josip,</i>
	<i>Lozar Pavel, Jurca Vinko.</i>

V teku sezije 1897/98 so sodelovale:

Sopran:

Gospica	<i>Bezljaj Marija.</i>	Gospica	<i>Baltiž Minka.</i>
„	<i>Briski Mici.</i>	„	<i>Curk Zvezdoslava.</i>
„	<i>Buković Marija.</i>	„	<i>Debevec Helena.</i>
„	<i>Buković Leopolda.</i>	„	<i>Dev Mira.</i>
„	<i>Blaž Pepica</i>	„	<i>Debevec Zinka.</i>
„	<i>Boltar Minka.</i>	„	<i>Debevec Marija.</i>
„	<i>Burnik Dragotina.</i>	„	<i>Detela Marija.</i>
„	<i>Božič Ana.</i>	Gospa	<i>dr. Ferjančičeva Jul.</i>

Gospica	<i>Franke Darinka.</i>	Gospica	<i>Lušin Ana.</i>
"	<i>Fabian Ana.</i>	"	<i>Mihelič Marija.</i>
"	<i>Gantar Minka.</i>	"	<i>Mazgon Milica.</i>
"	<i>Gomilšek Dragica.</i>	"	<i>Miklič Julija.</i>
Gospa	<i>dr. Hudnikova Lina.</i>	"	<i>Nolli Avgusta.</i>
"	<i>Žvančič Anka.</i>	"	<i>Oblak Minka.</i>
Gospica	<i>Žančar Ana.</i>	Gospa	<i>Peršl Roza.</i>
"	<i>Žanša Minka.</i>	Gospica	<i>Prešern Ivana.</i>
"	<i>Ženko Marija.</i>	"	<i>Praprotnik Zofija.</i>
"	<i>Žebačin Roza.</i>	"	<i>Rozina Mária.</i>
"	<i>Žavornik Mihaela.</i>	"	<i>Senekovič Pavla.</i>
"	<i>Kališ Lea.</i>	"	<i>Seme Minka.</i>
"	<i>Kozjek Olga.</i>	"	<i>Selak Franja.</i>
"	<i>Kunc Minka.</i>	"	<i>Šircelj Marija.</i>
"	<i>Kersnik Zora.</i>	"	<i>Šircelj Štefanija.</i>
"	<i>Kovač Marija.</i>	"	<i>Schinzl Hilda.</i>
"	<i>Krašović Julijana.</i>	"	<i>Trtnik Lea.</i>
"	<i>Knez Danica.</i>	"	<i>Višnjak Zora.</i>
"	<i>Logar Ana.</i>	"	<i>Valenta Zofka.</i>
"	<i>Lavec Vida.</i>	"	<i>Zajc Zofija.</i>
"	<i>Lapajne Evgenija.</i>	"	<i>Žerjav Berta.</i>

Alt:

Gospica	<i>Alešovec Minka.</i>	Gospica	<i>Legat Zorina.</i>
"	<i>Benedek Marija.</i>	"	<i>Malič Minka.</i>
"	<i>Bernard Eulinda.</i>	"	<i>Mali Ana.</i>
"	<i>Bernard Matilda.</i>	"	<i>Majce Marija.</i>
"	<i>Baloh Suzana.</i>	"	<i>Nolli Ema.</i>
"	<i>Černe Ivana.</i>	"	<i>Nolli Marijana.</i>
"	<i>Dolinar Ana.</i>	"	<i>Peršl Jeanetta.</i>
"	<i>Fermantin Fani.</i>	"	<i>Perne Marija.</i>
"	<i>Globočnik Mila.</i>	"	<i>Pleško Mila.</i>
"	<i>Garbajs Fani.</i>	"	<i>Rajer Mila.</i>
Gospa	<i>dr. Gregoričeva Mar.</i>	"	<i>Razinger Pavla.</i>
"	<i>dr. Jenkova Terezina.</i>	"	<i>Skaberne Rozina.</i>
Gospica	<i>Jeran Marija.</i>	"	<i>Škrjanc Marija.</i>
"	<i>Jamšek Erna.</i>	"	<i>Umberger Ljudmila.</i>
"	<i>Jamšek Tona.</i>	"	<i>Vidmar Minka.</i>
"	<i>Kopač Ana.</i>	"	<i>Zemljan Danica.</i>
"	<i>Lintner Ana.</i>		

Sodelovali so v teku sezije 1897/98.

Tenor:

Gospodje:

Antončič Josip
Balog Karel
Bernard Miroslav
Božič Fran

Bradaška Makso
Brezic Fran
Brovč Otmar
Černiko Viktor

<i>Dacar Josip</i>	<i>Legat Stanislav</i>
<i>Debevec Fran</i>	<i>Mahorčič Teodor</i>
<i>Demšar Ivan</i>	<i>Marenčič Janko</i>
<i>Ditrih Andrej</i>	<i>Mazgon Vekoslav</i>
<i>Flak Avgust</i>	<i>Mencinger Anton</i>
<i>Gabrovšek Ivan</i>	<i>Mikuž Valentin</i>
<i>Gangl Alojz</i>	<i>Orel Viktor</i>
<i>Garbas Fran</i>	<i>Perne Josip</i>
<i>Gombač Fran</i>	<i>Pogačnik Josip</i>
<i>Hafner Josip</i>	<i>Praprotnik Slavoj</i>
<i>Jašovec Karel</i>	<i>Praprotnik Viljem</i>
<i>Juh Josip</i>	<i>Pribil Jan</i>
<i>Klopčar Rudolf</i>	<i>Prijatelj Josip</i>
<i>Kosem Josip</i>	<i>Razinger Anton</i>
<i>Koželj Alojz</i>	<i>Stritar Pavel</i>
<i>Kračman Fran</i>	<i>Štamcar Avgust</i>
<i>Krsnik Uroš</i>	<i>Volta Anton</i>
<i>Labernik Zmagoslav</i>	<i>Zupančič Eogen</i>
<i>Lapajne Ivan</i>	<i>Železnikar Albin.</i>

Bas:

Gospodje:

<i>Belè Ivan</i>	<i>Kuhar Ivan</i>	<i>Skapin Karel</i>
<i>Gangl Engelbert</i>	<i>Kunaver Fran</i>	<i>Slatner Anton</i>
<i>Globočnik Ciril</i>	<i>Lebar Avgust</i>	<i>Šetek Anton sen.</i>
<i>Gogola Janko</i>	<i>Lisec Konrad</i>	<i>Šetek Anton jun.</i>
<i>Hauptman Fran</i>	<i>Lozar Pavel</i>	<i>Šolar Fran</i>
<i>Hrast Ivan</i>	<i>Megušar Fran</i>	<i>Šolmajer Janko</i>
<i>Jak Josip</i>	<i>Merljak Fran</i>	<i>Štrukelj Josip</i>
<i>Jensko Avgust</i>	<i>Nolli Srečko</i>	<i>Šveigelj Matija</i>
<i>Jerovec Pavel</i>	<i>Novak Alojz</i>	<i>Tauses Fran</i>
<i>Jurca Vinko</i>	<i>Paternoster Milan</i>	<i>Urabec Gabrijel</i>
<i>Klander Karel</i>	<i>Pečnik Fran</i>	<i>Valentinčič Emil</i>
<i>Kleč Avgust</i>	<i>Podboj Fran</i>	<i>Vencajz Ivan</i>
<i>Knaflič Josip</i>	<i>Premrov Ivan, dr.</i>	<i>Vencajz Ljudevit</i>
<i>Knific Fran</i>	<i>Premrov Stanislav</i>	<i>Voglar Fran</i>
<i>Krnc Avgust</i>	<i>Pucihar Avgust</i>	<i>Vrabl Rudolf</i>
<i>Kronabethvogel G.</i>	<i>Repovš Miroslav</i>	<i>Wolf Anton</i>
<i>Krsnik Milan</i>	<i>Rozman Konrad</i>	<i>Završan Anton</i>
<i>Krulc Ivan</i>	<i>Skaberne Pavel</i>	<i>Žirovnik Janko.</i>

Sopran	58
Alt	33
Tenor	46
Bas	54

Skupaj . 191

Koncertni vzporedi.

1894/95.

Prvi redni koncert v ponedeljek dné 12. novembra 1894. l. v deželni redutni dvorani pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. H u b a d a. Sodelovali so: gospodična Berta Leščinska, operna pevka slovenskega gledališča; gospod Karel Hoffmeister, pianist in učitelj „*Glasbene Matice*“; gospod Karel Jeraj, vijolinist in učitelj „*Glasbene Matice*“; pevski zbor in drugi oddelek šolskega moškega zbora „*Glasbene Matice*“; godba sl. c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. — Vzpored:

1. *Dr. Anton Dvořák*: „Slovanski plesi“, op. 46. št. 2. e-mol, za orhester.
2. *Anton Foerster*: „Kitica“, mešan zbor, op. 43. (nov). Besede s. Gregorčičeve.
3. a) *Fran Liszt*: „Ogerska rapsodija“, (Héroide élégiaque). } Na klavir
b) *Bedřih Smetana*: „Furiant“ (češki ples). } svira gospod
K. Hoffmeister.
4. *Dr. Anton Bruckner*: „Ave, Maria!“ sedmeroglasen mešan zbor.
5. *Nikolaj Rimsky-Korsakov*: „Fantazija“ za gosli in orhester po ruskih narodnih pesmih. op. 33. Na gosli svira g. K. Jeraj.
6. *Rihard Wagner*: „Zbor predie, scena in balada“ iz opere „Blodeči Holandec“, za ženski zbor, soli in orhester. Senta: gospodična Berta Leščinska; — Marija: gospa Roza Peršlova.
7. *Anton Rubinstein*: „Jutro“, ruska pesem Polonskega, za moški zbor in orhester, op. 74.
8. *Dr. Anton Dvořák*: „Slovanski plesi“, op. 46. št. 4. F-dur, za orhester.

Veliki pevski večer s plesom v soboto dné 19. prosinca 1895. l. v prostorih starega strelišča s sodelovanjem vojaške godbe sl. c. in kr. pešpolka št. 27. — Vzpored:

- A. **K o n c e r t.** Pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. H u b a d a.
1. *P. Hugolin Sattner*: „Za dom med bojni grom!“ Moški zbor.
 2. *Anton Nedvěd*: „Moja rožica.“ Četverospjev, poje moški zbor.
 3. *Anton Dvořák*: „Prstan“. Dvospev za sopran in alt s spremljevanjem klavirja. Spremlja g. K. Hoffmeister, poje ženski zbor.
 4. *Jakob Aljaž*: „Občutki.“ Moški zbor z bariton-solom, poje kvintet.
 5. *Karol Bendl*: „Tatranska vijolica.“ Moški zbor in tenor-solo s spremljevanjem klavirja. Tenor-solo g. A. Razingger, na klavir spremlja g. K. Jeraj.
 6. a) *Anton Rubinstein*: „Popotnikova nočna pesem.“ } Dvospeva za sopran in alt
s spremljevanjem klavirja, poje
b) *Anton Dvořák*: „Da, jaz te zapustim!“ } ženski zbor, spremlja gospod
K. Hoffmeister.
 7. *Anton Rubinstein*: „Jutro.“ Ruska pesem Polonskega za moški zbor s spremljevanjem klavirja. Spremlja g. K. Hoffmeister.

B. **P l e s.** Ob sviranji vojaške godbe sl. c. in kr. pešpolka št. 27.

Drugi redni koncert dné 11. sušca 1895. l. v deželni redutni dvorani pod vodstvom koncertnega vodje gospda M. H u b a d a. Sodelovali so: gospod Karel Hoffmeister, pianist in učitelj „*Glas-*

bene Maticice“; pevski zbor „*Glasbene Maticice*“; godba sl. ces. in kralj. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. — Vzpored:

1. *Dr. Anton Dvořák*: „*Simfonija*“ v D-dur za veliki orhester, op. 60.
 - Prvi stavek: *allegro non tanto* ($\frac{3}{4}$, D-dur).
 - Drugi stavek: *adagio* ($\frac{3}{4}$, g-mol).
 - Tretji stavek: *scherzo* („*furiant*“, češki ples): *presto* ($\frac{3}{4}$, d-mol), *trio poco meno mosso* ($\frac{3}{4}$, D-dur).
 - Četrti stavek: *finale: allegro con spirito* (alla breve, D-dur), konec *presto*.
2. *Dr. Johannes Brahms*: Iz „*Spevov za ženski zbor*“ s spremljevanjem dveh rogov in harpe, op. 17.²:
 - št. 1. „*Glasovi s strun polno doné*“
 - št. 2. „*Vrtnar*“
 } troglasna ženska zbor.
3. *Karol Bendl*: „*Tambor*“, moški zbor s spremljevanjem klavirja. Spremlja g. K. Hoffmeister.
4. *Stanko Pirnat*: „*Žalost*“, mešan zbor (nov, besede narodne: „Ko tičica sem pevala“).
5. *G. F. Händl*: „*Aleluja! Bog, naš gospod, vladar je mogočen!*“ mešan zbor s spremljevanjem orhestra iz oratorija „*Mesija*“.

Tretji redni koncert v soboto, dne 6. in v ponedeljek dne 8. aprila 1895 v deželni redutni dvorani pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. Hubada. Sodelovali so: gospodična Franja Vrhunčeva, konservatoristinja na Dunaji (sopran); gospod dr. med. Bela Stuhec (bariton); gospod Anton Razinger, član pevskega zbora (tenor); pevski zbor „*Glasbene Maticice*“; godba sl. ces. in kralj. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. — Vzpored:

Mrtvaški ženin. Balada, po narodni snovi zložil K. J. Erben, za „*Glasbeno Matico*“ poslovenil Josip Stritar. Za soli, mešan zbor in veliki orhester uglasbil dr. Anton Dvořák, op. 69.

Uvod:

- Št. 1. *Zbor*: „*Enajsta ura bije že.*“
2. *Sopransolo*: „*Gorjé mi! Kje so očka moj?*“ (Arija).
3. *Bariton, tenor in zbor*: „*Na steni gane se obraz.*“
4. *Dvospev* (tenor in sopran): „*Prišel je pó-te ženiú tvoj.*“
5. *Baritonsolo in zbor*: „*Noč pozna krila je zemljo.*“
6. *Baritonsolo in zbor*: „*A dalje, on ne postoji.*“
7. *Dvospev* (tenor in sopran): „*Noč lepa, jasna!*“
8. *Baritonsolo in zbor*: „*Zagrabi, vrže stran.*“
9. *Baritonsolo in zbor*: „*Skovir skovika in kriči.*“
10. *Dvospev* (tenor in sopran): „*Noč lepa, jasna.*“
11. *Baritonsolo in zbor*: „*Nizdoli pot zdaj jima gre.*“
12. *Dvospev* (tenor in sopran): „*Noč lepa, jasna!*“
13. *Baritonsolo in zbor*: „*Široka tu leži ravan.*“
14. *Dvospev* (tenor in sopran): „*Koučan je pot.*“
15. *Baritonsolo in zbor*: „*On skoži; pa pomislil ni, kaj dekle pač za njim stori?*“
16. *Bariton, tenor, sopran in zbor*: „*A čuj! po durih: hùh, hùh, hùh!*“
17. *Sopransolo*: „*Marija, milostna gosa!*“ (Molitev).
18. *Baritonsolo in zbor*: „*In čuj, že v vasi je vesel petelin beli dan zapel!*“

1895/6.

Koncert v ponedeljek, dne 9. marcija 1896. l. v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. Hubada. Sodelovali so: gospod Cecil Vašiček, operni pevec; pevski zbor „Glasbene Matice“ in slavna godba ces. in kralj. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. — Vzpored:

1. *Bedřich Smetana*: Overture k operi „Libuša“ za orhester.
2. *Jacobus Gallus*: „Musica, noster amor“, madrigal, šesteroglasen a capella-zbor.
3. a) „Je pa davi slan'ca padla.“
b) „Prišla je miška.“
c) „Luna sije.“ (Besede Prešernove, ponarodel napev Fleišmanov).
4. a) „Bratci, veseli vsi!“
b) „Ljub'ca, povej, povej!“
c) „Škrjanček poje, žvrgoli.“
5. *Zd. Fibich*: „Pomladna romanca“ za soli, zbor in orhester, op. 69. Sopran: gdč. Mira Dev, bas: g. Cecil Vašiček.
6. „V ovi erni gori.“ Belokranjska narodna, za mešan zbor harmonizoval g. Ludv. Kuba.
7. *Ant. Nedvěd*: „Nazaj v planinski raj!“ Mešan zbor.
8. *Ant. Foerster*: „Ljubica.“ Mešan zbor, op. 44.
9. *Ant. Bruckner*: „Te Deum“ za zbor, soli in orhester. Sopran: gdč. Mira Dev, tenor: g. A. Razingger, bas: g. C. Vašiček.

Drugi koncert v ponedeljek, dne 16. marcija 1896 v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. Hubada. Sodelovali so: gdč. Mira Dev, gosp. Anton Razingger, gospod Cecil Vašiček, operni pevec; pevski zbor „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. — Vzpored:

Mrtvaški ženin. Balada, po narodni snovi zložil K. J. Erben, za „Glasbeno Matico“ poslovenil Josip Stritar. Za soli, mešan zbor in veliki orhester uglasbil dr. Anton Dvořák, op. 69.

Prvi veliki zahvalni in dobrodelni koncert „Glasbene Matice“ v ponedeljek, dne 23. sušca 1896. l. na Dunaji v „Grosser Musikvereinssaal“ pod vodstvom koncertnega vodje gospoda M. Hubada. Sodelovali so: gospodična Zofija Chotek (sopran); gospodična Evgenija Hofmann (alt); gospodična Mařenka Sevcikova (sopran); gospod J. Lašek (tenor); gospod Vaclav Kliment (bas); orhester c. kr. dvorne opere in pevski zbor „Glasbene Matice“. — Vzpored:

1. „Laibachs Dank“, prolog, zložil Josip Stritar, govori gospod dvorni igralec Viktor Kutschera.
2. *Jacobus Gallus*: „Musica noster amor“, madrigal, šesteroglasen a capella-zbor, priredil dr. Jos. Mantuani.
3. a) „Je pa davi slan'ca padla.“
b) „Prišla je miška.“
c) „Luna sije.“ (Besede Prešernove, ponarodel napev Fleišmanov).
4. a) „Bratci, veseli vsi!“
b) „Ljub'ca, povej, povej!“
c) „Škrjanček poje, žvrgoli.“

Narodne pesmi,
za mešan zbor
harmonizoval
g. M. Hubad.

Narodne pesmi,
za mešan zbor
harmonizoval
g. M. Hubad.

5. *Zd. Fibich*: „Pomladna romanca“ za soli, zbor in orhester, op. 23. Sopran: gdč. Mař. Ševčíkova, bariton: gosp. V. Kliment, člen narodnega gledišča v Pragi.
6. *Ant. Nedvčd*: „Nazaj v planinski raj!“ Mešan zbor.
7. *Ant. Foerster*: „Ljubica.“ Mešan zbor, op. 44.
8. *Ant. Bruckner*: „Te Deum“ za zbor, soli in orhester. Sopran: gospodična Zořija Chotek; alt: gdč. Evgenija Hofmann; tenor: gospod J. Lašek, bas: gospod V. Kliment, oba člena narodnega gledišča v Pragi.

Drugi veliki zahvalni in dobrodelni koncert „Glasbene Matice“ v sredo, dne 25. sušca 1896 na Dunaji v „Grosser Musikvereinssaal“ pod vodstvom Ant. Dvořáka. — Vzpored:

„Mrtvaški ženin“, balada, po češki K. J. Erbena, na slovenski in nemški jezik preložil Jos. Stritar, za soli, mešan zbor in veliki orhester zložil Anton Dvořák (op. 69).

Soli: gdč. Fani Verhunčeva (sopran).

gosp. J. Lašek (tenor) | člena narodnega gledišča v Pragi.
 „ V. Kliment (bas) |

Orhester: c. kr. dvorne opere orhester.

Zbor: Pevski zbor „Glasbene Matice“.

Koncerti v torek, dné 14. aprila, v četrtek, dné 16. aprila in v petek, dné 17. aprila 1896. l. v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje g. M. Hubada. Sodelovali so: gosp. Josip Nolli, operni pevec, pevski zbor „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, štev. 27. — Vzpored:

1. *Bedřich Smetana*: Overture k operi „Libuša“ za orhester.
2. *Jacobus Gallus*: „Musica noster amor“, madrigal, šesteroglasen a capella-zbor.
3. a) „Je pa davi slan'ca padla.“
 b) „Prišla je miška.“
 c) „Luna sije.“ (Besede Prešernove, ponarodel napev Fleišmanov.
4. a) „Bratci, veseli vsi!“
 b) „Ljub'ca, povej, povej!“
 c) „Škrjanček poje, žvrgoli.“
5. *Zd. Fibich*: „Pomladna romanca“ za soli, zbor in orhester, op. 23. Sopran: gdč. Mira Dev, bariton: gosp. Josip Nolli.
6. *Ant. Nedvčd*: „Nazaj v planinski raj!“ Mešan zbor.
7. *Ant. Foerster*: „Ljubica.“ Mešan zbor, op. 44.
8. *Ant. Bruckner*: „Te Deum“ za zbor, soli in orhester. Sopran: gospodična Mira Dev, tenor: gosp. A. Razinger.

Narodne pesmi,
 za mešan zbor harmo-
 nizoval M. Hubad.

1896/97.

Koncerta v soboto, dne 14. novembra in v nedeljo, dne 15. novembra 1896 v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma v prid Družbi sv. Cirila in Metoda pod vodstvom koncertnega vodje

g. Josipa Čerina. Sodelovali so: gospica Vetterova, gg. Ivan Meden in Josip Noll, ter vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 27. — Vzpored:

1. *van Beethoven*: „Blagoslovljenje“, Ouverturna za veliki orhester, op. 124.

2. **Materine sanje.**

Slika v jednom dejanji. Spisal E. Gangl.

Osebe:

Angelj spanja . . .	gospodična	Mária Vencajzova.
Mati	„	Antonija Jamškova.
Nje hčerka	„	Vera Vencajzova.
Brezsrčnost	„	Leopoldina Trtnikova.
Sovrašstvo	„	Miroslava Dolenčeva.
Ljubezen	„	Marijana Prosenčeva.

3. *Anton Rubinstein*: „Rusalka“, za ženski zbor z orhestrom in alt-solo, op. 63; alt-solo poje gdč. Vetterova.

4. *Anton Foerster*: „Kitica slovenskih narodnih pesmi“ za mešan zbor.

5. *Gašper Mašek*: „Kdo je mar?“ za moški zbor z velikim orhestrom, tenor-in bariton-solo pojeta gospoda Ivan Meden in Josip Noll.

Prvi redni koncert v četrtek, dne 7. januarija 1897 v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje g. Josipa Čerina. Sodelovali so: gospodične Mira Dev, Ana Lapajne, Marica Vencajz; pevski zbor „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. pešpolka kralj Belgijcev št. 27. — Vzpored:

Mihajl Iv. Glinka: „Kamarinskaja“, dve ruski pesmi za orhester.

Feliks Mendelssohn-B.: „Sen poletne noči“ za soli, ženski zbor in orhester, op. 61. Soli gospodični Mira Dev in Ana Lapajne. Pojasnjujoče besede spisal Giesebrecht baron Vincke, poslovenil Anton Funtek, govori gdč. Mária Vencajz.

Dr. Anton Dvořák: „Hymnus“ za mešan zbor in orhester, op. 30.

Prvi glasbeni večer na korist pokojninskemu zakladu društvenih učiteljev v sredo dne 3. februarija 1897. l. v Citalnični dvorani Narodnega doma. Sodelovali so: gospodična Mařenka Ševčikova, operna pevka slovenskega gledališča; gospodje: Engelbert Gangl, Josip Čerin (harmonij), Karel Hoffmeister (klavir), Josip Vedral (vijolina) in oddelek društvenega pevskega zbora pod vodstvom gosp. Josipa Čerina — Vzpored:

1. a) *Fran Schubert*: „Bog moj pastir“, četveroglasen ženski zbor s spremljevanjem klavirja.

b) *Karel Reinecke*: „Pozdravljena pomlad!“ troglasni ženski zbor s spremljevanjem klavirja.

2. a) *H. pl. Kàan*: „V Rozkvétu“, pesem za višji glas, s spremljevanjem vijoline, harmonija in klavirja.

3. *E. Grieg*: Sonata za vijolino in klavir, G-dur, op. 13. 1. Lento doloroso. — Allegro vivace. 2. Allegretto tranquillo. 3. Allegro animato.

4. *Zd. Fibich*: „Povodni mož“, melodram na besede J. Erben (prevel Fran Gestrin).

5. Pesmi za sopran s spremljevanjem klavirja:

a) *Anton Foerster*: „Vprašanje“.

b) *Karel Hoffmeister*: a) „Narcisov cvet.“
 β) „Večerna pesem.“
 γ) „Akat.“

6. *Rob. Schumann*: a) „Pevec“, } mešana zbora.
 b) „Lepa nada“, }

Tretji redni koncert v ponedeljek, dne 12. aprila 1897. I. v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje g. Josipa Čerina. Sodelovali so: gospodični Mira Dev (sopran), Ana Lapajne (alt); gospodje Anton Razingner (tenor), dr. Bela Stuhec (bas), Karel Hoffmeister (harmonij); pevski zbor „*Glasbene Matice*“ in slav. godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27. — Vzpored:

Franc Schubert: Simfonija št. 7, C-dur, za veliki orhester. 1. Andante, Allegro ma non troppo. 2. Andante con moto. 3. Scherzo Allegro vivace. 4. Finale Allegro vivace.

Wolfgang Amadeus Mozart: „Requiem“ za soli, mešan zbor, orhester in orglje.

1897/8.

Jubilejski koncert v sredo, dne 8. decembra 1897 v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje gosp. Josipa Čerina. Sodelovali so: gospod Josip Nolli, operni pevec; pevski zbor „*Glasbene Matice*“; orhester „*Glasbene Matice*“ in oddelek slavne godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, šte. 27. — Vzpored:

1. *Miroslav Vilhar*: Overture k spevoigri „*Jamska Ivanka*“ za orhester.
2. Slavnostni govor. Zložil in govoril gospod Engelbert G a n g l.
3. *Anton Foerster*: „*Domu*“, moški zbor z bariton-solo in četverspevom. Soli: gg. A. Pucihar, A. Razingner, J. Přibil, A. Štamcar, G. Kronabethvogel.
4. a) *Kamilo Mašek*: „*Nezakonska mati*“, } pesmi za bariton; poje gosp.
 b) „*Kam?*“ } J. Nolli, na klavirju spremlja
 c) *Fr. Ser. Vilhar*: „*Mornar*“, } g. J. Čerin.
5. a) *Anton Nedvěd*: „*Oblakom*“, }
 b) *Dr. Benjamin Ipavec*: „*Leži polje ravno*“, } mešani zbori.
 c) *P. Hugolin Sattner*: „*Studenčku*“, }
6. a) *Viktor Parma*: Intermezzo iz opere „*Ksenija*“ za orhester.
 b) *Bedřih Smetana*: „*Iz českých logov in gajev*“, simfon. slika za orhester.
7. Narodne pesmi:
 - a) *Žurij Fleišman-M. Hubad*: „*Luna sije*“, mešan zbor.
 - b) *Žosip Čerin*: „*Bom šel na planince*“, moški zbor.
 - c) *Matej Hubad*: „*Ljub'ca, povej, povej!*“ mešan zbor.
8. *Jožef Haydn*: „*Zapojte, strune!*“ in „*Nebesje oznanja*“, mešana zbor z orhestrom iz oratorija „*Stvarjenje*“.

Drugi redni koncert v sredo, dne 12. januarija 1898 v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje gosp. Josipa Čerina. Sodelovali so: gospodični Mira Dev (sopran), Ana Lapajne (mezzo-sopran); gospodje Ivan Přibil (tenor), Janko Likar (bariton), Julij Junek (cello); pevski zbor „*Glasbene Matice*“; orhester „*Glasbene Matice*“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, šte. 27. — Vzpored:

Ludwig van Beethoven: Simfonija šte. 3, Es dur (Eroica) op. 55 za veliki orhester. 1. Allegro con brio. 2. Marcia funebre (Adagio assai). 3. Scherzo (Allegro vivace). 4. Finale (Allegro molto).

Camille Saint-Saëns: Koncert za cello z orhestrom, op. 33. Cello: gospod Julij Junek.

Karel Bendl: „*Sveti večer*“, narodna povest v dveh delih za soli, osmeroglasen mešan zbor in veliki orhester.

Tretji redni koncert v nedeljo, dne 3. aprila 1898. I. v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje gosp. Josipa Čerina. Sodelovali so: gospodična Mira Dev (sopran), gospa Julija dr. Ferjančičeva (alt); gospodje Anton Razinger (tenor), dr. Bela Stuhec (bariton), Pavel Lozar (bas), Hilarij Benišek (klavir), Karel Hoffmeister (harmonij); pevski zbor in orhester „*Glasbene Matice*“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, šte. 27. — Vzpored:

Joh. Seb. Bach: „Pasijon po sv. Matevžu“, oratorij v dveh delih za soli, dvojni mešan zbor, dva orhestra, klavir in orglje. Besede sv. pisma po evangelistu Matevžu, cap. 26. in 27., priredil Anton Funtek.

O s e b e :

Evangelist . . .	g. A. Razinger;
Jezus	} . . . g. dr. Bela Stuhec;
Peter	
1. duhoven	
Judež	} . . . g. P. Lozar;
Pilat	
2. duhoven	
1. dekla	} . . . gdč. M. Dev;
Pilatova žena	
2. dekla . . .	gospa J. Ferjančičeva

Glasbeni večer, katerega so priredili v nedeljo, dne 12. decembra 1897 v dvorani Nar. doma v Novem mestu učitelji „*Glasbene Matice*“ v Ljubljani, gg. K. Hoffmeister (klavir), H. Junek (cello) in I. Vedral (vijolina) s prijaznim sodelovanjem gospe Jak. dr. Žitkove ter gg. Fr. Grajlana in Ign. Hladnika. — Vzpored:

1. *E. Grieg*: Sonata za klavir in gosli. G-dur.
2. a) *F. Servais*: Andante religioso; za cello in klavir.
b) *D. Popper*: Vito; za cello in klavir.
3. *Ambroise Thomas*: „Poznaš li zemljo lepo?“, Arija iz opere „Mignon“, poje gospa Žitkova, na klavirju spremlja g. Ign. Hladnik.
4. a) *B. Godard*: „Barcarolla“, za klavir.
b) *A. Rubinstein*: Etuda za klavir.
5. *Ž. Haydn*: Recitativ in Rafaelova arija „Burno v šumečih valovih“, iz oratorija „Stvarjenje“, poje g. Grajlan, na klavirju spremlja g. Ign. Hladnik.
6. *Ant. Dvořák*: Trio za klavir, gosli in cello. G-moll. (Allegro moderato — Largo — Scherzo — Finale.)

Drugi glasbeni večer, katerega sta priredila Dolenjsko pevsko društvo in „*Glasbena Matica*“ v Novem mestu z nekaterimi gg. učitelji „*Glasbene Matice*“ v Ljubljani v nedeljo, dne 6. marca 1898 v dvorani Narodnega doma v Novem mestu. Iz prijaznosti so sodelovali: gospodična Milka Dolenčeva (sopran), gospodje K. Hoffmeister (klavir), Julij Junek (cello), J. Vedral (vijolina), Ign. Hladnik (klavir), J. Kozina (tenor), I. Toporiš (bas). — Vzpored:

1. *Robert Schumann*: „Fantazijske skladbe, op. 88. a) *Duett*, b) *Finale* — za gosli, cello in klavir.
2. a) *I. S. Bach*: Arija za cello s spremljevanjem harmonija.
b) *F. Servais*: Koncertni stavek za cello s spremljevanjem klavirja.
3. *Jos. Haydn*: Trospev šte. 27. iz „Stvarjenja“.

4. *R. Wagner-Fr. Liszt*: „Aufzug der Gäste auf Wartburg“, za klavir.
5. a) *X. Šarvenka*: „Večerna pesem“, za gosli s spremljevanjem klavirja.
b) *Oskar Nedbal*: „Serenada“, za gosli s spremljevanjem klavirja.
6. *Jos. Rich. Rozkošny*: a) „Sneži“, samospjev za tenor s spremljevanjem klavirja.
b) „Neme odgovedi“, samospjev za tenor s spremljevanjem klavirja.
7. *F. Mendelssohn-Bartholdy*: Trio za klavir, gosli in cello. a) *Andante*,
b) *Finate* iz D-moll.

Tretji glasbeni večer dolenskega pevskega društva in „*Glasbene Matice*“ v Novem mestu v soboto, dne 2. aprila 1898 v Čitalnični dvorani v Novem mestu. Iz prijaznosti so sodelovali: gospodični M. Dolenčeva (srednji glas) in Alb. Sark (višji glas); gg. učit. „*Glasbene Matice*“ v Ljubljani: K. Hoffmeister (klavir), Julij Junek (cello), Jos. Vedral (vijolina). Zbore vodi društveni pevodja g. Ign. Hladnik. — Vzpored:

1. a) „Zadnji kozarec“. Napev in besede Fleischmannove, harmonizoval Josip Čerin.
b) „Rožmarin“,
c) „Sem slovenska deklica“, } narodni pesmi, harmon. M. H u b a d.
2. *I. Wieniawski*: „Legenda“ za gosli s spremljevanjem klavirja.
3. a) *I. z Kaanu*: „Sen.“
b) *Fr. Chopin*: „Polonesa.“
c) *Gaderevski*: „Menuet.“ } Igre na klavirju.
4. *K. Hoffmeister*: a) „Slovo“,
b) „Pogovor“, } pesmi za višji in sredni glas s spremljevanjem klavirja.
5. a) *Julij Junek*: „Romanca“,
b) *K. Davidov*: „Pri vodometu“, } igre na cello s spremljev. klavirja.
6. *A. Dvořák*: Dva stavka iz trio v B-dur za klavir, gosli in cello.
7. *Jos. Haydn*: Zbor št. 13 iz „Stvarjenja“, mešan zbor.

Koncert s plesom priredilo je dne 7. maja 1898. I. Dolensko pevsko društvo svojim članom v prostorih Narodne Čitalnice v Novem mestu. Pri koncertu so iz posebne prijaznosti sodelovali: solistka gospica Milka Dolenčeva in slavni pevski zbor „*Glasbene Matice*“ v Novem mestu. — Vzpored:

I. K o n c e r t.

1. *Križkovsky*: „Utopljenka“, moški zbor.
2. a) *Grieg*: „Solvejgina pesem“,
b) *Mascagni*: „Ljubi me — ne ljubi me“,
c) *Liszt*: „Kot ljubek evet se zdiš mi“, } Pesmi za sopran, poje
gospica
Milka Dolenčeva.
3. *Smetana*: Šesterospjev iz opere „Prodana nevesta“.
4. a) *Nedvčd*: „Nazaj v planinski raj!“
b) *Wagner*: Zbor iz opere „Tannhäuser“, } mešana zbora.

II. P l e s.

Račun

za čas od 1. malega srpana 1897

Zapor. štev.	Dohodki	V gotovini		V vredn. papirjih	
		gld.	kr.	gld.	kr.
		1	Začetni blagajnični ostanek	8	99
2	Ustanovnina	210	—	—	—
3	Društvenina	1047	—	—	—
4	Vpisnina	244	—	—	—
5	Ukovina	2458	80	—	—
6	Podpore, izplačane	2000	—	—	—
7	Skupilo muzikalij	85	28	—	—
8	Razni dohodki	31	25	—	—
9	Dvigljeni, oziroma naloženi denarji	2523	41	1030	—
10	Koncertni dohodki	1047	09	—	—
11	Društvenih hiš račun	8467	15	—	—
12	Obresti papirjev	195	34	—	—
13	Darila	25	—	—	—
14	Pokojninski zaklad	255	36	249	63
	Vsota .	18598	67	3608	59 in 100 frank.

Račune pregledala in v redu našla.

V Ljubljani, dne 12. julija 1898.

Pregledovavca računov:

Ivan Pribil s. r. **Fran Tausers** s. r.

„Glasbene Matice“
pa do 30. rožnika 1898.

Zapor. štev.	Troški	V gotovini		V vredn. papirjih	
		gld.	kr.	gld.	kr.
1	Plače učiteljev	4124	80	—	—
2	Nagrade za posebne ure	841	—	—	—
3	Mezda	120	—	—	—
4	Kurjava in svečava	364	68	—	—
5	Razni šolski troški	333	92	—	—
6	„ društveni troški	1501	02	—	—
7	„ koncertni „	1496	73	—	—
8	Muzikalije, izdane in kupljene	572	32	—	—
9	Naloženi, oziroma vzdignjeni denarji	1030	—	2523	41
10	Društvenih hiš račun	8187	05	—	—
11	Konečni blagajniški ostanek	27	15	1085	18
				in 100 frank.	
	Vsota .	18598	67	3608	59
				in 100 frank.	

Proračun „Glasbene Matice“
za leto 1898/9.

Zapor. štev.		Dohodki		V goto-		Zapor. štev.		Troški		V goto-	
				vini	glj.					kr.	vini
1	Ustanovnina	200	—	1	Plače	3900	—				
2	Društvenina	1000	—	2	Nadure	900	—				
3	Vpisnina	250	—	3	Mezda	120	—				
4	Ukovina	2600	—	4	Kurjava in svečava	400	—				
5	Podpore	2600	—	5	Razni šolski troški	350	—				
6	Skupilo za muzikalije	200	—	6	= društveni troški	1500	—				
7	Razni dohodki	500	—	7	Koncertni troški	1300	—				
8	Koncertni dohodki	1000	—	8	Muzikalije	500	—				
9	Društvenih hiš račun	1000	—	9	Društvenih hiš račun	1100	—				
Skupaj				9350	—	Skupaj		10070	—		
						Primanjkljaj		720	—		
						Primanjkljaj		9350	—		

Efektna loterija „Glasbene Matice“

„*Glasbena Matica*“ je kupila leta 1892. lastno hišo. V pridobitev za popravo potrebne gotovine je sklenil nje odbor na predlog odbornika gosp. J. Vencajza v seji dne 15. marca 1894 prirediti *efektno loterijo* in izvolil v to posebni odbor obstoječ iz gg.: Hrast, Petrovčič, Ravnihar, Terdina in Vencajz. Odboru so pristopile v pomoč gospe: dr. Gregoričeva, dr. Hudnikova, dr. Jenkova in gospica Lozarjeva.

Vsled odborove prošnje je privolilo c. kr. finančno ministerstvo z ukrepom z dne 20. avgusta 1894, št. 33003, „*Glasbeni Matiči*“ izvrševanje efektne loterije, katera bi se morala dne 15. oktobra 1896 s srečkanjem končati.

Odbor se je obrnil do rodoljubov s prošnjo za dobitke, in osobito za povzdigo „*Glasbene Matice*“ vedno vneto ženstvo privelo je marsikateri lepi dobitek srečkanju. A žal, ko je bilo delo najbolj v tiru, nastal je za Ljubljano usodepolni dan — dan potresa, — in delo je moralo prenehati, ker je bilo itak veliko bede v naši prestolici. — Po preteku dveh let se je popuščenega dela odbor zopet lotil, — a položaj je bil drugačen, in delo ni bilo več tako uspešno. Odbor je moral deloma kupiti dobitke, ker število darovanih ni zadostovalo, in razprodaja srečk se je le skromno vršila. Občinstvo ljubljansko je sicer kupovalo s požrtvalno vztrajnostjo; tudi deželanom kranjskim se je že nekaj srečk oddalo; a druge kronovine slovanskega pokolenja na jugu in na severu niso podjetja podpirale, kakor smo upali.

Vseh srečk (z nakupljenimi vred) je bilo 300.

Srečkanje se je vršilo 15. oktobra 1897, in vztrajnosti dotičnega odbora — čegar načelnik je bil gospod Ivan Vencajz, tajnik Fr. Terdina in blagajnik I. Hrast — posrečilo se je vendar „*Glasbeni Matiči*“ pridobiti, sicer ne 10.000 gld., pač pa znesek 2900 gld., kateri bode novo zidanemu glasbenemu domu dobro zalegel. Vsem onim pa, ki so podpirali podjetje, bodi na ime „*Glasbene Matice*“ izrečena presrčna hvala.

Društveno vodstvo.

Odbor »Glasbene Matice«.

<i>Predsednik :</i>	<i>Ravnihar Fran</i> , dež. knjigovodja v. p.
<i>Namestnik :</i>	<i>Svetek Anton</i> , c. kr. svetnik finanč. rač. oddelka in mestni odbornik.
<i>Tajnik :</i>	<i>Belè Ivan</i> , mestni učitelj.
<i>Namestnik :</i>	<i>Krulec Ivan</i> , mestni učitelj.
<i>Blagajnik :</i>	<i>Petrovčič Anton</i> , c. kr. ofic. fin. rač. oddel.
<i>Namestnik :</i>	<i>Hrast Ivan</i> , mestn. hran. tajnik.
<i>Šolski nadzornik :</i>	<i>Volčič Edv. dr.</i> , c. kr. dež. sodn. tajnik. *)
<i>Namestnik :</i>	<i>Brunet Fran</i> , c. kr. profesor na višji realki.
<i>Gosp. i upr. dr. hiš :</i>	<i>Sbrizaj Ivan</i> , deželni inženir.
<i>Namestnik :</i>	<i>Rohrmann Viktor</i> , tovarnar in posestnik.
<i>Arhivar :</i>	<i>Razinger Anton</i> , mestni učitelj.
<i>Namestnik :</i>	<i>Terdina Franc</i> , mestni knjigovodja.
<i>Odbornika :</i>	<i>Gangl Engelbert</i> , mestni učitelj, <i>Sterger Stanko dr.</i> , c. kr. okrajni zdravnik.
<i>Načel. mošk. zbora :</i>	<i>Vencajz Ivan</i> , c. kr. sodni svet. in državni poslanec.
<i>Pregledovavca rač. :</i>	<i>Pribil Ivan</i> , ravn. namestnik banke Slavije v Ljubljani, <i>Tauses Fran</i> , c. kr. asistent fin. rač. oddelka.
<i>Šolski vodja :</i>	<i>Gerbič Fran</i> , glasb. učitelj.
<i>Koncertni vodja :</i>	<i>Čerin Josip</i> , drž. izprašani glasb. učitelj.

Poverjeniki „Glasbene Matice.“

<i>Rahne I.</i> , c. kr. beležnik, Il. Bistrica.
<i>Rus Fran</i> , nadučitelj, Bled.
<i>Bratina I.</i> , nadučitelj, Bovec.
<i>Klinc Ig.</i> , c. kr. kontrolor, Litija.
<i>Schmirmaul I. dr.</i> , zdravnik, Rajhenburg.
<i>Šuklje Hinko dr.</i> , zdravnik, Celje.
<i>Legat Vekoslav</i> , načelnik tiskarne, Celovec.
† <i>Vavken Andrej</i> , nadučitelj v p. in župan, Cerklje.
<i>Žuwanec Ferdo</i> , učitelj, Cirknica.
<i>Ravnikar Fran</i> , posestnik, Cirkno na Goriškem.
<i>Šetina Fran</i> , nadučitelj, Črnomelj.
<i>Aljaž Jakob</i> , župnik, Dovje.
<i>Pukl Rad</i> , tolmač slov. jezika, Dunaj.
<i>Gabršček A.</i> , lastnik tiskarne, Gorica.
<i>Ipavic Benjamin dr.</i> , zdravnik, Gradec.
<i>Lafajne Drag.</i> , župan, Idrija.
<i>Guštin Milan</i> , učitelj, Jesenice.

*) Se je s 1. novembrom 1897 preselil v Novo mesto.

- Ipavc Gustav dr.*, zdravnik, Št. Jurij ob juž. železnici.
Štefančič I., učitelj, Kamnik.
Žega Miha, nadučitelj, Kanal.
Mejač Andrej, župan, Komenda.
Kožuh Josip, c. kr. šol. nadzornik, Koper.
Štritof Anton, c. kr. profesor, Kranj.
Kogoj Fran dr., zdravnik, Kranjska gora.
Romih Toma dr., župan, Krško.
Potrebin Leopold, učitelj, Kostanjevica.
Gregorčič Ivan dr., not. kand., Litija.
Košina A. dr., odvetnik, Ljutomer.
Pin Alojzij, nadučitelj, Logatec.
Hudovernik I., stolni vikar, Maribor.
Košena Peter dr., zdravnik, Metlika.
Rohrmann Jos., not. kand., Mokronog.
Skale Otmar, c. kr. okr. živinozdravnik, Novo mesto.
Podboj I., župnik, Planina.
Treo Karel dr., odvetnik, Postojna.
Tomšič Fran, dež. višji inženir, Praga.
Homan Alojz, zdravnik, Radeče.
Ploj Anton, c. kr. notar, Radgona.
Pianček I., učitelj, Radoljica.
Gruntar Ig., c. kr. notar, Ribnica.
Fajdiga Fran, c. kr. poštar, Sodražica.
Peče Fran, trgovec, Štari trg pri Loži.
Arko Miha, župnik, Šturije pri Ajdovščini.
Flis Slavko, učitelj, Skofja Loka.
Triller Karel dr., odvetnik, Tolmin.
Orožen Emil, c. kr. notar, Trebnje.
Oranič Fr. Ks., kaplan, Trnovo pri Ilir. Bistr.
Gregorin Gustav dr., odvetnik, Trst.
Bartl Ema, knjigovod. soproga, Trst.
Cvirn Fran, učitelj, Tržič.
Nosan I., c. kr. dež. sod. svetnik, Vipava.
Škrbinec Iv., nadučitelj, Višnjagora.
Lenarčič Josip, dež. posl., tovar. itd., Vrhnika.
Starec Anton, prebendarij, Zagreb.
Pehani Ig., inženir, tovarnar, Zalec.
Kovač Fran, nadučitelj, posestnik, Stičina.
Koncilija Fran, nadučitelj, Žužemberk.

Imenik društvenikov.

Častni člani.

- Dvořák Anton dr., skladatelj, Praga.
 Foerster Anton, glasb. vodja stolne cerkve, Ljubljana.
 Njeg. eks. baron Hein Viktor, c. kr. dež. predsednik, Ljubljana.
 Ipavc Benjamin, primarij v bolnišnici sv. Ane, Gradec.

- † Nedvĕd Anton, c. kr. glasbeni učitelj, Ljubljana.
 Šuklje Fran, c. kr. dvorni svetnik, Dunaj.
 † Valenta Vojteh, mestni blagajnik, Ljubljana.
 Vencajz Ivan, c. kr. dež. sod. svetnik in državni poslanec, Ljubljana.
 Zajec Ivan pl., vodja glasb. zavoda, Zagreb.

Ustanovni člani.

- Aljaž Jakob*, župnik, Dovje.
Alojzijevišče, Ljubljana.
Arce Rajko, c. kr. poštni blagajnik, Ljubljana.
Bratovščina preč. srca Marijinega, Kanal (Goriško).
Češko-sloviński spolek, Praga.
Dolenc Oroslav, posestnik, Ljubljana.
Drenik Fran, zasebnik, Ljubljana.
Gerbič Fran, vodja glasb. matične šole, Ljubljana.
Gulič Vida, posestnica, Sežana.
Guštin Milan, učitelj, Jesenice.
Hren Fran, graščak, Ljubljana.
Hribar Ivan, župan, dež. poslanec itd., Ljubljana.
 † *Jentl Anton*, zasebnik, Ljubljana.
Klodič Anton pl. Sabladolski, c. kr. dež. šolski nadzornik, Trst.
 »Kolo«, pevsko društvo, Zagreb.
Kotnik Ign. dr., c. kr. notar, Tolmin.
Krajnc Viktor, c. in kr. polkovnik, Krakovo.
Kraševec Ivan, učitelj, Skedenj (Servola) pri Trstu.
Krisper Valentin, tovarnar in posestnik, Radeče.
Lanthieri Karel grof, veleposestnik, Vipava.
Ljudska šola, Litija.
Missia Jak. dr., knezonadškof, Gorica.
Možina Ivan, župnik, Ilir. Bistrica.
Okrajna učiteljska knjižnica, Tolmin.
Orožen Emil, c. kr. notar, Trebno.
Pfeifer Viljem, posestnik in dež. poslanec, Krško.
Plantan Ivan, c. kr. notar, Ljubljana.
Polak Viljem, inženir, Ljubljana.
Ravnihar Fran, dež. knjigovodja v p. itd., Ljubljana.
Rohrmann Viktor, tovarnar in posestnik, Ljubljana.
Sajovic Ferdo, trgovec, Kranj.
Sicherl Ivan, župan in posestnik, Logatec.
Simončič Olga, gospica, Dunaj.
Slanc Martina, gospica, Novomesto.
Souvan Ferdo, veletržec in graščak, Ljubljana.
Souvan Fr. Ks., veletržec, Ljubljana.
Srebre Guido dr., odvetnik, Brežice.
Stare Josip dr., c. kr. fin. prok. pristav in posestnik, Ljubljana.
Šaevnik Karel, c. svetnik, župan itd., Kranj.
Schegula Jak. dr., odvet., župan in posestnik, Novo mesto.
 † *Tanšek Ivan*, odvet. konc., Metlika.
Tavčar Ivan dr., odv., dež. posl., mestni odb. in graščak, Ljubljana.

- Tomšič Fran*, nadinženir, Praga.
Tuma Hinko dr., dež. odbornik, Gorica.
Vilhar Ivan, posestnik, Ljubljana.
Volčič Edvard, c. kr. dež. sodn. tajnik, Novo mesto.
Vošnjak Josip dr., primarij v. p. in posestnik, Slov. Gradec.
† *Zupanc Fernej dr.*, ces. svetnik itd., Ljubljana.
Žagar Karel, dežel. blagajnik v. p., Ljubljana.

Zunanji člani.

- Abram Ana, Trst.
Aichholzer Tomaž, Kranj.
Aljančič Valentin, župnik, Dobrova.
Arko Anton dr., okrajni zdravnik, Škofja Loka.
Arko Miha, župnik, Šturje pri Ajdovščini.
Arnold Fran dr., kr. bilježnik, Zagreb.
Andrejčič Marija, gospa, posestnica, Novo mesto.
Barlè Janko, knezoškofjski aktuarij, Zagreb.
Barlè Ivan, nadučitelj, Smihelj pri Novem mestu.
Bartl Ema, knjigovodje soproga, Trst.
Benedek Josip, nadučitelj, Planina.
Bergant Miha, nadučitelj, Šmartno pri Kranji.
Bernik Fran, kaplan, Borovnica.
Bertok Josip, učitelj, Kubed.
Bevk Fran, orglar, Cirkno.
Bežek Bogdan, c. kr. sod. pristav, Škofja Loka.
Bežek Robert dr., c. kr. notar, Zatičina.
Bižol Miha, c. kr. poštar, Starilog pri Črnomlji.
Blohna Marija, učiteljica, Ribnica.
Bloudek Leo, c. kr. inženir, Postojna.
Bole Ivan, pevodnja, Občina.
Bolka Jurij, posestnik, Homec.
Borštnik Ivan, nadučitelj, Šmarje.
Bralno društvo, Kostanjevica.
Bralno društvo, Kranj.
Bralno društvo, Mokronog.
Bralno društvo, Ruše nad Mariborom.
Bralno društvo, Sv. Florijan.
Bralno društvo, Škofja Loka.
Bralno društvo, Tržič.
Bralno društvo, Velike Lašče.
Bralno društvo, Železniki.
Bralno društvo, Žužemberk.
Bratina J., nadučitelj, Bovec.
Bregar Josip, nadučitelj, Kranjska Gora.
Brenčič Alojzij dr., odvetnik, Celje.
Brinšek Ivan, trgovec, Trnovo.
Brumen I. dr., odvetnik, Ptuj.

- Burnik Josip, c. kr. paznik rudnika, Idrija.
 Bydlo Janez, gozdni oskrbnik, Leskova Dolina pri Loži.
 Binter Franja, gospa, posestnica, Trebnje.
 Caleari Janez, trgovec, Škofja Loka.
 Čvirn Fran, učitelj, Tržič.
 Čitalnica, Brežice.
 Čitalnica, Celje.
 Čitalnica, Cerovo (Goriško).
 Čitalnica, Cirknica.
 Čitalnica, Gorica.
 Čitalnica, Idrija.
 Čitalnica, Kranj.
 Čitalnica, Ljutomer.
 Čitalnica, Maribor.
 Čitalnica, Metlika.
 Čitalnica, Ormož.
 Čitalnica, Postojna.
 Čitalnica, Ptuj.
 Čitalnica, Rajhenburg.
 Čitalnica, Škofja Loka.
 Čitalnica, Tolmin.
 Čitalnica, Vipava.
 Čitalnica, Vrhnika.
 Čitalnica, Novo mesto.
 Črnagoj Fran, učitelj, Barjè.
 Davor, hrv. pjevačko društvo, Brod na Savi.
 Dečko Ivan dr., odvetnik, Celje.
 Defranceschi Peter dr., zdravnik, Novo mesto.
 Delavsko bralno društvo, Idrija.
 Delavsko pevsko in bralno društvo, Maribor.
 Demšar Fran, posestnik in trgovec, Zalilog.
 Detela Fran dr., c. kr. gimnazijski ravnatelj, Novo mesto.
 Devetak Gabrijel, posestnik in trgovec, Kobarid.
 Deželna kmetijska šola, Grm.
 Dolenc Jerica, zasebnica, Škofja Loka.
 Dolenc Metod, jurist, Novo mesto.
 Dolenc Rihard, vodja kmetijske šole, Grm.
 Dolenc Vekoslava, Trst.
 Dolenjsko pevsko društvo, Novo mesto.
 Dolinšak Blaž, c. kr. sodnijski tajnik, Novo mesto.
 Dolinar Ivana, učiteljica, Višnja gora.
 Domicelj Alojzij, posestnik in trgovec, Zagorje.
 † Dominko Fran, učitelj, Kobarid.
 Drole Fran, orglavec, Laški trg.
 Drukar Avgust, notarski kandidat, Kranj.
 Durini Viktor, trgovec, Novo mesto.
 Dušica Angela, Trst.
 Dvořák Anton, višji inženir, Postojna.
 Dvořák Hedviga, soproga višjega inženirja, Postojna.
 Dvořák in Bořkovec, stavbinska podjetnika, Praga.

- Dvorna knjižnica, Dunaj.
 Einspieler Tomaž, c. kr. sodnijski svetnik, Novo mesto.
 Engelman Kristijan, nadučitelj, Dragatuš.
 Erhovnitz Ana, notarjeva vdova, Gorica.
 Eržen Gašpar, zasebni uradnik, Kranj.
 Fajdiga Ignacij, c. kr. gimnazijski profesor, Novo mesto.
 Fajdiga Fran, c. kr. poštar, Sodražica.
 Favai Ivan, oficijal drž. železnice, Šiška.
 Fik Fran, kaplan, Komenda.
 Filipič Ludovik dr., odvetnik, Celje.
 Firbas Franc dr., c. kr. notar, Brežice.
 Fleis Celestin, orglavec, Gorjana (Koroško).
 Flis Slavko, učitelj, Škofja Loka.
 Florijan Terezija, trgovka, Kranj.
 Fortuna Josipina, učiteljica, Cirknica.
 Fux Emanuel, zasebnik, Metlika.
 Gabrijelčič Jera, posestnikova vdova, Brezje.
 Gabršček Andrej, lastnik tiskarne, Gorica.
 Gangl Vilma, učiteljica, Metlika.
 Geiger Ivan dr., zdravnik, Ormož.
 Gimnazijska knjižnica, Novo mesto.
 Głowacki Avgust, rud. inženir, Thomasrojt (Gor. Avstrija).
 Gnezda Anton, veletržec, Zagreb.
 Golf Anton, kaplan, Cirknica.
 Golja Ljudevit, c. kr. dež. sod. svetnik, Novomesto.
 Golob Josip, župnik, Podgora (Goriško).
 Goršek Anton, orglavec, Gotovlje (Štajersko).
 Gradišek Ivan, trgovec, Zalog.
 „Graničar“, pevsko društvo, Nova Gradiška.
 Grčar Andrej, nadučitelj, Radoljica.
 Grebenc Fran, trgovec in posestnik, Velike Lašče.
 Gregorčič Ivan, notarski kandidat, Litija.
 Gregorčič Simon, vikar, Renče pri Gorici.
 Gregorin Alojzij, c. kr. sodnijski svetnik, Krško.
 Gregorin Gustav dr., odvetnik, Trst.
 Grivec Fran, župnik v pok., Krško.
 Gruden Ivan, davkar v pok. in posestnik, Vrhnika.
 Gruntar Ignacij, c. kr. notar, Ribnica.
 „Gusle“, glasben list, Zagreb.
 Guštin Fran, trgovec, Metlika.
 Gliha Ivan, pomožni uradnik, Novo mesto.
 Hafner Anton, posestnik, Škofja Loka.
 Hafner Janko, orglavec, Škofja Loka.
 Harmel Viktor, inženir, Zagreb.
 Hauptman Fran, c. kr. profesor, Gradec.
 Halter Julijana, gospica, Novo mesto.
 Hitti Matija, Dobrniče.
 Hladnik Ignacij, organist, Novomesto.
 Hočevar Jakob, trgovec in posestnik, Brnik.
 Holmar Tomaž, organist, Grebinje (Koroško).

- Homan Aleksander dr., okrajni zdravnik, Radeče.
 Horvat I., vinogradar, Plešivica na Hrvaškem.
 Hrašovec Gjuro dr., odvetnik, Celje.
 Hribar Anton, kaplan, Smlednik.
 Hribar Dragotin, posestnik tiskarne, Celje.
 Hrovat Fran, čevljarški mojster, Kandija pri Novem mestu.
 Hrzič Anton, c. kr. profesor, Osjek.
 Hudovernik Aleksander, c. kr. notar, Kostanjevica.
 Hudovernik I., stolni vikar, Maribor.
 Hudovernik Vinko, privatni uradnik, Radoljica.
 Hovar Fran, dekan, Bovec.
 Indof Fran, kaplan, Prečna pri Novem mestu.
 Ipavc Gustav dr., zdravnik, Št. Jurij ob južni železnici.
 Jančar Jos., nadučitelj v pok., Boršt.
 Jare Valentin, nadučitelj, Braslovče.
 Javoršek Anton, nadučitelj, Šiška.
 Jakše Janez, posestnik in krčmar, Kandija pri Novem mestu.
 Javornik Josip, posestnik in trgovec, Žalna.
 Jekovec Marija, nadučiteljeva vdova, Kamna gorica.
 Jeločnik Anton, poslovodja, Litija.
 Jelenc Luka, nadučitelj, Senčur pri Kranji.
 Jenko Fran, načelnik postaje, Litija.
 Jereb Fran, učitelj-voditelj, Osp, pošta Črnikal (Istrija).
 Jordan Rajko, c. kr. uradnik, Radoljica.
 Juvančič I. C., trgovec in posestnik, Šiška.
 Juvančič Anka, gospa, Šiška.
 Juvaneč Ferdo, učitelj, Cerknica.
 Kalan Janko, c. kr. davčni nadzornik, Krško.
 Kalin Josip, vikar, Drežnica (Štajersko).
 Kamnikar Josip, organist, Radeče.
 Kapus Adolf pl. Pichelstein, posestnik, Kamna gorica.
 Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov, Škofja Loka.
 Kavčič Jakob, c. kr. profesor, Maribor.
 Kalan Fran, učitelj, Smihelj (Dolenjsko).
 Kastelic Zofija, gospa, posestnica, Kandija pri Novem mestu.
 Katoliško izobraževalno društvo, Trnovo pri Ilirski Bistrici.
 Kessler Rika, lekarnarjeva vdova, Krško.
 Kleinmayr Ivanka pl., vdova c. kr. kancelista, Žužemberk.
 Klinc Ignacij, c. kr. davčni kontrolor, Litija.
 Klinar Fran, učitelj, Hrušica.
 Klodič Marija, Trst.
 Klopčič Fran, župnik, Bukovo (Goriško).
 Knez Mihael, posestnik, Št. Jurij ob južni železnici.
 Knjižnica c. kr. učiteljska, Koper.
 Knjižnica ljudske šole, Kostanjevica.
 Knjižnica gimnazijska, Novo mesto.
 Koceli Ivan, trgovec, Škofja Loka.
 Kogoj Fran dr., okrajni zdravnik, Kranjska Gora.
 Kokalj Ivan, privatni uradnik, Javornik.
 Kokošar Ivan, župnik, Šrebrelje, pošta Cirkno (Goriško).

- Kolšek Vinko, c. kr. notar, Idrija.
 Koncilja Fran, nadučitelj, Žužemberk.
 † Kopač I. dr., odvetnik, Zagreb.
 Kosar Jakob, kaplan, Št. Peter pri Radgoni.
 Kosec Fran, kaplan, Bovec.
 Kosec Josip, vikar, Novake pri Cirknem.
 Kosivnik I. dr., primar, Zagreb.
 Košenina Peter dr., okrajni zdravnik, Metlika.
 Košir Fran, c. kr. knjigovodja, Ribnica.
 Košir Ivan, kaplan, Vrhnika.
 Košmelj Luka, posestnik, Železniki.
 Kotnik Marija, veleposestnica in lastnica tovarne, Vrhnika.
 Kovač Fran, nadučitelj in posestnik, Stičina.
 Kovač Ivan, c. kr. sodnik, Ilirska Bistrica.
 Kožuh Josip, c. kr. šolski nadzornik, Koper.
 Kovač Fran, posestnik in gostilničar, Novo mesto.
 Koritzky Josip, c. kr. geometer, Novo mesto.
 Kontelj Josip, Trnovo pri Ilirski Bistrici.
 Kompare Josip, dekan in dež. posl., Osp, pošta Crnikal (Istrija).
 Kraut Štefan dr., c. kr. sodnijski pristav, Brdo.
 Kraigher Alojzij, trgovec in posestnik, Postojna.
 Krajec Ivan, lastnik tiskarne, Novo mesto.
 Kratner Gregor, čevljarski mojster, Kamnik.
 Krenner Bogomir, učitelj, Škofja Loka.
 Kromar Fran, posestnik, Dolenja vas pri Ribnici.
 Kronvogel Josip, c. kr. sodnijski pristav, Št. Lenard pri Mariboru.
 Knissel Vendelin, c. kr. davkar, Radeče.
 Kuntarič Ivan, posestnik, Kostanjevica.
 Kuralt I., tajnik kmetijske družbe, Zagreb.
 Kuret Ivan, nadučitelj, Dekane.
 Kurnik Radoslav, organist, Št. Lenart pri Mariboru.
 Kutnar Ivan, učitelj, Žužemberk.
 Kutny Miha, posestnik, Udmat.
 Laharnar Janez, organist, Št. Vidska gora, pošta Slap.
 Lajovic Fran, posestnik, Vače.
 Lapajne Dragotin, posestnik in župan, Idrija.
 Lapajne Marija, trgovčeva vdova, Idrija.
 Lapajne Valentin, posestnik, Idrija.
 Legat Vekoslav, načelnik tiskarne, Celovec.
 Lenarčič Josip, tovarnar in deželni poslanec, Vrhnika.
 Lenče Karol, posestnik, Laverca.
 Lenček Fran, posestnik, Blažca.
 Lenček Niko, c. kr. notar, Škofja Loka.
 Lenoč Janez dr., odvetnik, Dunaj.
 Levičnik Peter, jurist, Škofja Loka.
 Levec Anton, c. kr. deželni sodnijski svetnik, Novo mesto.
 Levec Viktor, trgovec, Kranj.
 Ljudska šola, Litija.
 Logar Ivan, c. kr. nadsvetnik v pokoju, Novo mesto.
 Logar Josip, trgovec, Kranj.

- Lončar Fran, tajnik posojilnice, Celje.
 Lukman Fran, organist, Kranjska gora.
 Macak Franja, c. kr. višjega nadzornika soproga, Trst.
 Mahnič Karel, nadučitelj, Smarje pri Kopru.
 Majdič Vinko, veletržec, Kranj.
 Majer Fran dr., odvetniški kandidat, Celje.
 Mally Ida, učiteljica, Predoslje pri Kranji.
 Mally Rihard, c. kr. davčni kontrolor, Tržič.
 Mankoč Ljudmila, uradnikova soproga, Trst.
 Mantuani Josip dr., amanuenzij c. kr. dvorne knjižnice, Dunaj.
 Martinčič Friderik, c. kr. davkar, Velike Lašče.
 Maslu Anton, učitelj, Črnotič pri Kopru.
 Matič Josip, trgovec, Celje.
 Matjan Jakob, kaplan, Jesenice.
 Matnič Karol, učitelj, Primorsko.
 Maurer Henrik, trgovec, Raka pri Krškem.
 Mayer Makso, vodja zemljiških knjig, Skofja Loka.
 Mayer Peter, posestnik, Kranj.
 Mazi Josipina, posestnica, Logatec.
 Mazi P., Logatec.
 Marinko Josip dr., c. kr. profesor in katehet, Novo mesto.
 Majdič Janko, trgovec, Kranj.
 Mechora Ivan, posestnik in pek, Novo mesto.
 Mechora Matilda, Novo mesto.
 Mejač Andrej, župan in posestnik, Komenda.
 Mencinger Milan, jurist, Krško.
 Mervec Ivan, župnik, Št. Rupert.
 Mešiček Josip, mestni župnik, Brežice.
 Menc Fran, davčni eksekutor, Mokronog.
 Mihelčič R. I., trgovec, Zagorje ob Savi.
 Mikuš Fran, c. kr. sodnijski svetnik, Škofja Loka.
 Mikolič Jakob, trgovec, Novo mesto.
 Mlakar Julijana, soproga železničnega uradnika, Novo mesto.
 Močnik Ivan, c. kr. rudniški uradnik, Idrija.
 Močnik Josip, lekarničar, Kamnik.
 Mogolič Miha dr., župnik, Stillfried.
 Mogolič Josip, posestnik, Novo mesto.
 Mohar Martin, c. kr. vodja sod. pom. uradov v pok., Novomesto.
 Moravec Janez, posestnik in krčmar, Novo mesto.
 Možina Ivan, župnik, Rovte pri Logatci.
 Mrak Matija, župnik, Boh. Bela.
 Mramor Franc, posestnik in krčmar, Novo mesto.
 Muha Anton, posestnik, deželni poslanec in župan, Lokva na Krasu.
 Müller I., trgovec, Zagorje ob Savi.
 Mulley Mimi, gospodična, Logatec.
 Namorš Ignacij dr., graščak, Jesenice.
 Neckermann I., vodja pripravnice, Prosek.
 Nemanič Martin, kaplan, Mirna Peč.
 Nemeč Anton, župnik, Kokra.
 Nemeč Fran, gostilničar, Nabrežina.

- Nosan Ivan, c. kr. deželni sodnijski svetnik, Vipava.
 Novak Miha, c. kr. deželni sodnijski svetnik, Senožeče.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Črnomelj.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Kamnik.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Kranj.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Krško.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Logatec.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Novo mesto.
 Okrajna učiteljska knjižnica, Postojna.
 Oblak Alfonz, uradnik okrajne bolniške blagajne, Novo mesto.
 Ogoreutz Marija, gospa, posestnica in trgovka, Novo mesto.
 Omersa Fran, trgovec in posestnik, Kranj.
 Orel Fran, učitelj v Kortah, pošta Piran (Corte d' Isola).
 Oranič Fran Ks., kaplan, Trnovo pri Ilirski Bistrici.
 Ozmec I., Ljutomer.
 Pahor Lavoslav, železnični uradnik, Rakek.
 Papež Oto dr., c. kr. sodnijski pristav, Postojna.
 Papler Fran, nadučitelj, Borovnica.
 Parma Viktor, c. kr. okrajni nadkomisar, Kamnik.
 Pavčič Anton, nadučitelj, St. Rupert.
 Pauser Ema, Novo mesto.
 Pavšič Ivan, žgalniški načelnik, Idrija.
 Pavšlar Jela, tovarn. in posestnica, Kranj.
 Peče Fran, posestnik in trgovec, Stari log pri Loži.
 Pehani Ignacij, tovar. inženir, Žalec.
 Pehani Rudolf, c. kr. davčni kontrolor, Metlika.
 Pehani Josip, posestnik, Žužemberk.
 Peve Aleksander, nadšumar, Otočac na Hrvaškem.
 Perko Fran, trgovec in posestnik, Novo mesto.
 Pertot Natalija, Trst.
 Pesjak Terezija, posestnica, Kamna gorica.
 Petek Fran, župnik, Grebinje, Koroško.
 Petrič Fran, trgovec, Radeče.
 Petričič Fran, posestnik, Kostanjevica.
 Pevski klub, Skofja Loka.
 Pevsko društvo „Adrija“, Trst.
 Pevsko društvo „Glas“, Sodražica.
 Pevsko društvo, Nabrežina.
 Pevsko društvo „Zarja“, Trst.
 Pevsko društvo „Zvon“, Šmartno pri Litiji.
 Pevsko društvo, Bled.
 Pevsko društvo „Lira“, Kamnik.
 Pevsko in tamburaško društvo, Slovenska Bistrica.
 Pezdič Ivan, nadučitelj, Kranj.
 Pianeecki Jan, učitelj, Radoljica.
 Picigas Leopold, prefekt v Terezijanišči, Dunaj.
 Pin Alojzij, nadučitelj, Logatec.
 Pintar Fran, posestnik, Novo mesto.
 Pirc Ciril, posestnik, Kranj.
 Pirnat Stanko, c. kr. notar, Mokronog.

- Piš Rudolf, učitelj, Cerknica.
 Piščanec Just., Trst.
 Pibernik Fran, trgovec in posestnik, Mirna.
 Pintar Luka, c. kr. gimn. profesor, Novo mesto.
 Ploj Anton, c. kr. notar, Radgona.
 Planinšek Anton, posestnik, Mirna.
 Podboj J., župnik, Planina.
 Polaj Marija, Trst.
 Polak Ljudevit, trgovec, Tržič.
 Poljanec Iva, Novo mesto.
 Potrebin Leopold, učitelj, Kostanjevica.
 Povše Hinko, kaplan, Žužemberk.
 Poznik Albin dr., c. kr. notar, Novo mesto.
 Poula Josip, kapelnik, Novo mesto.
 Poznik Melanija, gospica, Novo mesto.
 Prajnič Antonija, gospica, Novo mesto.
 Praprotnik Avgust, trgovec, Lokve na Krasu.
 Preatoni Regina, gospica, Novo mesto.
 Preradovič Radivoj, Zagreb.
 Pressel J., Gradec.
 Prevec Anton, c. kr. davkarski pristav v p., Kranj.
 Prevec Fran dr., odvetnik, Kranj.
 Prevec Valentin, zasebnik, Kranj.
 Pršina Antonija, posestnica, Senčur pri Kranji.
 Pukl Radivoj, tolmač slov. jezika, Dunaj.
 Pučnik Zofija, posest. hči, Kranj.
 Rahne J., c. kr. notar, Ilir. Bistrica.
 Rajer Fran, c. kr. finančni komisar v p., Kranj.
 Rakovec Ivan, tovarnar, Kranj.
 Ravnikar Alojzij, posestnik, Cirkno.
 Ravnikar Josip, organist, Radeče.
 Ravnihar Fran, c. kr. davčni kontrolor, Novo mesto.
 Reich Anton, blagajnik c. kr. depozitnega urada, Gradec.
 Resman Ivan N., načelnik želez. postaje, Zalog.
 Recelj Marija, gospa, posestnica, Novo mesto.
 Ribar Zinka, Trst.
 Rihtarič J., Zagreb.
 Roblek Hugo, magister farm., Radoljica.
 Rohrmann Adolf, c. kr. okr. tajnik, Kranj.
 Rohrmann Josip, notarski kandidat, Mokronog.
 Rohrmann Rudolf, višji zavarovalni uradnik, Gradec.
 Romih Tomaž dr., župan in učitelj, Krško.
 Rott Gothard, župnik, Stara cerkev.
 Rozina A. dr., odvetnik, Ljutomer.
 Rojina Hedviga, učiteljica, Novo mesto.
 Rois Terezija, gospa, urad. vdova, Novo mesto.
 Ropas Leopold, hranil. uradnik, Novo mesto.
 Rooss Albert, c. kr. davčni pristav, Kranj.
 Rus Fran, nadučitelj, Bled.
 Rus Vilibald, učitelj, Kranj.

- Saje I., hranilnični kontrolor, Slov. Gradec.
 Sedej Fran dr., c. kr. dvorni kaplan, Dunaj.
 Serbec Josip dr., odvetnik, Celje.
 Sežun Žiga, c. kr. min. uradnik, Dunaj.
 Sebaher Anton, posestnik, Semič.
 Siebenschein K. dr., odvetnik, Zagreb.
 Sicherl Ivan, posestnik in župan, Logatec.
 Sinigoj Radivoj, učitelj, Sv. Križ pri Vipavi.
 „Skala“, pevsko društvo, Sv. Križ pri Trstu.
 Skalè Otmar, c. kr. okrajni živinozdravnik, Novo mesto.
 Slane Karel dr., odvetnik, Novo mesto.
 Smola Eleonora, Novo mesto.
 „Sloga“, pjevaško društvo, Zagreb.
 Slovansko pevsko društvo, Dunaj.
 Slovensko pevsko društvo, Ptuj.
 Slatnar Jakob, mlinar, Šmarce pri Homci.
 Sladovič S. pl., lekarnar in posestnik, Novo mesto.
 Sladovič Simon, Novo mesto.
 Starec Anton, prebendar, Zagreb.
 Stegnar Srečko, c. kr. učitelj, Maribor.
 Strenar Matevž, mizar, Postojna.
 Strle Fran, načelnik želez. postaje, Zagorje ob Savi.
 Strniša Peter, organist, Planina.
 Stritar Ana, gospa, posestnica, Sv. Križ.
 Strlé Rudolf, c. kr. avskultant, Novo mesto.
 Suk Srečko dr., kanonik, Zagreb.
 Šavnik Edvard dr., okrajni zdravnik, Kranj.
 Schmidt Walter, benediktinec, Admont.
 Schmirmaul I. dr., zdravnik, Rajhenburg.
 Schiffrer Fran, železnični uradnik, Novo mesto.
 Schmorancer Josip, učitelj, Celje.
 Schreiner Olga, ravnateljica soproga, Maribor.
 Šchrey Alojzij, c. kr. poštar, Jesenice.
 Šega Ivan, učitelj, Logatec.
 Šenoa Julij, hranil. knjigovodja, Zagreb.
 Šetina Fran, nadučitelj, Crnomelj.
 Šepic Alojzij, posestnik, Žabja vas (Dolenjsko).
 Širca Josip, posestnik in župan, Zalec.
 Škrbinec Ivan, nadučitelj, Višnja gora.
 Škerlj Ivan, c. kr. deželne sodne svetnik, Novo mesto.
 Šmitek Zdravko, Novo mesto.
 Šola, Št. Jernej pri Novem mestu.
 Šorli Ana, Trst.
 Šolske sestre, Maribor.
 „Šolska bukvarna“, Št. Jernej.
 Šrepl Slavko dr., gradski tajnik, Zagreb.
 Štefan I., načelnik železnične postaje, Zagreb.
 Štefančič L., učitelj, Kamnik.
 Štritof Anton, c. kr. profesor, Kranj.
 Sturm Josip, c. kr. profesor, Dunaj.

- Štefanovič D., posestnik in trgovec, Novo mesto.
 Šuflaj M., sod. svetnika hčerka, Velike Lašče.
 Šuklje Hinko dr., zdravnik, Celje.
 Šušteršič Matija, posestnik, Videm.
 Sušteršič Fran, posestnik, Črnomelj.
 Tavčar Karel, c. kr. davkar, Krško.
 Tauses Fran, rudarski uradnik, Idrija.
 Tič Lovro, kaplan, Sodražica.
 Tirlík Karol, posestnik, Novo mesto.
 Tkalčič Zvonimir, blagajnik I. grad. štedione, Zagreb.
 Tolazzi Rožica, gospodična, Logatec.
 Toman Janko, nadučitelj, Moravče.
 Tomšič Fran, c. kr. deželni nadsod. svetnik, Gradec.
 Tomšič Josip, župnik, Pomjan.
 Toporiš Ivan, c. kr. avskultant, Novo mesto.
 Travan Fran, kaplan, Velike Lašče.
 Trček Janko, trg. potnik, Linc.
 Treo Dragotin dr., odvetnik, Postojna.
 Treven Valentin, trgovec, Idrija.
 Triller Dragotin, odvetnik, Tolmin.
 Trost Fr. Ks., nadučitelj, Ig.
 Truden Natalija, Trst.
 Trenc Ferdinand dr., c. kr. štabni zdravnik v p., Novo mesto.
 Turk Josip, nadučitelj, Dol. Logatec.
 Učiteljsko društvo, Ptuj.
 Ullrich Fanči, posestnica, Kranj.
 Urabec Gabrijel, davčni praktikant, Ljubljana.
 Varto Josip, lekarnar, Idrija.
 † Vavken Andrej, posestnik in župan, Cerklje.
 Vaupotič Peter dr., c. kr. okrajni zdravnik, Novo mesto.
 Vaupotič Peter, c. kr. davkar, Kranjska gora.
 Varl Ivan, stud. jur., Kranj.
 Vehovar Leopold, c. kr. notar, Cirknica.
 Vencajz Slavoljub, c. kr. davčni pristav, Kranj.
 Verbič Josip, tovarnar, Bistra.
 Vidrič Lovro dr., odvetnik, Zagreb.
 „Vienac“, društvo v duh. semenišču, Zagreb.
 Vilfan Janko dr., odvetnik, Radoljica.
 Vintar Josip, župni upravitelj, Bilčaves.
 Virant Fran, ravnatelj gradskega daca, Zagreb.
 Vojska Andrej dr., c. kr. višji sodnijski svetnik v p., Novo mesto.
 Vojska Lavoslav, dekan, Bednja pri Lipoglavi.
 Vrbnjak Ljudevit, suplent, Kranj.
 Vrečko Josip dr., odvetnik, Celje.
 Vrhovec Makso, c. kr. notar, Sevnica.
 Vurnik Matej, organist, Radoljica.
 Zamejec Marija, učiteljska pripravnica, Maribor.
 Zupan Ivan, orglar, Kamna gorica.
 Zupančič Josip, posestnik, Žužemberk.
 „Zvono“, pevsko društvo, Križevac na Hrvaškem.

Zurc Jos., župan, posest. in gostilničar, Kandija pri Novem mestu.
 Žagar Fran, tovarnar, Markovec pri Ložu.
 Žagar Mijo, učitelj, Klanec v Istriji.
 Žega Miha, nadučitelj, Kanal.
 Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda, Ormož.
 Žirovnik Janko, nadučitelj, Št. Vid nad Ljubljano.
 Žirovnik Josip, nadučitelj, Gorje.
 Žitek Vladimir dr., odvetnik, Novo mesto.
 Žumer Andrej, c. kr. okrajni šolski nadzornik, Kranj.

Imenik v Ljubljani stanujočih članov.

Acetto Valentin, zidarski mojster.
 Alešovec Marija, trgovka.
 Arh Luka, bogoslovec.
 Auerhamer Marija, kramarica.
 Ažman Valentin, c. kr. davčni oficijal.
 Bahovec Fran, mestni učitelj in posestnik.
 Balog Ivan, železniški delavec.
 Balog Miha, sluga deželnega odbora.
 Baltič Marija, posestnica.
 Ban Fran, upravitelj „Katoliške tiskarne“.
 Bartel Anton, c. kr. gimnazijski profesor.
 Bartel Janko, bogoslovec.
 Belè Ivan, mestni učitelj in posestnik.
 Belič Ivan, posestnik in gostilničar.
 Bevc Fran, sprevodnik državne železnice.
 Bernard Matilda, učitelja vdova.
 Bernatovič Oroslav, poslovodja angleškega skladišča oblek.
 Bilina Ferdo, trgovec in posestnik.
 Bleiweis Karel vitez Trsteniški dr., primarij, posestnik itd.
 Boben Katarina, čevljarja vdova.
 Bögel Leopold, klepar.
 Borštnar Vinko, c. kr. gimnazijski profesor.
 Boštjančič Josip, posestnik in gostilničar.
 Bradaška Ferdo, mestni blagajnik.
 Bradaška Makso, dijak.
 Breskvar Uršula, gostilničarica.
 Brunet Fran, c. kr. profesor.
 Bukovic Ivan, deželni vratar.
 Bukovnik Marija, vdova frizêrja.
 Bulovec Mihalj, semeniščni podvodja.
 Bunc Fran, c. kr. sodnijski uradnik.
 Čecilijansko društvo.
 Čadež Alojzija, vdova poštnega uradnika.
 Černiko Viktor, zasebni uradnik.
 Česnik Janko, trgovski pomočnik.
 Dacar Josip, trgovski pomočnik.

- Debevec Fran, komptoirist.
 Dečman Anton, trgovec in posestnik.
 Derganc Albert, frizêr.
 Detela Oton, deželni glavlar itd.
 Dev Edvard, umirov. sodnijski svetnik.
 Dev Julij, mestni živinozdravnik.
 Derč Josip dr., zdravnik.
 Draksler Pavel, poslovodja.
 Duffe Jan, mestni višji inženir.
 Endlicher Rudolf, vladni oficijal v p.
 Ferjančič Andr. dr., c. kr. dež. sodn. svetnik, podpreds. drž. zbora.
 Ferjančič Fran, kaplan.
 Flak Avgust, c. kr. carinski praktikant.
 Foerster Vladimir dr., odvetniški koncipijent.
 Franke Ivan, c. kr. profesor.
 Funtek Anton, c. kr. profesor.
 Gabršček Fran, c. kr. učitelj na vadnici.
 Gangl Engelbert, mestni učitelj.
 Garbajs Marija, sprevodnika vdova.
 Garbaš Fran, carinski asistent.
 Gjud Šandor, brivec in posestnik.
 Globočnik Ciril, uradnik banke Slavije.
 Globočnik Josipina, vdova c. kr. profesorja.
 Gnezda Ivan, c. kr. profesor.
 Goetzl Ana, pozlatarja vdova.
 Gogola Janko, c. kr. dežel. plač. asistent.
 Gogola Ivan, predsednik notarske zbornice, c. kr. notar itd.
 Golob Vekoslav, knjigovodja.
 Gombač Fran, deželni popotni učitelj.
 Gomilšek Josip, oficijal južne železnice.
 Goričnik Fran, trgovec.
 Govekar Marija, nadučitelja vdova.
 Grasselli Peter, ravnatelj užitninskega zakupa.
 Gregorič Vinko dr., primarij.
 Gričar Ivan, trgovec.
 Grošelj Jernej, c. kr. poštni blagajnik.
 Grumnik Marija, zasebnica.
 Gutnik Anton, magistratni uradnik.
 Hafner Ivan, posestnik in restavratêr.
 Hafner Josip, mestni blag. asistent.
 Hauptman Fran, učiteljski abiturijent.
 Heren Friderik, železniški uradnik.
 Hieng Ernest, trgovec z lesom in vinom.
 Hrast Ivan, tajnik mestne hranilnice.
 Hribar p. Angelik, frančiškan.
 Hubad Fran, c. kr. ravnatelj učiteljsišča.
 Hubad Matej, koncertni vodja in učitelj „Glasbene Matice“.
 Hudnik Matija dr., odvetnik.
 Jak Josip, abiturijent.
 Jakolin Marija, udova mizarja.

- Jamšek Anton, trgovski poslovođa in hišni posestnik.
 Jane Ivan, bogoslovec.
 Jane Peter, bogoslovec.
 Janežič Ivan dr., profesor bogoslovja.
 Jankovič Katarina, vdova krojača.
 Janša Jernej, pek in posestnik.
 Janša Uršula, vdova finančnega stražnika.
 Jean Ivan, pomožni uradnik deželne sodnije.
 Jebačin Ivan, trgovec.
 Jenič Slavko, asekur. uradnik.
 Jenko Ljudevit dr., prakt. zdravnik.
 Jereb Marija, vdova črkostavca.
 Jerman Ivan, c. kr. računski oficijal.
 Jerovec Pavel, c. kr. finančni komisar.
 Juh Josip, c. kr. računarski asistent.
 Jurca Vinko, uradnik banke Slavije.
 Juvaneč Josipina, trgovka.
 Kadilnik Fran, trgovski poslovođa in blagajnik.
 Kagnus Ana, hranilničnega blagajnika soproga.
 Kališ Ivan, magistratni uradnik.
 Kalister Ivan, zasebnik.
 Kalmus Fran, lastnik tovarne.
 Karlin Davorin, c. kr. gimnazijski profesor.
 Karlin Andrej dr., c. kr. gimnazijski profesor.
 Kavčič Jakob dr., c. kr. deželne sodnije svetnik.
 Kavčnik Ivan, c. kr. sodnije tajnik.
 Kavšek Ivan, c. kr. deželne vlade sluga.
 Kilar Jernej, c. kr. računski revident.
 Kleč Avgust, mestni učitelj.
 Klein Anton, lastnik tiskarne in posestnik.
 Knez Ivan, veletržec.
 Knific Fran, komptoirist.
 Knific Ivana, trgovca vdova.
 Kobilca Franja, gospodična.
 Kodrič Josip, posestnik in gostilničar.
 † Kokalj Fran, učitelj II. mestne šole.
 Kollmann Fran, trgovec.
 Koren Miroslav, pomožni uradnik in posestnik.
 Koritnik Anton, bogoslovec.
 Kos Ivan, policijski agent.
 Kosec Pavel, železniški sluga.
 Kosem Fran, c. kr. računarski asistent.
 Košenina Ivan, gostilničar.
 Košak Jakob, krojač.
 Kovač Fran, čevljar.
 Kovač Rajnold, inženir.
 Kozamernik Gregor, čevljar.
 Koželj Alojz, trgovski pomočnik.
 Krašovic Peter, c. kr. deželne vlade sluga.
 Krejči Anton, posestnik in trgovec.

Krek Ivan dr., profesor bogoslovja, državni poslanec.
 Krisper Valentin dr., odvetnik.
 Kronabethvogel Gustav, solicitor.
 Krsnik Ferdo, trgovski knjigovodja.
 Krsnik Milan, trgovski pomočnik.
 Krsnik Uroš, trgovski popotnik.
 Krulec Ivan, mestni učitelj.
 Kulavic Ivan dr., vodja semenišča.
 Kunc Matija, posestnik.
 Kušar Josip, trgovec in državni poslanec.
 Kušar Josip dr., odvetnik.
 Lager Fran, gostilničar.
 Laharnar Anton, c. kr. profesor.
 Lapajne Elizabeta, sprevednika vdova.
 Lebar Avgust, rezbar.
 Ledenik Alfred, trgovec.
 Legat Evgen, bogoslovec.
 Lehnert J., mest. tesarski mojster.
 Lilegg Alojzij, trgovec.
 „Ljubljana“, pevsko društvo.
 Logar Fran, gostilničar.
 Logar Ivan, sprevednik državne železnice.
 Logar Ivana, vdova paznika.
 Lončar Ivan, c. kr. višji davčni nadzornik.
 Lozar Josip, trgovec.
 Lozar Pavel, knjigovodja.
 Lušin Dominik, trgovec.
 Maier Anton, c. kr. učitelj na vadnici.
 Majaron Danilo dr., odvetnik, deželni poslanec.
 Mali Marija, vdova.
 Martinak Josip, c. kr. deželne sodnije svetnik.
 Matjan Josipina, gospodična.
 Meden Ivan, solicitor.
 Mejač Janko, trgovec.
 Miklič Jernej, čuvaj tobačne tovarne.
 Milave Andrej, trgovski pomočnik.
 Moravec Gustav, učitelj v filharmoničnem društvu.
 Mosche Alfons dr., odvetnik.
 Murnik Ivan, ces. svetnik itd.
 Nachtigall Viktorija, vdova profesorja.
 Naglas J. N., tovarnar.
 Nevole Julij, inženir.
 Noll Josip, operni pevec.
 Noll Srečko, klepar in ravnatelj obrtne blagajne.
 Oblak Jerica, uradnikova vdova.
 Okrajna učiteljska knjižnica ljubljanske okolice.
 Orel Viktor, posestnik.
 Orožen Fran, c. kr. profesor.
 Palčič Mihael, c. kr. poštni asistent.
 Papež Fran dr., odvetnik.

- Paternoster Josip, mestni knjigovodja v p.
 Pavšek Josip, operni pevec.
 Pelan Oton, solicitor.
 Pengov Fran, bogoslovec.
 Perdan Fran, član slov. gledišča.
 Perne Matija, posestnik.
 Peršl Fran, c. kr. višji geometer.
 Perušek Rajko, c. kr. gimn. profesor.
 Petrič Josip, trgovec.
 Petrovčič Anton, c. kr. račun. oficijal.
 Petsche Karolina, vdova c. kr. davkarja.
 Pirc Gustav, ravnatelj c.kr. kmetijske družbe.
 Plahutnik Ivan, bogoslovec.
 Plautz Marija plem. Hellersfeld, trgov. vdova.
 Pleteršnik Makso, c. kr. gimn. profesor.
 Pleško Fran, trgovski poslovodja.
 Pleško Karol, c. kr. sodn. svetnik.
 Počkar Ivan, c. kr. listonoša.
 Podboj Fran, abiturijent.
 Podkrajšek Ana, hišna posestnica.
 Podrekar Gregor, trgovec.
 Pogačnik Albert, c. kr. sodn. oficijal.
 Pogačnik Janko, deželni računski oficijal.
 Pogorelec Matej, c. kr. deželne vlade revident.
 Polašek Avgust, pevec v zboru slov. gledišča.
 Polec Julij, c. kr. sodni svetnik.
 Poljanec Alojzij, ravnatelj deželne prisilne delalnice.
 Ponikvar Katarina, soproga kovača.
 Popp Fran, kantinêr.
 Porenta Josipina, gospodična.
 Potočnik Janez, krojač.
 Potrato Josip, svet. tajnik c. kr. deželne sodnije.
 Požar Lovro dr., c. kr. gimn. profesor.
 Praprotnik Viljem, praktikant.
 Praprotnik Slavolj, komptoirist.
 Praprotnik Klotilda, učiteljica „Glasbene Matice.“
 Prelesnik Anton, deželni knjigovodja.
 Premelič Josip, hišni oskrbnik.
 Pribil Jan, ravnatelj namestnik banke „Slavije“ in posestnik.
 Prosenč Josip, zasebnik.
 Puc Fran, c. kr. okrajni sluga.
 Pucihar Avgust, faktor tiskarne.
 Rajer Anton, paznik.
 Ratajec Anton, bogoslovec.
 Razinger Anton, mestni učitelj.
 Rebol Fran, bogoslovec.
 Rohrmann Viktor, trgovec in posestnik.
 Roner Josipina, vdova hišnega posestnika.
 Rozman Fran, c. kr. deželni blagajnik.
 Rozman Konrad, c. kr. davčni pristav.

- Sattner p. Hugolin, gvardijan in župnik frančiškanski.
 Sbrizaj Ivan, deželni inženir.
 Sedlak Marija, vdova c. kr. davkarja.
 Senekovič Andrej, ravnatelj c. kr. višje gimnazije.
 Sinkovič Davorin, c. kr. gimnazijski profesor.
 Sivnik Fran, c. kr. kancelist.
 Sitar Fran, branjevec.
 Skaberne Avgust, trgovec in hišni posestnik.
 Skaberne Viktorija, vdova c. kr. gimnazijskega profesorja.
 Skale Pavel, mestni živinozdravnik.
 Slatner Anton, faktor tiskarne.
 „Slavec“, pevsko društvo.
 Smolnikar Luka, korni vikarij.
 Stergar Stanko, okrajni zdravnik.
 Strizel Ludovik, trgovec.
 Stupar Feliks, oficijal državne železnice.
 Supančič Filip, stavbenik.
 Sušnik Josip, poslovodja.
 Svetek Anton, c. kr. računski svetnik.
 Svetek Anton, dijak na vseučilišču.
 Šarabon Andrej, trgovec.
 Schinzl Kristina, vdova vojaškega kapelnika.
 Schlegl Edvard, učitelj na podkovni šoli.
 Šchott Josip, pomožni uradnik.
 Šetine Ignacij, trgovski potnik.
 Ševar Berta, gospa.
 Šinkovic Karol, c. kr. sodnijski oficijal.
 Šircelj Vinko, nadsprevodnik.
 Šivic Anton, okrajni tajnik c. kr. deželne vlade.
 Šolmajer Fran, privatni uradnik.
 Štamcar Avgust, uradnik banke „Slavije.“
 Šorn Vinko, c. kr. oficijal.
 Štebi Anton, prodajalec premoga.
 Štrukelj Josip, c. kr. poštni oficijal.
 Šturm Fran, krojač.
 Šubic Ivan, ravnatelj c. kr. strokovne šole.
 Šule Antonija.
 Šulgaj Alojzij, bogoslovec.
 Šumi Josipina, sladčičarica.
 Tekavčič Fran dr., odvetnik.
 Tekaučič Karel, agent.
 Tomec Jakob, prvi mestni komisar.
 Tomšič Ivana, c. kr. učitelja vdova.
 Tosti Ivan, posestnik in gostilničar.
 Travner Martin dr., c. kr. državnega pravdnika namestnik.
 Trček Marija, posestnica.
 Trdina Fran, mestni knjigovodja.
 Triller Fran.
 Trnkoczy Ubald pl., lekarnar.
 Trstenjak Anton, kontrolor mestne hranilnice.

Trškan Štefan, bogoslovec.
 Trtnik Fran, kontrolor deželne blagajnice.
 Tuma Ferdo, čevljar.
 Turk Hugo, založnik pivovarne.
 Uderman Andrej, c. kr. deželne vlade sluga.
 Umberger Marija, vdova gostilničarja.
 Urabec Gabrijel, c. kr. davčni praktikant.
 Vadnal Anton, nadsprevodnik.
 Valentinčič Ignacij, knjigovodja mestne elektrarne.
 Velkavrh I., nadporočnik v pok. in posestnik.
 Vencajz Ivan, c. kr. deželne sodnije svetnik in državni poslanec.
 Verhunc Anton, trgovski pomočnik.
 Verovšek Fran, vrtnar.
 Wessner Marija, nadzorovalna dama višje dekliške šole.
 Vidmar Ivan, c. kr. poštni blagajnik.
 Vidmar Josip, posestnik.
 Wiesthaler Fran, c. kr. gimnazijski ravnatelj.
 Vodušek Matej, c. kr. gimnazijski profesor.
 Wolf Anton, c. kr. poštni asistent.
 Vončina Ivan, prvi magistratni svetnik.
 Vrabl Rudolf, učitelj.
 Vrančič Ivan, železniški blagajnik.
 Vrhovec Ivan, posestnik in dimnikar.
 Vrhovnik Ivan, mestni župnik.
 Zabred Valentin, bogoslovec.
 Zajce Avgust, računski praktikant.
 Zakrajšek Anton, agent.
 Zalar Miha, nadsprevodnik.
 Zalaznik Jakob, pekovski mojster.
 Zamejec Gregor, pek in hišni posestnik.
 Zarli Rudolf, c. kr. vladni oficijal.
 Zarnik Ana, odvetnikova vdova.
 Zupanc Fran dr., c. kr. dež. vlade svet. in sanitetni referent.
 Zupančič Vilibald, c. kr. profesor.
 Žirovnik Janko, abiturijent.
 Žitnik Ignacij dr., državni poslanec itd.
 Žgur Matija, zidarski mojster.
 Žužek Fran, c. kr. nadinženir.

Častnih članov	8.
Ustanovnikov	49.
Rednih zunaj Ljubljane	497.
„ v Ljubljani	324.
Skupaj	878.

Opomba. P. n. gospodje člani naj blagovoljno oprostite napake, ki so se morda v imenik vrinile, ter naj odbor zaradi poprave nanje opozore.

Razpis jubilejskih nagrad.

Vsled odborovega sklepa pri slavnostni seji na predlog gospoda odbornika „*Glasbene Matice*“ Ivana Vencajza, razpisuje „*Glasbena Matica*“

☛ dve jubilejski nagradi ☛

prvo s 600 kron, drugo s 300 kron za najboljši dve izvirni, za proizvodnje sposobni epiški skladbi (*oratorij, balada, romanca, legenda, epiški ciklus*) za veliki orhester, soli in zbor.

Snov bodi vzeta iz domače zgodovine ali legende, iz domačega bajeslovja ali domačega življenja ali se naslanjaj na kak slovenski izvorni (narodni) epiški poem.

Po obsegu naj skladba izpolni pol koncertnega večera.

K ti konkurenci se vabijo vsi domači glasbeniki.

Skladbe je poslati do **1. januarija leta 1900** „*Glasbeni Matici*“ v Ljubljani (na zavitku označene kot konkurenčne skladbe in opremljene s kakim geslom ali drugim znakom). Isto geslo bodi napisano na zapečatenem zavitku, v katerem je ime skladateljevo.

Za oceno skladb in razsodbo o njih sposobnosti za proizvodnjo se bo sestavila posebna strokovnjaška jury.

Skladbe ostanejo z vsemi pravicami last skladateljev. „*Glasbena Matica*“ ima samo pravico do prepisa in proizvodnje za-se in za „*Zvezo slovenskih pevskih društev*“ kjer in kadar si bodi.

K obilni udeležbi vabi

odbor „Glasbene Matice“ v Ljubljani.

Fran Ravnikar sv. r.,
t. č. predsednik.

